

PERSONALITĂȚI

MARIA PLOAE, ACTRIȚĂ:

**ACEASTA ESTE MENIREA
SOLDATULUI, SĂ FIE STĂPÂNIT
DE DRAGOSTEA DE ȚARĂ!**

Pagina 24

LUMEA DE AZI

**AXE STRATEGICE
EUROPENE**

Pagina 14

ALMA MATER

**LA RĂSCRUCE
DE DRUMURI**

Pe epoleții lor apasă responsabilitățile, grijile și emoțiile începerii unui nou capitol din cariera de ofițer. Este ceea ce au simțit, recent, și absolvenții cursurilor de bază ale școlilor de aplicație și centrelor de instruire, aflați în momentul repartiției pe prima funcție. ■

Pagina 9

Observatorul militar

www.mapn.ro

www.presamil.ro

DECORAT CU ORDINUL „MERITUL CULTURAL” ÎN GRAD DE CAVALER

■ ANUL XXIV NR. 9 (1.296) 11 – 17 MARTIE 2015 ■ 24 PAGINI ■ 1,20 LEI ■

f MAPN.RO
OBSERVATORULMILITAR

FONDAT LA 23 IULIE 1859

EDITOR:
MINISTERUL APĂRĂRII NAȚIONALE

ARIPI NOI PENTRU LINIȘTEA ZBORULUI

Paginile 12-13

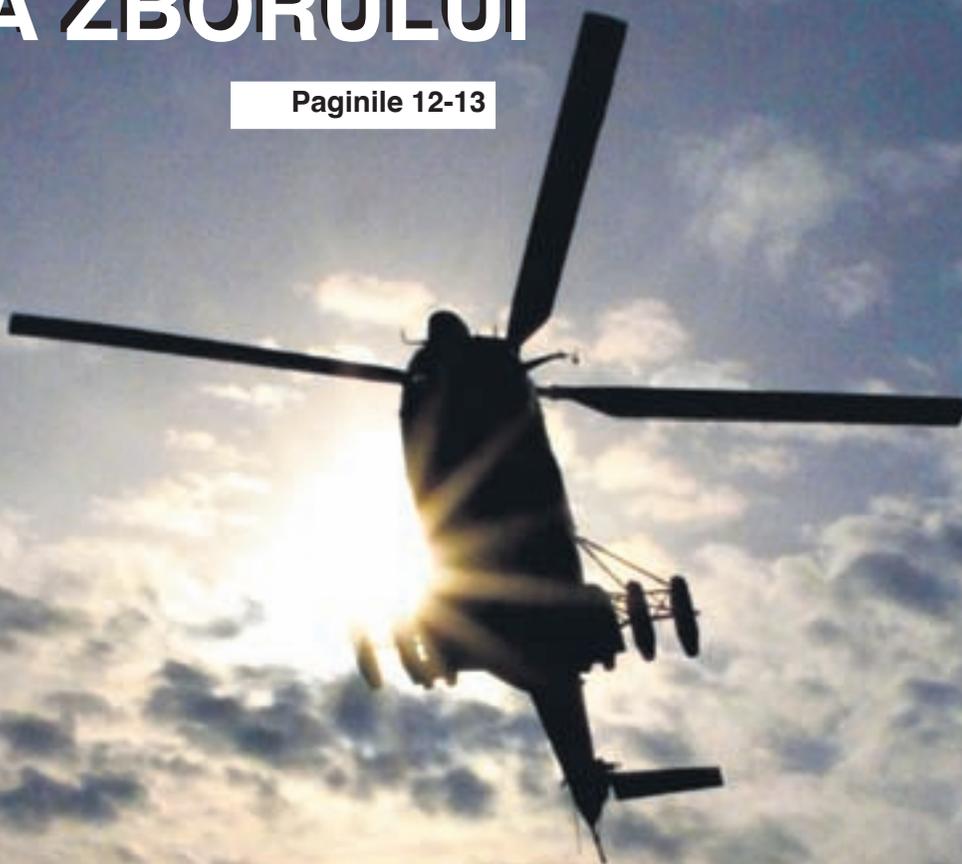

FOTO: PLUTONIER-ADJUTANT LUCIAN IRIMIA

AUTOEVALUAREA MINISTERULUI APĂRĂRII NAȚIONALE

Pagina 3

INSTRUCȚIE

PUMNUL DE FIER

Pagina 4

INSTRUCȚIE

**PUTERNICI
ȘI RAPIZI**

Pagina 7

INTERVIU

MAIOR CONF. UNIV. DR.
NICOLAE GHEORGHITĂ:

**MUZICILE MILITARE,
LA NOI, AU CONTRIBUIT
LA FORMAREA
CULTURII MUZICALE**

Pagina 5

COMPETIȚIE LA VATRA DORNEI

COLONEL CRISTIAN PELEA

Secția Educație Fizică din Statul Major General a organizat și desfășurat, în perioada 23-27 februarie, la Vatra Dornei, etapa finală pe Ministerul Apărării Naționale a Campionatului militar de schi pentru unitățile de instrucție.

Statului Major al Forțelor Terestre, urmat de cel al Comandamentului Comunicațiilor și Informaticii (CCI) și al Statului Major al Forțelor Aeriene (SMFA).

La proba de ștafetă, fiecare participant a parcurs un traseu în lungime de cinci kilometri și a executat două trageri în aceleași condiții ca la proba de biatlon. Clasamentul, pe echipe, a fost identic cu cel de la ștafetă.

Ultima probă, cea de patrule, a constat în parcurgerea, pe schiuri, a unui traseu dificil, în teren muntos, în lungime de 14 kilometri, pe parcursul căruia cei șapte componenți ai acesteia au acționat întrunit și au executat o tragere de precizie cu pistolul mitralieră, au aruncat grenade de mână de exercițiu ofensive

La concurs au participat loturile sportive aparținând statelor majore ale categoriilor de forțe și Comandamentului Comunicațiilor și Informaticii. Campionatul s-a desfășurat la probele de biatlon, ștafetă și patrule.

La biatlon, concurenții s-au deplasat pe schiuri pe un traseu cu o lungime de opt kilometri, pe parcursul căruia au executat două trageri cu pistolul mitralieră, la distanța de o sută de metri, din pozițiile culcat nerezemat și în picioare (câte cinci cartușe), asupra țintei piept nr. 6. La individual, primele trei locuri au fost ocupate, în ordine, de caporalul Dumitru Moisan, plutonierul Claudiu Suci și caporalul Ioan Hogiu, toți din Forțele Terestre. La echipe, pe cea mai înaltă treaptă a podiumului a urcat lotul

PERFORMANȚE LA BREAZA ȘI ALBA IULIA

GRAȚIELA MIHĂESCU ȘI DANIELA FILIMON

Eleva fruntaș Iulia Condruz, din Colegiul Național Militar *Dimitrie Cantemir*, îndrumată de profesoara Irina Floștoiu, a reușit, recent, să se califice la faza națională a două olimpiade de prestigiu, care au la bază studiul limbii și literaturii române. Iulia va reprezenta colegiul și județul Prahova la ambele competiții, care se vor desfășura în prima decadă a lunii aprilie. Sâmbătă, 7 martie, elevi din Colegiul Național Militar *Mihai Viteazul* au participat la faza județeană a olimpiadelor școlare pe discipline, unde au reușit să se califice la următoarea etapă. Eleva fruntaș Cristina Geică, din clasa a IX-a, a reușit calificarea la etapa națională a olimpiadei de istorie, sub îndrumarea profesoarei Paraschiva Fărcaș, iar elevul caporal Andrei Petruș, din clasa a XI-a, pregătit de profesorul Valer Macarie, va merge la faza națională a olimpiadei de geografie. Mai departe va merge și eleva fruntaș Roberta Ion, pregătită de profesoarele Mircea

Cosmina și Lucia Lupu, care are o dublă calificare la faza națională: lingvistică și limba franceză. La disciplina religie, cultul ortodox, s-au calificat patru elevi din colegiul militar albaulian: elevele fruntaș Bianca Balea și Ioana Argatu, din clasele a IX-a și a X-a, eleva sergent Oana Ianculescu, din clasa a XI-a, și eleva plutonier Raluca Borș, din clasa a XII-a. La cultul greco-catolic, elevul fruntaș Marian Luca, din clasa a IX-a, a completat seria elevilor calificați la etapa națională. Toți sunt pregătiți de profesorul Ioan Nistor. De asemenea, la faza națională a olimpiadei de psihologie, participă eleva fruntaș Alexandra Trif, îndrumată de profesoara Simina Dura. Alături de cei nouă olimpici albaulieni, vor merge la etapa națională alți patru colegi de-ai lor, calificați la alte discipline. Felicitări olimpicii, profesorilor coordonatori și părinților! ■

DIXI!

Dumneavoastră, militarii armatei române, ne faceți, de fiecare dată, să ne redescoperim mândria și încrederea în forța națiunii noastre. Pentru mine, nu există moment mai emoționant decât salutul drapelului de luptă.

KLAUS IOHANNIS
PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

FOTOGRAFIA SĂPTĂMÂNII

◆ BUCUREȘTI. Duminică, 8 Martie, chiar de ziua lor, doamnele și domnișoarele care au trecut prin Piața Tricolorului, din fața Palatului Cercului Militar Național, au primit flori din partea militarilor Regimentului 30 Gardă *Mihai Viteazul* și reprezentanților categoriilor de forțe din armata română. Tot cu acest prilej, în piață a fost organizată și o expoziție de fotografie intitulată *Fără voi, noi nu am fi un întreg*, un omagiu adus femeilor în haină militară. Acțiunea a fost sprijinită de Fundația *Sfântul Mare Mucenic Gheorghe, Purtătorul de biruință*.

FOTO: VALENTIN CIOBÎRCA

◆ Antrenamente comune. Exercițiul *Black Sea Rotational Force 15.1*, care a început în luna februarie, continuă la Babadag, în perioada 9-13 martie, cu instrucția tactică la nivel plutoane, executată de infanteriștii marini din România și SUA. Sunt programate acțiuni de patrulare în zona lagunară și exerciții tactice ofensive și defensive, pentru apărarea unei localități, în cooperare cu elicopterele *Puma Naval*. (LOCOTENENT-COLONEL CORNELIU PAVEL)

◆ Misiune la Marea Neagră. La solicitarea Autorității Navale Române (ANR), miercuri, 4 martie, două nave militare ale Forțelor Navale Române și un elicopter *Puma Naval* au efectuat o misiune de cercetare-căutare aeriană și navală a pescadorului *Cormoran 2*, care a pierdut contactul radio cu ANR, în dimineața aceleiași zile. Nava a fost găsită, în derivă, la o distanță de 53 mile marine (aproximativ 95 km) travers Constanța. Echipajul nu a solicitat ajutorul autorităților pentru remorcare, evacuare sau asistență medicală, nefiind nicio persoană rănită. (LOCOTENENT-COLONEL CORNELIU PAVEL)

◆ Evaluare psihologică postmisiune. În perioada 2-6 martie, în garnizoana Bistrița, militarii companiei KAF-GDA, reveniți în țară din Afganistan, în decembrie 2014, au parcurs o evaluare psihologică postmisiune de tip *screening*. Acțiunea a fost realizată de reprezentanții Centrului de investigații socio-comportamentale, căpitan Cristina Cazacu și locotenent-colonel Lucian Rigman, în colaborare cu psihologii militari ai unităților din care au făcut parte membrii companiei KAF-GDA. În urma evaluării, nu au fost surprinse manifestări psiho-comportamentale disfuncționale, specifice tulburărilor relaționate cu stresul și cu evenimentele traumatice din teatrele de operații. (CĂPITAN CONSTANTIN PIȘTEA)

◆ Femeia, sărbătorită în diferite garnizoane. Ziua Internațională a Femeii a fost sărbătorită, recent, în mai multe garnizoane din țară. La Academia Forțelor Terestre *Nicolae Bălcescu*, din Sibiu, a fost susținut un spectacol, în colaborare cu actorii Teatrului Național *Radu Stanca*, din aceeași localitate. La Cercul Militar din Timișoara, sâmbătă, 7 martie, a avut loc spectacolul *Coșuleț cu ghiocci*, oferit în dar, de 8 Martie, tuturor doamnelor și domnișoarelor din garnizoană. Pe scenă au urcat ansamblul folcloric *Hora Timișului*, trupa de dans *Torent*, grupurile de muzică ușoară *Minișlores* și *Flores*. La Breaza, în semn de recunoștință și prețuire pentru toate doamnele și domnișoarele din Colegiul Național

FOTO: GRAȚIELA MIHĂESCU

Militar *Dimitrie Cantemir*, artiștii cantemiriști au înlocuit, timp de oră, uniforme militare cu ținute elegante, oferind adevărate nestemate muzicale celor mai gingașe ființe de pe pământ: mamele. La câteva mii de kilometri distanță, în Baza Militară Kandahar, cele opt femei militar din Batalionul de Protecție a Forței, condus de locotenent-colonelul Florin-Corneliu Șoltuz, au primit, din partea acestuia și a colegilor, măștișoare și flori.

◆ Sărbătoare la Oradea. Ziua Automobilistului Militar s-a sărbătorit marți, 3 martie, la Cercul Militar Oradea. La eveniment au participat generalul-maior (r) Ioan Bordei, fost comandant al Diviziei 11 Mecanizată *Carei* și președinte de onoare al ANCMRR *General Traian Moșoiu* – filiala Bihor, președintele filialei ANCMRR, general de brigadă (r) conf. univ. dr. Vasile Creț, președintele ANVR – filiala Oradea, colonel (r) Vasile Crișan, comandantul garnizoanei, colonel Grigore Morar, preotul de garnizoană Mircea Ioniță, precum și cadre militare în activitate, în rezervă și în retragere. Cu acest prilej, colonelul (r) Mihai Lațiu și-a lansat prima sa carte, cu titlul *Neam de manivelă*, în care își prezintă activitatea și întâmplările pe care le-a trăit în cariera de ofițer de arma auto. (PLUTONIER-MAJOR FLORIN MIRICĂ)

◆ Ajutor umanitar. Recent, militarii Batalionului 288 Apărare Antiaeriană *Milcov* au participat la o acțiune de sprijinire a semenilor fără posibilități materiale. Ei au donat materiale de construcție și

jucării unei familii cu nevoi din localitatea Urechești, județul Vrancea, și au vizitat Centrul de copii instituționalizați *Forget Me Not*. Cu această ocazie, au fost oferite produse de igienă personală și dulciuri. ■

SĂRBĂTOARE ÎN COVASNA ȘI HARGHITA

La Batalionul 22 Vânători de Munte Ciresoaia, din Sfântu Gheorghe, și la Batalionul 24 Vânători de Munte General Gheorghe Avramescu, din Miercurea Ciuc, s-au desfășurat vineri, 6 martie, ceremoniile prilejuite de sărbătorirea a 75 de ani de existență a celor două unități.

La evenimente au participat ministrul apărării naționale, Mircea Dușa, șeful Statului Major General, general-locotenent Nicolae Ciucă, șeful Statului Major al Forțelor Terestre, general-maior Dumitru Scarlat, șeful de stat major al Diviziei 4 Infanterie Gemina, colonel Victor Dăscălescu, comandantul Brigăzii 61 Vânători de Munte General Virgil Bădulescu, general de brigadă Marius Giurcă, reprezentanți ai autorităților publice locale și județene, episcopul Covasnei și Harghitei, Preasfințitul Andrei Făgărășanul, comandanți de unități, cadre militare în rezervă care, de-a lungul timpului, au fost la comandă ori au lucrat în cele două unități sărbătorite, precum și numeroși invitați.

Cu acest prilej, la batalionul covăsnean, condus de colonelul Vasile Cristea, Drapelul de Luptă a fost decorat cu Ordinul Virtutea Militară în grad de cavalier, cu însemn de pace, iar la cel harghitean, condus de colonelul Costel Pomană, cel mai prețios simbol al unității a primit Emblema de Onoare a Armatei României.

FOTO: PLUTONIER-ADJUTANT EUGEN MIHAI

În alocuțiunile sale, ministrul apărării naționale a mulțumit tuturor celor care, de-a lungul timpului, s-au instruit, s-au format sau au comandat aceste unități și au contribuit la dezvoltarea și ascensiunea, ca armă de elită, a vânătorilor de munte în Armata României.

Prezent la evenimentul de la Miercurea Ciuc, prefectul județului Harghita, Andrei Jean-Adrian, a afirmat: Sunt emoționat pentru că în urmă cu mai mulți ani, pe acest platou, eram avansat la gradul de locotenent. Și nu mă gândeam, atunci, că o să ajung să decorez

Drapelul de Luptă al batalionului în care mi-am satisfăcut stagiul militar. De aceea, emoția este mare pentru mine și apreciez, în mod deosebit, activitatea militarilor din această unitate.

După încheierea discursurilor, ministrul apărării naționale a oferit câte o floare doamnelor și domnișoarelor din cele două unități și invitatelor.

Ceremoniile s-au încheiat cu defilările vânătorilor de munte covăsneni și harghiteni, în acordurile Muzicii Militare a Brigăzii 61 Vânători de Munte General Virgil Bădulescu. ■

COOPERARE MILITARĂ

În perioada 24-26 februarie, la sediul Corpului de Control și Inspecție, a avut loc vizita delegației Inspectorului General al United States Army Europe (USAREUR) cu sediul la Wiesbaden, Germania, condusă de colonelul David H. Carstens.

Activitatea se înscrie în trendul ascendent al relațiilor de cooperare militară dintre forțele armate ale României și cele ale Statelor Unite ale Americii, concretizate în participarea, în comun, la operațiile din Irak și Afganistan, dar și ca rezultat al preocupărilor comune în ceea ce privește securitatea și stabilitatea în regiunea Mării Negre sau în alte zone sensibile ale globului. Obiectivul urmărit a constat în familiarizarea și schimbul de experiență și opinii privind locul, rolul și misiunile esențiale ale celor două structuri.

Pe timpul vizitei, au fost aprofundate aspecte referitoare la organizarea,

competențele și instrumentele de lucru ale celor două instituții și au fost identificate modalități de extindere a cooperării pe viitor. De asemenea, a fost analizat modul prin care Inspectoratul General al USAREUR poate sprijini dezvoltarea capacităților Corpului de control și inspecție, în special prin continuarea perfecționării pregătirii profesionale a personalului prin cursuri de profil, stagii și activități de pregătire în comun, punându-se în discuție inclusiv participarea reciprocă la anumite activități și misiuni de evaluare sau control.

Convingerea de ambele părți a fost că între cele două instituții există numeroase asemănări de concepție, structurale, acționale și de viziune. Această primă întâlnire a fost unanim apreciată ca fiind reușită și productivă, pentru ambele părți, reprezentând punctul de start al unui parteneriat de lungă durată. ■

EXERCIȚII LA MAREA NEAGRĂ

LOCOTENENT-COLONEL CORNELIU PAVEL

Forțele Navale Române participă, în această lună, la exerciții navale pe Marea Neagră, alături de gruparea navală Standing NATO Maritime Group-2 (SNMG-2), cu fregata Regina Maria, având un elicopter Puma Naval ambarcat la bord.

Participarea navei românești la acțiunile grupării navale SNMG-2 din Marea Neagră reprezintă contribuția României la pachetul NATO de măsuri de reacție imediată și are ca scop întărirea încrederii și dezvoltarea interoperabilității între aliați.

Gruparea navală SNMG-2 este una dintre cele patru grupări navale multinaționale ale Alianței, fiind o forță maritimă integrată, permanentă, gata de acțiune în timp de pace sau în situații de criză.

SNMG-2 este comandată de contraamiralul Brad Williamson (SUA) și este formată din crucișătorul american USS Vicksburg (CG 69), nava comandant a grupării, fregata canadiană HMCS Fredericton (FFH 337), fregata turcească TCG Turgutreis (F 241), fregata italiană ITS Aliseo (F 574), fregata românească Regina Maria (F 222) și nava auxiliară germană FGS Spessart (A 1442).

Misiunea SNMG-2 în Marea Neagră a fost planificată de anul trecut și face parte din Planul cu principalele activități ale Forțelor Navale Române, având ca obiective menținerea ridicată a nivelului de instrucție al marinarilor militari români și asigurarea încrederii între națiunile aliate în regiune. ■

AUTOEVALUAREA MINISTERULUI APĂRĂRII NAȚIONALE

LOCOTENENT NARCIS RĂDUCU

Martți, 10 martie, a avut loc, la Ministerul Apărării Naționale, activitatea de autoevaluare a instituției pentru anul 2014. La analiză au participat președintele României, Klaus Iohannis, prim-ministrul Victor Ponta și viceprim-ministrul pentru securitate națională și ministrul afacerilor interne, Gabriel Oprea.

Ministrul apărării naționale, Mircea Dușa, a menționat că activitatea ministerului a fost marcată de schimbarea mediului de securitate din regiunea extinsă a Mării Negre, precum și de creșterea instabilității din vecinătatea sudică a Alianței Nord-Atlantice. Acestea au generat schimbări profunde în abordarea problemelor de apărare și securitate la nivel NATO și UE. În contextul noilor provocări de securitate de pe flancul estic, România și-a exprimat intenția de a pune la dispoziția NATO un comandament multinațional de divizie, precum și de a găzdui o structură multinațională de integrare a forțelor.

Ne aflăm într-un context strategic complex, caracterizat de transformări semnificative la nivel regional și global. În proximitatea României, acțiunile militare, de tip convențional și hibrid, reprezintă o provocare directă și violentă la adresa fundamentelor juridice ale securității spațiului european. Consolidarea profilului României, în NATO și în UE, este o prioritate esențială și o componentă a securității țării noastre, a concluzionat Klaus Iohannis.

2014 a fost un an bun pentru armata română, dar este important ca 2015 și 2016 să fie și mai buni. Salut inițiativa președintelui Iohannis de a avea un consens pe termen lung în privința cheltuielilor militare. E important să avem această stabilitate. Trebuie să arătăm că înțelegem provocările și

rolul pe care îl avem, a declarat, la rândul său, Victor Ponta.

Sunt convins că militarii români își vor face datoria cu același profesionalism și devotament ca și până acum, iar România se va impune ca un centru important de securitate în regiune și va oferi nu doar partenerilor NATO, dar și cetățenilor acestor țări, garanția păcii, a siguranței și a încrederii în viitor. Vreau să transmit un gând de recunoștință pentru eroii militari căzuți la datorie pe câmpul de luptă, în teatrele de operații, pentru cei răniți în misiuni, dar și pentru familiile acestora, care au avut de suferit în urma acestor pierderi, a arătat în intervenția sa Gabriel Oprea.

Din analiza efectuată a reieșit că se vor continua demersurile întreprinse în 2014, punându-se accent pe îndeplinirea obiectivelor majore: constituirea și operaționalizarea graduală, pe teritoriul României, a Unității Multinaționale de Integrare a Forțelor NATO (NFIU) și a Comandamentului Multinațional de Divizie Sud-Est (MND-SE HQ), implementarea măsurilor de securitate privind apărarea cibernetică, sporirea contribuției la securitatea regiunii extinse a Mării Negre, continuarea participării la inițiativele militare de cooperare în plan bilateral și regional, precum și continuarea procesului de ridicare a stării de operativitate a tehnicii, modernizare și achiziție a echipamentelor militare. ■

SPECTACOL

IRINA-MIHAELA NEDELCU
FOTO: VALENTIN CIOBIRCA

Joi, 5 martie, în Aula Alexandru Ioan Cuza din sediul MApN, piesa *Gaițele*, de Alexandru Kirîțescu, a fost vizionată de aproape 600 de femei. La spectacolul organizat cu prilejul Zilei de 8 Martie, au fost invitate văduve de război și ale militarilor decedați în acțiuni militare, membre ale Asociației *Camarazii*, femei din Centrul de primire în regim de urgență a mamelor cu copii victime ale violenței în familie, precum și adolescente de la Fundația *Sfânta Macrina* și Asociația *Diaconia*.

Cu sprijinul Asociației *Camarazii*, conducerea MApN a reușit să aducă în sufletele invitatelor o rază de soare prin distribuția de excepție a piesei de teatru. Înainte de începerea spectacolului, militari din Regimentul 30 Gardă *Mihai Viteazul* au oferit doamnelor și domnișoarelor invitate câte o floare, ca simbol al primăverii. Mari doamne ale scenei românești – Florina Cercel, Rodica Popescu-Bitânescu, Ileana Stana-Ionescu și Olga Delia Mateescu – alături de actori din generația tânără – Monica Davidescu, Ilinca Goia, Tomi Cristin, Pavel Bârsan, Dragoș Ionescu, Diana Dumbravă și Raluca Petra – au demonstrat că austeră sală a MApN poate vibra de bună dispoziție și răsuna de aplauze sincere. ■

PUMNUL DE FIER

MAISTRU MILITAR CLASA A II-A FLORIN BODEA

La Mangalia, oarecum ferit de ochii curioșilor prin amplasarea sa, se află Divizionul 150 Rachete Navale. Datorită puterii mari de foc a navelor purtătoare de rachete, unitatea a fost supranumită pumnul de fier, aceasta reprezentând cea mai puternică forță de lovire de pe litoral.

Frumusețea tarantulei

Primul divizion de profil a fost înființat în 1963, prin intrarea în dotarea Marinei Militare a șase vedete purtătoare de rachete clasa OSA I. În urma procesului continuu de reformă a marinei militare și a dotării cu un alt tip de tehnică, în 2005 a luat naștere Divizionul 150 Rachete Navale, compus din trei nave clasa TARANTUL I, patru instalații mobile de lansare, un punct tehnic mobil și un grup de asigurare de luptă. În 2009, a intrat în compunerea divizionului și Compania de Apărare CBRN.

În pofida modestiei care-i caracterizează pe rachetiștii divizionului mangaliot, militarii sunt foarte mândri de profesia lor. Acest lucru este trădat de tonalitatea vocii și de privirile care parcă mângâie silueta navei, atunci când încep să vorbească despre ea. Au și motive. Cele trei nave purtătoare de rachete, supranumite de occidentali *Taran-*

tule, au fost ultimele produse noi, intrate, în 1991, în dotarea marinei militare. Ele nu au fost denumite întâmplător așa. Acționează ca păianjenul ucigaș: mușcă și apoi dispar.

Având ca mijloc de propulsie patru turbine cu gaz, care dezvoltă împreună 32.000 cai putere, aceste nave se pot deplasa cu o viteză de peste 40 de noduri. Armamentul este compus din două instalații de lansare a rachetelor, cu o rază de acțiune de 80 km, două tunuri antiaeriene cal. 30 mm, cu câte șase țevi fiecare, cu o cadență de tragere de peste 4.000 de proiectile pe minut, letală oricărui tip de avion, și un tun naval cal. 76 mm. Tunurile sunt ghidate automat prin radar, precizia de lovire crescând, astfel, semnificativ. De asemenea, aparatul de bruiaj și radarele din dotarea navelor contribuie, din plin, la reușita misiunilor. Nava devine foarte greu de detectat, aproape invizibilă pe radarele inamicului.

turbinelor reprezintă *partitura* pe care *dansează* nava. Iar el, împreună cu echipa pe care o conduce, este *orchestra* care contribuie la acel sunet *plăcut* al motoarelor. În 1991, când a terminat stagiul militar, obligatoriu pe vremea aceea, era deja îndrăgostit de marină.

Aspirant Ionuț State

Nu mi-am dorit niciodată să schimb această meserie. Marinarul din mine mă motivează, și-mi doresc să pot privi cât mai multe

dimineți pavilionul arborat la pupa navei, spune maestrul militar. Am două fete, le-am adus de multe ori să vadă navele și am observat cu câtă admirație mă privesc, nevenindu-le să creadă că tatăl este cel care știe să facă atâtea lucruri. Meseria se învață din cărți, știu bine acest lucru, însă mai știu cât de important este să ai un bun îndrumător în acțiunile practice. Așa am avut și eu, iar acum, odată cu trecerea timpului, eu am devenit cel care trebuie să aibă răspuns la întrebările celor tineri. Chiar dacă sunt uriașe, motoarele navei trebuie să funcționeze ca un ceas elvețian.

Atracția marinăriei

Căpitan-comandorul Marian Valentin Toma este comandantul navei purtătoare de rachete (NPR) *Pescărușul*, una dintre cele trei nave ale divizionului. Nu are o lungă carieră ca și comandant de navă, însă are o bogată experiență profesională, printre funcțiile îndeplinite de-a lungul carierei numărându-se cea de ofițer secund pe navă torpiloare, apoi pe corvetă și cea de ofițer de stat major în Statul Major al Forțelor Navale. Îndrăgostit, încă de când era copil, de siluetele maiestruoase ale vapoarelor din port, acum, în cei aproape 20 de ani adunați la bordul diferitelor tipuri de nave, admirația, căpătată în copilărie, a devenit tot mai justificată. A absolvit Colegiul de stat major din Newport Rhode Island, SUA, iar în țară, a terminat masteratul cu cel mai mare calificativ dintre masteranzi. Aceste performanțe i-au dat posibilitatea să-și aleagă locul unde-și va desfășura activitatea. A ales, fără nici o ezitare, funcția de comandant de navă.

Cele mai mari satisfacții mi le-au oferit funcțiile pe care le-am îndeplinit la bordul navelor, precizează ofițerul. Cred că nu există armă în care ambiția să aibă un cuvânt atât de greu de spus. Coeziunea echipajului presupune nenumărate ore de exerciții și antrenamente, în care militarul devine una cu nava. Partenerii externi solicită, în mod constant, prezența NPR-urilor la exercițiile care se desfășoară în marea noastră. Spun marea noastră, pentru că acest tip de navă execută acțiuni militare punctuale, însemnând atacul navelor de suprafață, cercetare, supraveghere, căutare și salvare.

O mână pentru tine, una pentru vapor!

Este des întâlnită această expresie la bordul navelor militare, ea reprezentând însăși firescul ideii de echipaj. Viața tuturor poate depinde, la un moment

am cochetat cu ideea de a urma cursurile Academiei de Teatru și Film. Însă, prima dragoste nu se uită niciodată, iar acum pot spune, cu mândrie, că meseria aleasă îmi vine ca o mână, precizează ofițerul. Suntem o echipă foarte sudată, marea are și acest har, unește foarte mult oamenii.

Dorișta pentru a fi mereu cei mai buni este prezentă, sine qua non, în conștiința fiecăruia dintre militari. Echipajul devine una cu nava, iar militarii sunt artiști care o strunesc, acest tot unitar fiind aproape imposibil de combătut. Comandorul Milu Zaharia, șef de stat major al Divizionului 150 Rachete Navale, a avut ambiția ca unitatea să se ridice la standarde NATO. Timp de șase luni, ofițerul a îndeplinit funcția de șef de stat major al Grupării Permanente NATO, SNMG-2, aflându-se la conducerea operației *Ocean Shield*, de combatere a pirateriei

Căpitan-comandor Marian Valentin Toma

dat, de un singur marinar, iar acest lucru este conștientizat de fiecare în parte. Aspirantul Ionuț State este oputor (șef-mecanic)

pe NPR *Pescărușul* din 2013, an în care a absolvit Academia Navală *Mircea cel Bătrân* din Constanța, specialitatea electromecanică navală. A fost atras încă din copilărie de ideea de a vedea cum funcționează lucrurile, dezmembrând majoritatea jucăriilor primite. Tot atunci, în copilărie, brăilean fiind, a simțit fascinația vapoarelor.

Portul orașului a fost mereu locul preferat al plimbărilor mele, deși, la un moment dat,

pe mare, din Oceanul Indian, deci știe bine ce să pretindă militarilor. Exercițiile executate în comun cu forțele naționale și cele ale partenerilor NATO, încheiate cu calificative foarte bune, și faptul că an de an ofițerii divizionului încadrează funcții în Statul Major al Grupării Permanente NATO sau EU Naval Force (gruparea navală a Uniunii Europene pentru combaterea pirateriei pe mare) reprezintă o confirmare meritorie a bunei pregătiri a marinarilor militari. ■

MAIOR CONF. UNIV. DR. NICOLAE GHEORGHITĂ:

MUZICILE MILITARE, LA NOI, AU CONTRIBUIT LA FORMAREA CULTURII MUZICALE

Pentru a-ți valida priceperea, a-ți desfășura orizontul trebuie să deții mai întâi istoria curentului cultural de care aparții sau măcar o sinteză, o monografie, ceva solid academico-universitar.

Muzicologul maior Nicolae Gheorghită și-a șlefuit talentul fără să-i pese de timp, mediu, încercări. S-a construit pe îndelete sub mâinile și plămada maestrilor, așteptând cu răbdare ora de naștere a unei noi clarități.

Sunteți profesor al Universității Naționale de Muzică din București (UNMB). Care sunt punctele forte ale învățământului muzical românesc?

Anul 2014 a marcat un secol și jumătate de existență a Conservatorului, astăzi UNMB. Ca instituție de învățământ, Conservatorul bucureștean apare în același an cu cel din Sankt Petersburg (1864) și cu doi ani înaintea celui din Moscova (1866). Emanciparea noastră pe acest palier se naște astfel pe vremea lui Alexandru Ioan Cuza, în octombrie 1864, când se pun bazele Conservatorului de Muzică și Declamațiune, cu muzicieni excepționali. Mulți dintre profesorii de atunci proveneau din Occident. Veneau din zona austro-germană, din Italia, precum Alexandru Flechtenmacher, Eduard Wachmann, Casimiro Biscottini, Ludwig Wiest etc., cărora se adaugă muzicieni români cu studii în străinătate.

Care a fost întâmplarea ce v-a adus muzica în viață? Cine este mentorul care v-a determinat cariera?

Pentru că există întotdeauna o așezare dincolo de ceea ce ne propunem noi, este vorba de fratele meu, locotenent-colonel Aurel Gheorghită, actualmente dirijor prim al Orchestrei Reprezentative a Ministerului Apărării Naționale. A fost elev al Liceului Militar de Muzică din București, lucru care a determinat, într-un fel, și cariera mea. Am studiat cinci ani în cadrul Școlii Militare de Muzică, am avut dascăli minunați și întâlniri extraordinar de fericite. Aș menționa aici pe maestrul Ioan Golcea, profesorul Voicu Florea, pe doamnele profesoare Rodica Nicolaescu, Georgeta Cioabă, Rodica Alboiu etc., în general un corp de cadre dedicat, oameni care ne-au simțit ca pe propriii copii, iar acesta a fost un lucru esențial în toată evoluția noastră. Am intrat la Conservator și am optat pentru Secția de muzică bizantină, iar mentorul meu, care m-a clădit spiritual și profesional, a fost maestrul Sebastian Barbu-Bucur, o personalitate

remarcabilă a culturii muzicale românești, cu studii în Grecia și Muntele Athos, cel cărui i se datorează reînființarea Departamentului de muzică bizantină în cadrul Conservatorului. În anul 1947, odată cu venirea regimului comunist, tot ceea ce a însemnat învățământ religios și spiritualitate a fost blocat. Ființau atunci peste 40 de seminare teologice, școli de cântăreți, care au fost practic oprite, interzise, inclusiv Academia de Muzică Religioasă, care exista în Conservator, instituție unică în tot centrul și răsăritul Europei. Era patronată, pe de o parte, de Biserica Ortodoxă sub directa oblăduire a patriarhului, dar și de marii compozitori Mihail Jora, membru al Academiei Române, Paul Constantinescu, Gheorghe Cucu plus alți performeri extraordinari, adică protopsalți cu studii la Atena, Dimitrie Cutavas sau marele savant Ioan D. Petrescu, cu studii de muzicologie medievală la Paris (*Schola Cantorum*).

În 1990, maestrul Barbu-Bucur a reușit să reînființeze acest departament, care s-a extins, pe lângă muzica bizantină, cu cea gregoriană, cele două tradiții sonore sacre majore ale României. Tot datorită maestrului am mers la studii la Atena, apoi la Salonic, unde mi-am susținut al doilea doctorat.

A trebuit să învățați și limba greacă...

Da, noi am studiat și în facultate o parte din limbile sacre – slavonă, greacă – dar, mergând acolo, am învățat neogreacă. Apoi am urmat un master, am studiat la *New Europe College (NEC)*, am avut parte și de o bursă postdoctorală în cadrul Universității Naționale de Muzică din București, am fost plecat cu burse de cercetare la Cambridge, Sankt Petersburg, Veneția; am avut o experiență bună, esențială pentru toți care lucrează în cercetare.

Ce înseamnă a fi un bun muzician? Cum și cine poate judeca acest lucru?

Este o întrebare destul de dificilă. Cred că sunt două criterii. În primul rând, dacă ești un interpret, te valorizează critica și, mai ales, *Măria Sa Publicul*, indicatorul major, poate nu întotdeauna reperul real, în

aprecierea ta de lung parcurs. Pe de altă parte, este factorul istoric, posteritatea, care te păstrează în memoria colectivă sau nu. În muzicologie, de fapt în artă în general, esențial este să fii extrem de sincer, să ai puterea să revii asupra unei creații și să mergi înainte cu onestitate. În muzicologie este mare nevoie de onestitate.

De fapt, cine sunteți dumneavoastră, dincolo de specialistul despre care mi-ați vorbit până acum?

Întotdeauna am fost preocupat de studiile muzicale medievale și, în

arhivele *Ministerului de Răzbel* din cadrul Arhivelor Naționale și arhivele militare de la Pitești. Un fond important de documente se află la Biblioteca Academiei Române, unde, acum șase ani, am avut șansa să descopăr un manuscris (*Imn jubiliar*, dedicat regelui Carol I, deoarece în anul 1906 se împlineau 40 de ani de domnie a sa) al lui George Enescu, singurul document

Conf. univ. dr. Nicolae Gheorghită este profesor asociat la Universitatea Națională de Muzică din București (din 1999) și ofițer de muzică la Serviciul Muzicilor Militare. Născut în 1971, în județul Constanța, este absolvent al Universității Naționale de Muzică din București, secțiile Muzică Bizantină (1996) și Muzicologie (1998) cu studii postuniversitare în cadrul aceleiași instituții (master: 1996-1997, doctorat: 2005), precum și la Atena cu Grigorios Stathis și Lykourgos Angelopoulos (1997-1998), la Tesalonic cu Antonios Aligisakis (2003-2004), la Cambridge cu Ruth Davis (2006, 2009), la Petersburg (2009) și la Colegiul Noua Europă (2008-2009).

Dirijor secund al Formației de muzică bizantină *Psalmodia* a UNMB și membru al Uniunii Compozitorilor și Muzicologilor din România, este autorul a patru volume și a peste 20 de studii în limbile română, engleză și greacă, majoritatea prezentate în cadrul unor simpozioane naționale și internaționale de muzicologie și bizantinologie.

paralel, m-am ocupat foarte mult și de ceea ce a însemnat istoria muzicilor armatei. Am reușit să reformulăm la un moment dat, după anii '90, un parcurs destul de coerent, credem, al muzicilor militare, începând cu primele decenii ale secolului al XIX-lea. Există o echipă a Universității Naționale de Muzică din București care a elaborat un volum despre muzica românească în *secolul națiunilor*, după cum mai este cunoscut secolul al XIX-lea, parte din acest volum fiind legată de evoluția acestei arme, una care a constituit practic un element major în formarea culturii muzicale ce s-a dezvoltat în spațiul provinciilor nord-dunărene, Țara Românească și Moldova, chiar dacă, până la sfârșitul veacului în cauză, majoritatea șefilor muzicilor militare și o parte din instrumentiști erau *de import*.

În ultimul timp, m-am ocupat destul de intens și de cercetarea muzicilor militare din perioada stalinistă. Un subiect deloc cercetat la noi, așa cum este, în general, toată muzica din acea perioadă. Există câteva surse majore, cum ar fi biblioteca foarte bine structurată a Serviciului Muzicilor Militare,

muzical, singura creație pe care Enescu a dedicat-o fanfarelor militare. În cadrul manifestărilor de atunci, care au durat aproape un an, au existat două evenimente muzicale majore: un concurs coral, la care au participat mii de coriști, nu numai din Moldova și Țara Românească, dar și din Transilvania și, mai ales, Banat. Documentele din epocă vorbesc de faptul că în garniturile de tren cu care veneau coriștii se făceau repetiții și exista un entuziasm pe care cu greu ni-l putem imagina astăzi... Apoi era vorba de un concurs de fanfare, patronat de Mihail Mărgăritescu ca inspector general al muzicilor militare, ofițer de cavalerie, dar care beneficia de studii muzicale la Conservatorul din Geneva și Viena. Pe atunci Enescu era tânăr, avea în jur de 25 de ani, iar, ca protejat al Casei Regale, acesta închină imnul amintit lui Carol I. Documentul, conservat astăzi la Cabinetul de Muzică al Bibliotecii Academiei Române din București, păstrează semnele vigilenței regimului comunist: *Interzis!* Am cercetat apoi publicistica vremii pentru a vedea ce scriau ziarele. Printre multele date ce apar în presa timpului există și una în care se

specifică faptul că la deschiderea festivităților a dirijat însuși Enescu. Aceasta este dublată de o altă mărturie – *muzicală* – a unui elev al Seminarului Central, cel care va deveni, mai târziu, marele compozitor I. D. Chirescu și dirijor al Societății Corale *Carmen: Eram în clasa a IV-a a Seminarului Central. ... Câteva sute de instrumentiști și coriști, care se aflau pe scena Arenelor Romane, aveau să cânte Imnul Jubiliar compus de către maestrul George Enescu, cu acest prilej. După cuvântul scurt de deschidere, apare maestrul George Enescu, care, cu bagheta în mână, se întoarce către noi și dă semnalul de început. Mi s-a părut un... Făt-Frumos din povești și nu puteam să-mi dezlipesc ochii de la dânsul. ... Noi, cei de pe scenă – și mai ales eu –, tremuram de bucuria pe care am avut-o că l-am cunoscut, aieva, pe tânărul, dar marele maestru al muzicii românești, George Enescu. În noaptea aceea, în loc să dormim, mai toți am vorbit și ne-am arătat satisfacții că am avut norocul să asistăm la deschiderea Expoziției, participând la executarea exemplară a Imnului Jubiliar compus de maestrul George Enescu. Fanfarele din București conduse, așa cum am mai spus, de Mihail Mărgăritescu, sunt puse la dispoziție lui Enescu pentru interpretarea imnului, cărora se adaugă unele formații corale ale Capitalei. Piesa este o minunăție, păstrând același binecunoscut etos enescian inspirat de melosul popular românesc. Am reușit s-o descifrăm, apoi să o publicăm la o editură specializată din Olanda. În 2006 a fost interpretată la Studioul de concerte *Mihail Jora*, la o sută de ani de la prima prezentare, cu Orchestra Reprezentativă a Ministerului Apărării Naționale și Corul Academic Radio condus de maestrul Dan Mihai Goia.*

În ce moment al existenței dumneavoastră muzicianul a întâlnit viața militară? Cine pe cine a sedus?

Liceul militar de muzică *Iacob Mureșianu* era o instituție militară, dar în același timp și un liceu de artă. Întotdeauna participam la concursurile dintre liceele de profil. Desigur, exista rigoarea, disciplina, dar un artist care vrea și performanță trebuie să le respecte și pe acestea. Prin foarte multe repetiții pe care le făceam cu liceele de muzică sau cu studenții de la Conservator, ne plasam tot timpul între două lumi, lucru de bun augur pentru viața culturală autohtonă, fiindcă, la un moment, cei mai importanți muzicieni din orchestrele filarmonice sau de operă și operetă proveneau din mediul militar, așa cum au fost, spre exemplu, dirijorul Iosif Conta, trompetistul Iancu Văduva, cornistul Paul Staicu și, în anii din urmă, dirijorul Tiberiu Soare și, bineînțeles, multe, multe alte nume. ■

INTERVIU REALIZAT DE
ELENA DAVID

PE DRUMUL CĂTRE EXCELENȚĂ

LOCOTENENT NARCIS RĂDUCU
FOTO: LOCOTENENT NARCIS RĂDUCU

La Batalionul Rachete Antiaeriene OSA-AKM, din Regimentul 150 Rachete Antiaeriene *Andrei Mureșianu*, instrucția este cuvântul de ordine cu care începe fiecare zi. Pregătirea continuă aduce, după sine, performanțe și laude, însă o dată ce ștacheta a fost ridicată la cel mai înalt nivel de pregătire, efortul se dublează.

O zi de instrucție

Rachetiștii se răspândesc pentru a scoate mașinile de luptă din remiză și se deplasează către locurile de dispunere. În fiecare dimineață, instrucția, la instalațiile de lansare, începe cu verificările tehnice. Se controlează instalația de pe mașina de luptă, se pornește aparatul și se ridică antena. Apoi se cuplează turbina și încep căutările. Dacă nu primesc permisiunea de cuplare a turbinei, se efectuează căutarea la rece cu ajutorul trenajorului care simulează ținte și, astfel, se pot repeta toate operațiunile care s-ar face și în caz real.

Comandanții de plutoane, sub atenta îndrumare a comandanților de baterii, conduc activitatea prin comenzi de scurtă durată, pe care militarii din subordine le respectă cu strictețe. *Diferențele de vârstă sunt mari*, spune

pentru noile provocări și la fel este și subunitatea pe care o comand, declară maiorul Scutariu, care se află în unitate din 1999 și este unul dintre cei mai experimentați comandanți de baterie, funcție pe care o ocupă de opt ani. *Când am început pregătirea, mi-au fost aduși și militari din alte structuri ale unității, pe care îi știam doar din vedere. Nu am avut nicio problemă legată de acest lucru și am încercat să realizez încheierea subunității cât mai repede. Coeziunea grupului este puternică și nu avem deficiențe din acest punct de vedere.*

Rezultate pe măsura efortului

Munca nu rămâne niciodată nerăsplătită. Roadele ei, culese de militari în poligoanele de tragere, sunt pe măsura efortului

Verificarea instalațiilor.

maiorul Cristinel Scutariu, comandantul unei baterii de rachete antiaeriene. *În subunitatea pe care o comand am personal cu vârste cuprinse între 22 și 52 de ani. Fiecare cu problemele generației lui. Dacă reușești să mediezi toate situațiile, nu apar conflicte între cei mai tineri și cei mai în vârstă.*

Militarii tineri încearcă, pe undeva, să-și formeze deprinderile, avându-i drept model pe colegii lor cu experiență. Îi văd ca pe un exemplu drept de urmat, de la care pot învăța tainele meseriei.

Comanda unității se interesează, în permanență, de nivelul de instruire și de operativitatea tehnicii, iar atunci când apar mici deficiențe sunt ajutați, în măsura posibilităților, în așa fel încât procesul de instruire să nu aibă de suferit. Verificări ale pregătirii au loc periodic, prin executarea STX-urilor și FTX-urilor de nivel grupă, secție și baterie. Procesul s-a intensificat datorită faptului că anul acesta, pe lângă obișnuitele trageri din poligonul Capu Midia, batalionul va executa, după o pauză de 11 ani, serviciul de luptă poliție aeriană.

Serviciul în care vom fi introduși s-a mai executat de unitate și între anii 1990 și 2004. Când s-a întrerupt, eram comandant de pluton. Cu siguranță, de atunci și până acum au apărut unele schimbări privind modul de desfășurare, dar eu sunt pregătit

depus. Cu bagajele de cunoștințe pline și sute de ore de pregătire pe terenurile de instrucție, recolta rezultatelor nu poate fi decât îmbelșugată. *Ne dorim să obținem, ca și până acum, calificativul excelent. Anual, desfășurăm trageri în poligonul Capu Midia și mereu munca ne-a fost apreciată și notată astfel. Și în prezent ne-am propus acest obiectiv*, spune maiorul Scutariu, pentru care

„Provin dintr-o familie cu tradiție în portul hainei militare. Tatăl meu a fost, la rândul lui, tot rachetist antiaerian, comandant rampă lansare și unchiul meu a fost parașutist. Cumva, mi-a fost insuflată dragostea pentru armată încă din copilărie. Așa că, după ce am terminat liceul de artă, la arhitectură, gândul meu a zburat către o carieră militară.

MAISTRU MILITAR CLASA A V-A
FLORIN VÂLCU

emoțiile unui asemenea exercițiu cu trageri reale de luptă au dispărut odată cu trecerea timpului.

Pentru maestrul militar clasa a V-a Florin Vâlcu, care anul trecut a participat pentru prima dată la o astfel de activitate,

„Am o vorbă: funcția de comandant de companie sau de baterie se numără printre cele mai grele. Ai militari în subordine, tehnică, documente și materiale, deci multe răspunderi. Un volum de muncă ce ține și de desfășurarea instrucției și de întocmirea documentelor.

MAIOR CRISTINEL SCUTARIU

evenimentele au avut mai multă încărcătură: *Am fost neliniștit în dimineața de dinaintea tragerii, pentru că era prima dată când lansam și nu știam ce o să se întâmple când capucul de la container o să se desfacă și racheta o să plece deasupra mea. Am avut emoții deoarece, de fel, sunt ambițios și chiar îmi doream să lovesc avionul-țintă.*

Timpul în care racheta a parcurs distanța de la mașina de luptă până la țintă i s-a părut extraordinar de lung. A stat și a urmărit cum se duce, iar când a văzut că a lovit obiectivul, împreună cu tot echipajul, a scos un sunet de bucurie, care a reprezentat descătușarea tensiunii ce se acumulase. A avut certitudinea că instrucția a dat roade, că s-a pregătit foarte bine pentru misiune și cele două săptămâni pe care le-a petrecut

Arc peste timp

O dovadă a faptului că unitatea de rachetiști de la Florești și-a păstrat renumele și capacitatea operativă peste trecerea anilor reiese din cele spuse de maestrul militar Florin Vâlcu: *Am ajuns în Cluj pentru că aici ni s-au scos funcții și sunt foarte mulțumit de alegerea făcută. De aceeași părere este și maiorul Scutariu: Când am ajuns aici, acum 16 ani, am fost foarte mulțumit de ceea ce am găsit în această unitate. De aceea, nici nu am plecat între timp, deși, la început, am avut câteva tendințe de a mă apropia de casă.*

Datorită numelui pe care și l-a câștigat printre rachetiștii antiaerieni, batalionul de lângă orașul așezat la poalele Feleacului

Deplasarea pe terenul de instrucție.

în poligon, în condiții foarte grele, au fost fructificate la maxim.

Ceea ce și-a propus a realizat. *Chiar cu o zi înainte, un coleg de-al meu, care a primit și el botezul focului, a lovit avionul-țintă. Asta m-a motivat să îl lovesc și eu. A fost ca un mic concurs între noi. Nici nu mă gândeam să îl pierd. Lucrul acesta m-a motivat în plus, adăugă Florin.*

este foarte căutat și, odată ajunși aici, militarii nu mai pleacă. Așa s-a întâmplat și în trecut și, cel mai probabil, lucrurile nu se vor schimba nici în viitor. Când ajungi să te instruiști alături de oameni care sunt foarte bine pregătiți, trebuie să accepți provocarea de a te alătura lor și de a încerca să îi întreci sau, măcar, să atingi ștacheta pe care ei o țin ridicată de multă vreme. ■

PUTERNICI ȘI RAPIZI

PLUTONIER-MAJOR ALINA-SONIA RAICU

Așa se definesc militarii Batalionului 288 Apărare Antiaeriană *Milcov*, din Focșani, pentru că specificul lor este unul aparte. Ei au misiunea de a proteja spațiul aerian în aria de responsabilitate a uneia dintre cele mai grele mari unități: Brigada 282 Infanterie Mecanizată *Unirea Principatelor*. Capacitatea de luptă și-au dovedit-o, încă o dată, săptămâna trecută, la un exercițiu demonstrativ, desfășurat cu prilejul sărbătoririi a 20 de ani de la înființare.

Examenul poligoanelor de instrucție

În urmă cu două decenii, lua ființă Divizionul 288 Artilerie Antiaeriană. Se contura o unitate modernă care avea, de-a lungul anilor, să fie înzestrată cu tehnică adaptată noilor cerințe și evoluții. După mii de ore de instrucție, au urmat examenele date în poligoane, cel din Capu Midia fiind cel mai exigent evaluator al capacității de luptă a artileriștilor antiaerieni. În 2003, unitatea a fost înzestrată cu sistemul de artilerie antiaerian *Oerlikon*. Militarii focșăneni spun că atunci s-a făcut trecerea la sistemele complexe de ochire a țintelor antiaeriene și, tot atunci, puterea de acțiune a fost combinată, pentru prima dată, cu rapiditatea.

Oerlikon-ul este extrem de ușor de manevrat, tunurile putând să se rotească 360 de grade, doar manevrat dintr-un joy-stick. Practic, un singur om putea combate țintele aeriene după datele furnizate de radar. Am înțeles, atunci, importanța acestei

arme și necesitatea de a acționa rapid. Echipele au fost pregătite mai atent, pentru că acțiunea cu foc a început să se facă în funcție de prezența celorlalte categorii de arme din teren. Viteza de acțiune a trebuit corelată, în timp real, cu prezența aviației, cu ordinele de tragere, stăpânind mijloace de comunicații performante. În prezent, nu mai ești un simplu tunar, ci formezi un tot cu câmpul de luptă. Trebuie să fii capabil să planifici strategic o metodă eficientă de combatere a inamicului și să acționezi întrunit, în funcție de situație, a spus maiorul Marius Alexa, fost comandant de baterie *Oerlikon*.

Trecerea anilor a adus mai multă experiență și dorința de perfecționare. În 2007, unitatea focșăneană primește denumirea de batalion, iar în 2010 acesta este înzestrat cu sistemul antiaerian *Ghepard*.

Un alt tip de tanc, pentru cei care îl văd prima dată, *Ghepard*-ul este autonom, autopropulsat, cu mobilitate ridicată în executarea misiunilor de luptă în orice condiții meteorologice, ziua sau

noaptea, și în situații de bruiaj radioelectronic.

Acest complex antiaerian este, din punct de vedere al performanței, mobilității,

puterii de foc și preciziei, superior multor sisteme similare. Misiunea sa tactică

este angajarea luptei împotriva avioanelor și elicopterelor, care atacă prin surprindere, la joasă înălțime, cât și împotriva blindatelor. Datorită mobilității și timpului foarte scurt de reacție,

Zilnic, ne întâlnim cu noi provocări, pe care le rezolvăm în echipă și, astfel, de la o zi la alta, suntem mai pregătiți pentru îndeplinirea misiunilor specifice. Preocuparea noastră permanentă

Ghepard-ul poate asigura și protecția unităților blindate, a afirmat maiorul Darie Suduc, ofițer în statul major al batalionului focșănean.

Până la limita orizontului

Viteza de reacție îi diferențiază de ceilalți artileriști. Pentru ei nu există un timp favorabil de acțiune, tip de teren sau clipe de pierdut atunci când câmpul de luptă este limita orizontului.

Plutonierul-adjutant principal Dan Popovici este unul dintre subofițerii cu vechime în această unitate. El spune că este nevoie de foarte multă dăruire pentru a urma o astfel de carieră.

Să fii artilerist antiaerian este o mare onoare, dar și o mare responsabilitate. Activitățile din batalionul nostru sunt pe cât de complexe, pe atât de interesante și de frumoase.

este să ne instruiem astfel încât să fim în măsură să executăm acțiuni cu un ridicat grad de mobilitate, cu toate forțele sau cu o parte din acestea, independent, cu batalionul, sau integrat, cu eșalonul superior, a subliniat subofițerul.

Pentru că sunt conștienți de rolul lor, militarii Batalionului 288 Apărare Antiaeriană *Milcov* au îmbrățișat, precum un crez, vorbele generalului Ion Bungescu, cel de care se leagă apariția primelor tunuri antiaeriene – *Tunul va înceta să tragă când inima ultimului servanț va înceta să bată*. Cei prezenți la exercițiul demonstrativ de săptămâna trecută au auzit acest îndemn, amestecat printre comenzile date de tinerii ofițeri: *Ocupați dispozitivul de luptă din mișcare! Executați FOC asupra țintelor aeriene aflate pe direcția...!* ■

Cu puțin înainte de săptămâna Mărțișorului, am fost la Pitești să cunosc câteva dintre cele mai noi aspirante la statutul de subofițer sau maistru militar. A fost o surpriză mare și plăcută să văd că la Școala Militară de Maiștri Militari și Subofițeri a Forțelor Terestre *Basarab I* lucrurile sunt cu mult schimbate în bine față de anterioara mea documentare din urmă cu câțiva ani, că fetele nu sunt deloc începătoare în ale armatei, iar prezenta instituție este un real câștig pentru sistem. Fie că vin din Constanța, Brașov sau Craiova, fetele sunt hotărâte să se pregătească la cel mai înalt nivel. Judecând după faptul că au fost niște interlocutoare excelente, sunt absolut convins că vor reuși să atingă tot ce și-au propus.

MĂRȚIȘOARE DE LA PITEȘTI

◆ **Claudia Popa, din Craiova, elevă în anul I la maiștri militari, arma comunicații și informatică:**

Am absolvit Liceul Teoretic Tudor Argezei, din Craiova, profil matematică-informatică.

– **Și de ce ai ales armata?**

– A fost o decizie spontană, de care acum mă bucur, deoarece îmi place ce se întâmplă în școală, după aproape șase luni. Consider că mă caracterizează și nu mă văd făcând altceva în momentul de față. Mă pregătesc pentru gradul de maistru militar clasa a V-a, arma comunicații. Este o materie destul de dificilă, studiem circuitele analogice și cele digitale.

– **Se mai folosesc circuitele analogice?**

– Da, încă se folosesc. Este mai greu, deoarece nu m-am lovit de ele în viața civilă, dar ușor începem să le cunoaștem și să ne descurcăm cu ele. Deocamdată cunoaștem baza, nu am ajuns, încă, să aprofundăm, ca să pot spune dacă are legătură. Sunt de șase luni în armată și o să fie primul mărțișor de aici.

◆ **Mihaela Chiriță, din Costești, elevă în anul I la maiștri militari, arma comunicații și informatică:**

Am terminat un liceu teoretic din Costești. M-am hotărât să vin la școala militară deoarece mi-a plăcut foarte mult această profesie. Cred că putem să ajungem foarte departe, iar în viața civilă nu puteam învăța atât de multe lucruri cum o facem aici.

– **Partea cea mai dificilă din școală, legată de materie ori de disciplină, de cazare, de mâncare, cum este?**

– Toate condițiile sunt foarte bune. Atât timp cât îmi place această profesie nu mi se pare greu, mi-am dorit să ajung aici și am muncit.

– **Tot pregătire pentru transmisiuni?**

– Da, tot transmisiuni, tehnica de comunicații. Lucrurile sunt oarecum împărțite în mod egal, ușor, ușor intrăm mai mult în esență. Până acum, ne-am axat pe partea de pregătire militară generală și din semestrul al doilea începem cu circuitele și cu specializarea. Aștept cu nerăbdare ziua de 8 Martie în armată, deoarece sunt mulți băieți și cred că ne vor surprinde plăcut.

◆ **Caporal Loredana Gabor, din Vatra Dornei, elevă în anul I la subofițeri, arma intențență:**

Eu provin din sistem, am fost soldat gradat profesionist. Cu toate că mi-am dorit de mică să îmbrățșez cariera militară, abia în timpul facultății m-am decis să vin în armată. Mi-am luat inima în dinți și am reușit.

– **Ce profil ai absolvit?**

– Științe electrice și calculatoare, nu are nicio legătură, deoarece eu sunt la intențență. Am ajuns aici, am dat examene pentru subofițeri acum șase luni. Am ales arma intențență pentru că înainte, fiind sgp, am fost încadrată la poliția militară, o

Acum, casa mea este Brașovul, sper să-l prind la repartitie. Deși este greu ca femeie-militar, un lucru frumos este că avem foarte mulți colegi care au grijă de noi, ne respectă și, de fiecare dată, de 1 și 8 Martie ne oferă o floare, un mărțișor, în funcție de ocazie.

◆ **Caporal Andra Iftimi, din Medgidia, elevă în anul I la subofițeri, arma intențență:**

Timp de cinci ani am lucrat la Centrul Radioelectronic și Observare Calatis, iar

armă de teren, iar cea de intențență este de birou și, bineînțeles, mai bine pentru noi, fetele.

– **O muncă mai puțin riscantă.**

– Riscant pot să zic că este pentru oricine, oriunde. Peste tot există avantaje și dezavantaje. Dar important este să-ți placă ceea ce faci.

◆ **Caporal Andreea Vrânceanu, din Pitești, elevă în anul I la subofițeri, arma comunicații și informatică:**

De șase ani sunt în Brașov, de când am intrat în mediul militar. Am fost acolo angajată ca soldat gradat profesionist, la Brigada 2 Vânători de Munte.

În cei șase ani de experiență am efectuat și o misiune în teatrul de operații. La școala de subofițeri sunt la arma comunicații și informatică și îmi place ceea ce fac. Îmi amintesc, cu drag, de primul mărțișor pe care l-am primit din partea comandantului și, bineînțeles, de 8 Martie, un buchet de flori. Am fost foarte impresionată, nu mă așteptam să se gândească și la noi, caporalii. Mi-a rămas o amintire foarte plăcută. În fiecare an primim mărțișor și o mică atenție de la colegii noștri dragi.

LOCOTENENT-COLONEL CRISTIAN DUMITRAȘCU

anul trecut am decis să urmez această școală. E drept că se intră un pic mai greu, dar nu este imposibil. Când îți dorești ceva, poți să realizezi. Îmi place foarte mult ceea ce fac aici, întotdeauna este ceva de învățat, oamenii sunt deosebiți. Acum sunt la arma intențență, cu toate că am fost la comunicații și informatică.

– **Și nu îți pare rău după comunicații și informatică?**

– Am avut de învățat și de acolo și de aici, dar sper să ajung tot pe comunicații și informatică, însă cu cât înveți mai multe cu atât este mai bine.

– **Medgidia, un oraș frumos, cu multiculturalitate. Ai în plan să ajungi tot acolo?**

– Eu îmi doresc să ajung în Constanța, la unitatea de unde vin, deoarece este un centru cu personal deosebit, îmi place foarte mult. Este locul în care m-am lansat și îmi doresc să mă întorc tot acolo. Ziua de 8 Martie este specială pentru noi, femeile, datorită colegilor care ne oferă mărțișoare și ne fac întotdeauna surprize plăcute. Suntem bucuroase să avem asemenea colegi. ■

Unul dintre cele mai comune gânduri ale studenților militari este, fără doar și poate: Abia aștept să termin școala! Fiecare dintre noi a spus acest lucru, măcar o dată, în momentele grele sau tensionate. Timpul a trecut și ne-am văzut cu toții bucușori la festivitățile de absolvire, cu tresele pe epoleți. Dar parcă bucuria nu era deplină. Pe aceiași epoleți apăsau și responsabilitățile, grijile și emoția începerii unui nou capitol din viața noastră: cariera de ofițer. Asta au simțit, recent, și absolvenții cursurilor de bază ale școlilor de aplicație și centrelor de instruire, aflați în momentul repartiției pe prima funcție.

Acest eveniment din viața oricărui ofițer nu poate fi uitat ușor. De cele mai multe ori, este momentul în care planurile sunt date peste cap, pentru că locurile puse la dispoziția absolvenților nu au cum să corespundă doleanțelor fiecăruia. Unii își doresc o garnizoană cât mai apropiată de casă, alții să locuiescă într-un oraș cu posibilități multiple de dezvoltare profesională sau în aceeași localitate cu partenerul sau partenera de viață. De obicei, cele mai puține emoții le au ultimii clasați din promoție, care se consolează cu locurile rămase. Însă adoptă rapid dictonul *garnizoana mea este țara*.

Nu putem spune același lucru și despre cei care au luptat pentru primele poziții ale clasamentului sau, mai degrabă, pentru titulatura de șef al promoției. Dacă au ales, într-adevăr, cele mai bune funcții și care sunt planurile lor de viitor, aflăm din rândurile următoare.

Am mari așteptări de la mine!

La finalul cursului de bază de la Școala de Aplicație a Forțelor Navale Viceamiral Constantin Bălescu, din Mangalia, pe prima poziție, în ordinea mediilor, s-a clasat aspirant Ștefana Farcaș, absolventă a Colegiului Militar Liceal Ștefan cel Mare, din Câmpulung Moldovenesc, și șefa promoției Constantin Brâncoveanu – 300 a Academiei Navale Mircea cel Bătrân, din Constanța.

Absolvirea cursului de bază reprezintă sfârșitul unei etape și începutul activității noastre ca ofițeri ai Forțelor Navale.

Cele șase luni petrecute la școala de aplicație au fost primul nostru contact, în calitate de ofițeri, cu sistemul militar. Așteptările și responsabilitățile au crescut, dar prestigiul și pasiunea pentru meseria aleasă ne-au făcut să devenim mândri de ceea ce suntem și să fim într-o continuă perfecționare. Calea spre succes este lungă, iar noi suntem abia la început.

După opt ani și șase luni, a venit momentul în care m-am hotărât unde îmi doresc să încep cariera de ofițer. Am optat pentru

funcția de ofițer de cart de la fregata Regele Ferdinand. De ce această opțiune? Când spun Regele Ferdinand, spun nava-amiral a Forțelor Navale, o navă unde profesionalismul echipajului se îmbină armonios cu munca în echipă și creează un mediu ideal de dezvoltare profesională. Am așteptări mari de la mine și consider că alegerea făcută este cea mai potrivită pentru a mă ajuta să mi le îndeplinesc. Pregătirea mea este abia la început, dar cel mai important este să fie crescândă. Îmi doresc ca în maximum 15 ani să ajung comandant de navă, apoi mă voi orienta spre Statul Major al Forțelor Navale, cu dorința de a ajunge șeful acestei categorii de forțe. ■

LA RĂSCRUCE DE DRUMURI

SUBLOCOTENENT MARIUS MOCANU
marius.mocanu@presamil.ro

Noi, tinerii ofițeri, trebuie să ne aflăm într-o continuă pregătire

Privind obiectiv, infanteriștii au avut cea mai ușoară sarcină la repartiție, întrucât unitățile cu specificul armei lor sunt cele mai numeroase. Dar și pentru ei provocarea este foarte mare, pentru că, după experiența ultimilor ani, majoritatea sublocotenentilor de infanterie a participat la o misiune în teatrul de operații. Așadar, pregătirea lor va continua și la unitățile în care vor fi repartizați. În consecință, șeful de promoție de la cursul de bază al Centrului de Instruire pentru Infanterie și Vânători de Munte Constantin Brâncoveanu, din Făgăraș, sublocotenent Valentin Miriță, a ales să meargă la Batalionul 634 Infanterie Petrodava, de la Piatra Neamț.

Pentru mine, cursul de bază a reprezentat cea mai bună oportu-

nitate de a-mi îmbogăți cunoștințele și de a-mi contura o imagine foarte clară asupra a ceea ce presupune a fi un bun lider.

Cel mai important lucru pe care l-am învățat a fost că, pentru a răspunde cât mai bine așteptărilor pe care le au oamenii cu care vom

lucra, noi, tinerii ofițeri, trebuie să ne aflăm într-o continuă pregătire.

Sunt conștient că nu va fi ușor, iar provocarea de a lucra cu oamenii și cu problemele acestora aduce o oarecare teamă. Însă aceasta reprezintă cea mai bună șansă de a pune în practică ceea ce am învățat în toți acești ani. Sunt încrezător că voi putea să îmi exercit, cu succes, calitățile și deprinderile formate.

Funcția pe care am ales-o, la Batalionul 634 Infanterie Petrodava, îmi dă mari speranțe că voi reuși să îmi îndeplinesc obiectivele pe care mi le-am propus. A contat foarte mult pentru mine faptul că pot face parte dintr-o unitate operativă, cu oameni foarte pregătiți, de la care am ce învăța. ■

După aproape șase luni de pregătire de specialitate la Centrul de Instruire pentru Comunicații și Informatică Decebal, de la Sibiu, absolvenții cursului de bază sunt gata să-și ia în primire primele funcții. Șeful promoției: sublocotenent Adrian Sfetcu.

Ultimele șase luni au reprezentat lărgirea orizontului și acumularea de cunoștințe de bază, dar mai ales de specialitate, ceea ce simbolizează punerea unei pietre de temelie în viitoarea carieră pe care, cu mândrie, o vom desfășura sub însemnul armei Comunicații și Informatică.

Pentru începutul carierei am ales o unitate pe specificul meu, decizia fiind fondată pe criteriul posibilității de a mă dezvolta și de a evolua, înzestrarea cu tehnică a unității constituind un imperativ major. Consider că este important să poți lucra cu tehnica de vârf din

Este important să lucrezi cu tehnica de vârf din dotarea armatei!

dotarea armatei, putându-te, astfel, adapta mult mai ușor cerințelor spațiului de luptă modern, cu care militarii iau contact atât în poligoanele de instrucție, cât mai ales în teatrele de operații. Procesul de comandă și control reprezintă cheia succesului unei acțiuni, iar acesta nu este realizabil în lipsa unui sistem integrat, care trebuie să permită un schimb de informații în timp real, acest lucru fiind de datoria structurilor de comunicații și informatică. ■

Sunt pregătită să întâmpin orice provocare!

La Școala de Aplicație pentru Forțele Aeriene Aurel Vlaicu, din Boboc, s-a încheiat cursul de bază doar pentru o parte din proaspeții sublocotenenți, piloții urmând să-și continue instruirea până la vară. Astfel, sublocotenent Alexandra Virlan, având cea mai mare medie de absolvire dintre colegii cu armele Aviație, Artilerie și Rachete Antiaeriene (pentru Forțele Aeriene) și Radiolocație, a fost numită șefa de promoție.

Ceea ce am învățat în școală îmi este util astăzi, când îndeplinesc serviciul de militar, zi de zi. În acest curs de bază am deprins noi trăsături de caracter și mi-am definit prioritățile. Am realizat că în

această lume globalizată este nevoie de oameni hotărâți, bine pregătiți, care să protejeze România. Astfel, voi implementa metode de conducere

cu impact pozitiv asupra eficienței și capacității de a înfrunța sarcini diferite, precum și asupra pregătirii profesionale.

Sunt conștientă că, de acum înainte, voi fi reprezentantă a unei instituții fundamentale a țării. Probabilitatea de a mă lovi de multe obstacole în primii ani ai carierei mele este foarte ridicată. Dar sunt pregătită să întâmpin orice provocare, dând dovadă de încredere și curaj.

La repartiție, am ales să rămân în Școala de Aplicație pentru Forțele Aeriene Aurel Vlaicu, din Boboc. Mi-am dorit să ocup această funcție deoarece aici sunt ofițeri extrem de bine pregătiți și vreau să fac parte din colectivul lor, să reprezint școala în diferite misiuni atât în țară, cât și în străinătate. ■

Chiar dacă am avut șansa de a alege prima, am avut emoții!

La Școala de Aplicație pentru Unități Srijin de Luptă General Eremia Grigorescu, șefa promoției a fost desemnată sublocotenent Cosmina Saghin, cursanta cu cea mai mare medie dintre colegii săi, artileriști tereștri sau antiaerieni și geniști.

Au fost șase luni în care ne-am axat, în principal, pe pregătirea noastră pentru prima funcție: comandant de pluton. Finalizarea acestui curs a reprezentat o etapă importantă din viața noastră pentru că, odată cu ea, a sosit momentul în care fiecare dintre noi ne-am ales funcția care ni se potrivește. Dar până atunci... multă, multă tensiune, curiozitate și speranță. Parcă acum îi aud pe colegi spunându-mi: tu de ce-ți faci griji? sau dacă-ai fi în locul tău... Chiar dacă am avut șansa de a alege prima, recunosc că am avut emoții atât pentru mine, cât și pentru ei.

Cei trei ani de academie m-au făcut să clasez Brașovul pe primul loc în topul orașelor mele de suflet. De asemenea, stagiul de practică desfășurat la Batalionul 228 Apărare Antiaeriană Piatra Craiului, din Brașov, m-a determinat să-mi doresc, din tot sufletul, să mă întorc acolo. Am rămas impresionată de întreaga unitate: de conducere, de baza materială, de coeziunea grupului și, nu în ultimul rând, de bateria a IV-a, unde am fost repartizată pe durata stagiului. Tocmai din acest motiv, la repartiție mi-am ales cu încredere orașul de la poalele Tâmpelui. Fiind la început, așteptări prea mari nu am...vreau doar să-mi fac datoria să câștig încrederea comandanților mei și să mă înțeleg bine cu subordonații. ■

LUNĂ DE MIERE ȘI GLOANȚE

CĂPITAN CORNELIA MIHĂILĂ

Ea, o femeie tumultuoasă, veșnic veselă și teribil de prietenoasă – genul acela de persoană care nu-ți permite să o dai uitării. Este și cochetă, desigur. Și, pentru că natura a dăruit-o cu părul ca abanosul, a pus picioru-n prag și s-a vopsit blondă. El, un bărbat înalt, cu privire senină, cumpătat în vorbe. Are o constituție athletică și iubește sportul. S-au cunoscut în Căminul militar *Cobălcescu* și s-au căsătorit în urmă cu 25 de ani, cu doar câteva zile înainte să înceapă Revoluția din decembrie '89. Astfel, luna de miere au petrecut-o... separați, cu greu reușind să afle unul despre celălalt. Ea, în vechiul sediu central al Ministerului Apărării Naționale, el, în tranșee, la Cernica. Au mai fost despărțiți – misiuni, evenimente, cursuri –, dar niciodată sufletește. Poate pentru că este luna martie (mireasmă de primăvară, aromă de flori și de iubire...) sau doar pentru povestea lor de dragoste îmbrăcată în haină militară ori pentru ambele motive laolaltă, vă oferim fragmente de căsnicie frumoasă, a doi colonei din armata română.

Iarna aceasta, mai precis la 2 decembrie, Adina și Mihai Negrea, amândoi ofițeri în structurile centrale ale Ministerului Apărării Naționale, sărbătoreau împlinirea a 25 de ani de căsnicie. De data aceasta, printr-o ceremonie religioasă oficiată la biserică. A fost una dintre marile lor dorințe, pe care nu au putut-o realiza la 2 decembrie 1989, când s-au căsătorit în fața lui Dumnezeu, în apartamentul unei rude apropiate, preotul săvârșind slujba în

*ieșiseră la ferestre, și toți ne zâmbeau, ne încurajau și ne strigau: Doi tineri frumoși! Eram, desigur, o apariție. Tineri, în ținuta de ceremonie, cu stilet, cu centura aceea galben-aurie, frumoasă... Au urmat cele câteva zile de permisie de care beneficiază militarii după căsătorie – luna de miere legală. Urmas să se întoarcă, numai pentru o noapte, în București, pentru ca, dimineața următoare, să plece la Brăila, la părinții soțului. Când au ajuns în Capitală, în tramvai fiind, în drum spre Căminul Militar de Garnizoană *Cobălcescu*, unde locuiau și unde s-au și cunoscut, la o oră târzie – 11 noaptea – un ofițer s-a apropiat de ei și le-a șoptit: Este indicativul *Radu cel Frumos!* Reacția proaspeților soți: știau ce înseamnă, dar au crezut, cu sinceritate, că omul este nebun. Când au coborât, i-au văzut ieșind, încolonați, pe parașutiști. Ei au fost primii chemați. Au priceput, atunci, că nu este o glumă. Receptionera de cămin le-a confirmat. *Așa ne-am petrecut luna de miere: ea, la sediul Ministerului Apărării Naționale, care nu se mutase încă din Drumul Taberei, iar eu, la regimentul de rachete de la Cernica, în tranșee. Și ninge...*, mărturisește colonelul Mihai Negrea. La rândul său, soția lui își amintește: *A fost, pur și simplu, cumplit. Nu voi uita niciodată și refuz să mă gândesc că aș mai putea trece, din nou, prin așa ceva. Sunam la unitatea soțului meu și ceream cu locotenentul Negrea. Și mi se răspundea: Portocala 1, Portocala 2, Portocala 3... Domnule, eu nu știu cu ce portocală să vorbesc. Vreau cu locotenentul Negrea.**

șoaptă, pentru ca vecinii sau securitatea să nu afle. Experiența cununiei civile, însă, a fost exact pe dos: nu doar în văzul tuturor, dar și ovaționată. *Mă uitam, spune colonelul Adina Negrea, pe atunci locotenent, la părinții și la socrii mei, în timpul cununiei noastre civile. Purtam ținuta militară de ceremonie. Le-am văzut lacrimile de bucurie și de mândrie pe obraz. De fiecare dată când mă vedea îmbrăcată militar, tatăl meu, care nu mai este acum printre noi, radia de fericire. De altfel, lui îi și datorez această carieră.* A fost, pe acel 2 decembrie, o vreme deosebit de frumoasă în Curtea de Argeș, unde s-au cununat. Un soare puternic și o temperatură blândă. S-au întors acasă în plimbare.

Ne-am simțit ca la o paradă, mai destăinuie, de data aceasta, colonelul Mihai Negrea. Noi eram tineri ofițeri, îmbrăcați militar, ea cu brațele pline de flori, iar în urma noastră, invitații noștri. Oamenii de pe stradă ne priveau cu drag, mulți

Au reușit să ia legătura telefonică de cel mult cinci ori în aproximativ o lună și jumătate, cât au stat în unitățile militare. Telefoane mobile – nici vorbă. Pentru a vorbi cu soția, trebuia să apeleze la un telefon cu manivelă. Suna, de fapt, la centrală și, de acolo, li se făcea legătura. Liniile telefonice erau foarte solicitate. Cu părinții nu s-au auzit deloc în această perioadă. Au avut parte, totuși, de un moment emoționant. După Revelion, când atmosfera era, deja, mai detensionată, el a reușit să beneficieze de o zi de permisie. A făcut rost de un brăduț și a dat fuga la soția sa. În acele condiții aspre, în fostul sediu al Ministerului Apărării Naționale, deși Crăciunul trecuse de ceva zile, cei doi tineri locotenenți au împodobit micul brad, împreună, pentru prima dată în chip de soți și soție. Au urmat evenimentele de la Târgu Mureș, mine-riada, de fiecare dată reîntorcându-se, pentru mai multe zile, în unități.

Au mai fost, de-a lungul anilor: aplicațiile militare, cursurile, misiunile soțului în Irak, două la număr, apoi a fost ofițer de legătură la Comandamentul Central American din Tampa. Depărtarea nu i-a despărțit și sufletește. Din contră. Susțin că a fost, pentru fiecare în parte, un prilej de a-și consolida încrederea în propriile forțe. Iar, de această dată, comunicarea nu a mai constituit o problemă. Au avut la îndemână internetul și camerele web. *Când eram în Mangalia, țin minte, spune Adina Negrea, Mihai ne ruga să ne plimbăm, eu și fiul nostru, la ora stabilită, prin fața camerei de luat vederi din stațiune. El ne privea de pe internet. Era plecat în misiune. Și îmi mai amintesc că Andrei, fiul nostru, a fost foarte mândru când tatăl lui a fost în misiune în Irak. Deși, noi, aici, acasă, nu am fost lipsiți de emoții. A mai contat mult faptul că sunt amândoi militari și s-au încurajat și înțeles reciproc. Au o căsnicie trainică și frumoasă, pentru că, în primul rând, și-o doresc astfel. Își aduc aminte, cu drag, de gesturile din tinerețe, când obișnuiau să ia masa „la iarbă verde”, inventând picnicuri ad-hoc pe covorul cel verde din camera de cămin. Și acum, ca și atunci, casa le este plină de prieteni mai mereu. Când sunt doar ei, rād*

miere și mirodenii, de ție se topește în gură, contracarează ea, năstrușnic. Și continuă: când ajungi acasă și găsești așa o atmosferă, este minunat. Sigur, nu toată viața noastră a fost numai lapte și miere. Acum, de pildă, ne lipsește Negrea junior. Face masterul în Polonia. A fost alegerea lui și nu putem decât să-l susținem.

Au casa lor, o carieră înfloritoare și au sădit nu unul, ci mai mulți pomi. Au și pasiuni, comune și personale. Mihai Negrea participă la maratoane, printre care și *Wings for Life*. Se antrenează, acum, pentru Maratonul Bucureștilui, din 14 octombrie, desfășurat pe o distanță de 40 de kilometri. Peste toate, însă, căsnicia lor este împlinită de bucuria lor cea mai mare, Andrei Negrea, un tânăr impecabil, de 24 de ani. Rămâne, totuși, un regret, așa cum aflăm de la mama sa: *Îmi pare deosebit de rău că nu i-am dat ocazia fiului meu să folosească, în familie, cuvintele soră sau frate. Nu pentru că nu ne doream încă un copil, ci din cauză că am tot amânat, am tot ales alte priorități. Acum îl simt pe fiul meu că are nevoie de un frate sau de o soră. De aceea, le încurajez pe toate femeile să nu-și planifice copiii. Să-i lase să vină pe lume. Și, când apare copilul, să nu uite că este dăruit de Dumnezeu, în nici*

mult împreună și fructifică orice clipă și gest mărunț care-i bucură. El nu uită să-i aducă flori soției și mici atenții, ori de câte ori are prilejul. Și îi place să o răsfete. Când ea întârzie de la serviciu, îi pregătește cina. Este un bucătar pasionat.

Nu-ți spun ce greu îmi este să țin o cură de slăbire. Gătește extraordinar. Face niște coaste de porc în stil american, cu sos de

un caz pentru tine sau oricine altcineva. Dacă era așa, probabil că ne nășteam concomitent și muream în același timp. Dar nu este așa. Semn că viața aparține fiecăruia în parte. Și pe Andrei intenționează să-l convingă să devină familist. Iar noi, cu speranța că viața le va fi rotunjită și de câțiva nepoți sănătoși și veseli, le dorim, pe mai departe, să-și păstreze aceleași inimi tinere, ca de locotenenți proaspăt căsătoriți. ■

Odată cu înființarea, **Asociația Militarilor Veterani și Veteranilor cu Dizabilități Sfântul Mare Mucenic Dimitrie, Izvorătorul de Mir (AMVVD) și-a fixat ca principal obiectiv realizarea unui centru de refacere pentru membrii săi, prin accesarea fondurilor europene. Mulți au privit cu reticență proiectul respectiv, crezându-l prea ambițios pentru realitatea economică și socială de astăzi. Primii pași însă au fost deja făcuți.**

Printr-o hotărâre a consiliului local, Primăria comunei Singureni, din județul Giurgiu, a hotărât să ceseze în favoarea AMVVD un teren de două hectare, pe care se va construi Centrul de refacere, recuperare și reabilitare pentru militarii veterani și veteranii cu dizabilități. *Va fi primul centru de acest gen din România, care se va ridica la standarde europene, ne-a asigurat președintele asociației, plutonier-major Marius Apostol. Va fi construit cu scopul de a asigura recuperarea, fizică și psihică, a militarilor răniți în teatrele de operații din Irak, Afganistan și Balcanii de Vest.*

Evident, curiozitatea jurnalistică, transpusă în dorința de a afla amănunte și dublată de discuțiile actuale referitoare la terenuri și autorități publice locale, m-a determinat să-i fac o scurtă vizită primarului din Singureni, Marian Pătuleanu. Am vrut să aflu, în primul rând, cum a ajuns acesta să vină în sprijinul AMVVD. *O cunosc de mulți ani pe doamna Rodica Crețu, care a organizat un concert caritabil în sprijinul asociației, a precizat primarul. Domnia Sa m-a invitat și pe mine la acel eveniment și, cu acel prilej, am avut ocazia să-i cunosc pe unii din militarii răniți. Ca pe orice român, care simte românește și ține la țara sa, m-au impresionat. Eu nu am îndeplinit serviciul militar, nu știu multe despre armată, dar mi-a făcut mare plăcere să discut cu ei. Știu că în teatrele de operații au luptat pentru binele României și nu numai, au luptat pentru a fi pace în lume.*

După părerea mea, că acum au probleme și vor avea întreaga lor viață, toată lumea din România ar trebui să-i sprijine.

Asemenea argumente a menționat Marian Pătuleanu și în ședința consiliului local din 26 februarie a.c., la care a fost invitat și Marius Apostol, pentru a susține proiectul și a da detalii despre acesta. De

UN PROIECT SOCIAL AMBIȚIOS

PAGINĂ REALIZATĂ DE IRINA-MIHAELA NEDELUCU
irina.nedelcu@presamil.ro

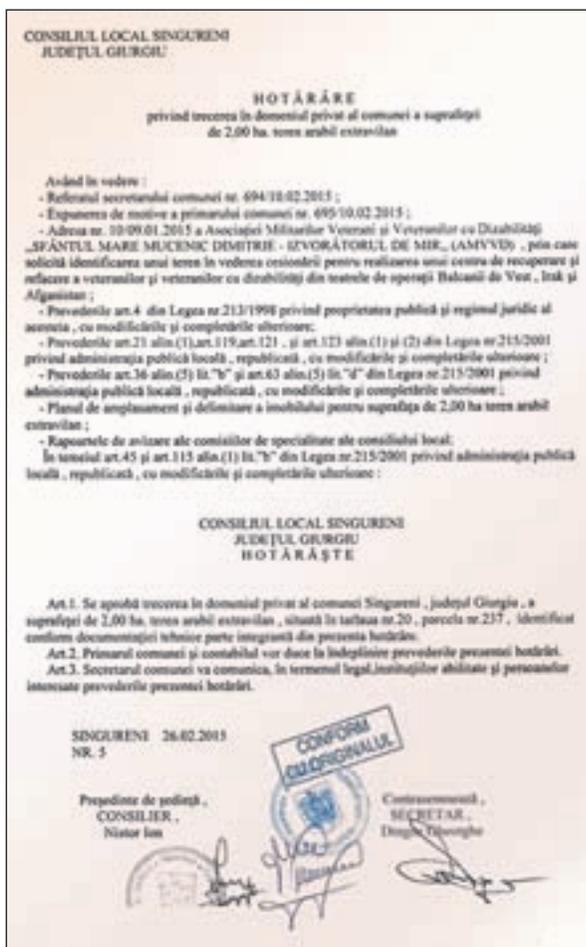
realizez ceva. Poate unii nu credeau că voi reuși prea multe, dar s-au convins în timp. Sper ca și acest proiect să devină realitate. Eu am mare încredere că da, deși există, și trebuie luat în calcul, și acel dacă.

Terenul pe care se va ridica centrul de refacere și recuperare este mărginit, pe o latură, de pădurea Neajlovului și, pe alta, de râul cu același

fapt, președintele AMVVD solicitase sprijin și altor primării din localități situate în apropierea Capitalei. A primit răspunsuri negative, de la unele, căci, din păcate, altele nu s-au obosit nici măcar pentru atât. Consilierii locali din Singureni au fost convinși că vor lua o decizie bună și au aprobat trecerea în domeniul privat al comunei o suprafață din terenul arabil extravilan, în vederea cesionării acestuia în favoarea AMVVD. De atunci, s-a făcut ridicarea topo, urmează cadastrul, apoi va fi dat în folosință asociației pentru o anumită perioadă de timp. Despre proiect, au aflat și cetățenii comunei. Toți abia așteaptă să se înceapă lucrările. *Este și spre binele nostru, al comunei, spune primarul. Dacă se va face acest centru, va fi nevoie de forță de muncă, apoi este și imaginea noastră. Pentru noi, este foarte important să vină investitori. Nu suntem o comună bogată – în general, oamenii se ocupă cu agricultura și o mică parte, 5-10%, cu construcțiile –, dar suntem, în schimb, oameni primitori. O să-i sprijinim cu ce putem. Un prim pas în acest sens este decizia consilierilor și a primarului de a dona, în contul AMVVD, salariile pe o lună. Apoi, Marian Pătuleanu vrea să organizeze, la Giurgiu, mai multe acțiuni, printre care și un spectacol, la care să fie invitate nu numai oficialități locale, dar și oameni de afaceri din zonă.*

Știu că în teatrele de operații au luptat pentru binele României și nu numai, au luptat pentru a fi pace în lume. După părerea mea, că acum au probleme și vor avea întreaga lor viață, toată lumea din România ar trebui să-i sprijine.

Eu cred în proverbul Omul sfințește locul. Vin din domeniul privat, am avut firmă de construcții, am muncit în străinătate. Nu am candidat pentru a fi ales primar ca să mă îmbogățesc, ci pentru că vreau să

MARIAN PĂTULEANU, PRIMARUL COMUNEI SINGURENI

nume. Marius Apostol spune că în luna august, în acest an, proiectul de sistematizare a terenului va fi finalizat. Centrul ce urmează a fi realizat va cuprinde mai multe pavilioane în care vor fi amenajate cabinete medicale și de tratament, spații de locuit și de socializare, terenuri de agrement, sportive și de joacă pentru copii, terase, parcare, piscină, dar și o capelă. Este, într-adevăr, un proiect ambițios, pe care membrii asociației îl vor inaugurat în octombrie 2016. De aceea, prin îndemnul *Unindu-ne forțele, îndrăznim mai mult!*, îi cheamă alături de ei pe toți aceia care doresc să-i sprijine. Noi le dorim succes! ■

Costurile estimative se ridică la puțin peste două milioane de euro. AMVVD speră ca un procent de 90% să poată fi accesat din fonduri europene. Evident, sunt așteptate și donații, în contul RO10UGBI0000422009038RON deschis la Garanti Bank. Cei care doresc să afle mai multe detalii, pot accesa site-ul asociației <http://amvvd.ro> ori pagina de facebook a acesteia.

Marți, 3 martie, secretarul general al MAPN, Codrin-Dumitru Munteanu, a ascultat doleanțele celor 11 persoane înscrise pe lista de audiențe din această lună.

Trei dintre situațiile prezentate secretarului general nu au făcut parte din genul de probleme ce pot fi rezolvate în cadrul unei audiențe. Au fost de acord cu asta și petenții, care au ținut să menționeze însă că au recurs la o asemenea variantă nu din vina lor, ci din cauza comunicării defectuoase între instituție și cetățeni, că ei vor, de fapt, răspunsuri la întrebări punctuale și de interes public. Constituția României prevede, la articolul 31, că dreptul persoanei de a avea acces la orice informație de interes public nu poate fi îngrădit și că autoritățile publice sunt obligate să asigure informarea corectă a cetățenilor asupra treburilor publice și asupra problemelor de interes personal. Având în vedere dispozițiile legii fundamentale, încercarea de aocoli subiectele sensibile, care nu prejudiciază în niciun fel siguranța națională, poate avea consecințe asupra imaginii unei instituții.

Un caz deosebit a fost prezentat secretarului general de văduva unui cadru militar, decedat în timpul serviciului. Aceasta a beneficiat de pensie în baza articolului 24 din Legea nr. 80/1995, care prevede: *Urmașii cadrelor militare în activitate și ai celor în rezervă, mobilizate sau concentrate în unități militare, decedate în timpul și din cauza serviciului ca urmare a unor acțiuni*

AUDIENȚE

militare, accidente, catastrofe sau a unor acte de devotament excepțional ori a unor misiuni în cadrul forțelor internaționale destinate menținerii păcii ori constituite în scopuri umanitare, au dreptul la o pensie egală cu solda lunară pe care cadrele militare au avut-o la data decesului, care se actualizează potrivit prevederilor art. 11. Beneficiarii prevederilor articolului menționat nu sunt numeroși. Ba, ca proporție, reprezintă aproximativ 1% din totalul pensionarilor care au fost cadre militare active în MAPN. După 1 ianuarie 2011, dată la care a intrat în vigoare Legea nr. 263/2010, ei au rămas cu pensiile stabilite conform articolului 24 din Legea 80/1995 (ceea ce, atunci, putea fi considerat un avantaj), chiar dacă, prin noua lege a pensiilor, acesta a fost abrogat și, astfel, în viitor, nu mai puteau fi acordate pensii în baza lui. Tot la 1 ianuarie 2011, au fost abrogate și prevederile referitoare la pensii din art. 11 alin. (1) și (2) și art. 21 alin. (3). Articolul 11 stipula că *partea din pensie corespunzătoare soldei de grad se actualizează permanent potrivit soldei de grad a cadrelor în activitate.* Pensiile urmașilor cadrelor militare care au beneficiat de prevederile articolului 24 din Legea nr. 80/1995 nu sunt stabilite în puncte, așa că mărirea punctului de pensie nu are ca rezultat, în cazul lor, creșterea cuantumului pensiei. O astfel de situație s-a ivit la începutul acestui an, când punctul de pensie a fost majorat de la 790,7 lei la 830,2 lei, ceea ce a dus la majorarea pensiilor cu 5%. Nemulțumirea petentei înscrise în audiență, exteriorizată neadecvat contextului, poate fi considerată, până la un punct, justificată. De aceea, în proiectul noii legi a pensiilor militare, este cuprinsă o modificare ce va rezolva această speță. ■

Pe acest teren, oferit de Primăria Singureni, Asociația Militarilor Veterani și Veteranilor cu Dizabilități Sfântul Mare Mucenic Dimitrie, Izvorătorul de Mir, va realiza Centrul de recuperare.

ARIPI NOI PENTRU

La hangarul Bazei 95 Aeriană, munca, devotamentul și responsabilitatea inginerilor și tehnicilor sunt litere de lege. Ei au grijă, în permanență, ca zborul camarazilor lor să fie în siguranță.

Pe orice aerodrom există un loc special unde, periodic, aeronavele urmează un ciclu de mentenanță sau le sunt reparate defectele apărute în timpul funcționării. Un astfel de loc se află la Baza 95 Aeriană, din Bacău. Nu prea atrăgător pentru unii, mai ales iarna, însă extrem de eficient pentru aviatori. Acolo, vezi avioane sau elicoptere demontate, instalații, sisteme, cabluri, într-un cuvânt un uriaș puzzle tehnic. Să nu mai vorbim de uleiuri sau lichide speciale. Și totul este însoțit de oameni, de adevărați profesioniști, care își aduc o importantă contribuție la zborul în deplină siguranță al aeronavelor. Un furnicar plin de reguli, în care fiecare are locul lui și știe ce are de făcut.

Hangarul este locul unde tinerii învățăcei fură meserie de la cei cu experiență sau descoperă lucruri ori sisteme pe care le văzuseră doar în manuale. În același timp, știu că orice rotire de șurubelniță, de cheie sau schimbarea unei simple siguranțe înseamnă o imensă responsabilitate.

Efectuăm lucrări de mentenanță de nivel intermediar la aeronavele la care deținem autorizări. Activitatea noastră este canalizată pe creșterea disponibilității aparatelor de zbor din dotare. În acest sens, depunem eforturi susținute pentru găsirea soluțiilor optime la rezolvarea problemelor tehnice, în scopul măririi portofoliului de execuție și sprijin pentru subunitățile operaționale, a declarat, căpitan-comandorul inginer Emilian Manoliu, șeful Secției mentenanță echipamente militare, din unitatea băcăuană. ■

Verificarea unei componente la avionul IAR-99 Șoim.

Atenție mărită la contactele de pe manșa pilotului.

Discuție, pe tema transmisiei la rotoare a unui SOCAT, între un tehnic de bord și un specialist de la hangar.

Examinarea dispozitivelor de lucru.

Aici totul este OK!

O echipă de maiștri militari controlează sistemul hidraulic, la trenul de aterizare al unui avion IAR-99 Șoim.

LIȘTEA ZBORULUI

PLUTONIER-ADJUTANT LUCIAN IRIMIA
FOTO: LUCIAN IRIMIA
lucian.irimia@presamil.ro

■ Visul fiecărui aviator: un zbor în deplină siguranță!

■ Un ultim control înainte de zbor.

■ Reglaj la un motor de elicopter.

■ Printre *chichițele* unui butuc rotor portant de elicopter.

■ Specialist, ulei, conducte...

A cum aproximativ un deceniu, secretarul apărării al SUA, Donald Rumsfeld, se adresa publicului occidental cu următoarea declarație, răspunzând la o întrebare a unui jurnalist danez despre reacția unor state europene privind participarea la războiul din Irak: **Voi vă gândiți la Europa ca fiind Franța și Germania. Eu nu. Eu cred că aceasta este vechea Europă. Dacă te uiți la NATO, în Europa, ca la un întreg, centrul de gravitație se mută spre est. În est, Polonia și România au sprijinit, cu entuziasm, încă de la început, cu mijloacele militare de care au dispus, efortul militar american în Irak și Afganistan. A fost sau a devenit subit importantă, în 2003, în viziunea strategiilor, zona centrală și est-europeană? Nu, a fost dintotdeauna, încă de pe vremea Greciei antice, a Imperiului Roman, a Republicii Genoveze, a Imperiului Otoman sau a Imperiului Rus, când controlul gurilor Dunării, fluviul care traversează continentul european și se varsă în Marea Neagră, era și este extrem de important, fiind o poartă de intrare, graniță cu Orientul Mijlociu și capătul Drumului Mătăsii ce aduce Asia Orientală în Europa. Este istoria Estului, cum spunea George Friedman în recenta sa carte, „Flashpoints: The Emerging Crisis in Europe”, formată dintr-o serie de evenimente violente? Se pare că da. Așa cum l-a fascinat pe Napoleon, care a dorit să devină cuceritorul lui, Estul a fost într-un continuu balans între marile imperii, de la cel Rus la cel Habsburgic sau Britanic. Aici a fost „leagănul” Primului Război Mondial. Imperiul Otoman a dorit și a reușit expansiunea sa teritorială spre estul și centrul Europei, marcându-și prezența peste timp prin comunitățile musulmane răspândite în special în Balcani. Țările din estul Europei au fost fie vasale ale imperiilor care au bântuit prin zonă, fie au încheiat alianțe între ele (Mica Antantă, Înțelegerea Balcanică) ori au semnat parteneriate strategice (în perioada post-Război Rece) cu puteri importante, intrând în alianțe militare și economice, precum NATO și UE.**

Diverse axe au conturat evoluția europeană a unor state, inițial sub puterea ocrotitoare a Franței și Marii Britanii, apoi a Americii, pe de o parte, și a URSS, de cealaltă parte, iar după încheierea Războiului Rece, Estul a trecut, cu arme și bagaje, sub protecția Americii. A fost necesară o criză economică și financiară pentru ca unitatea Europei să se fisureze și multe din instituțiile construite după cel de Al Doilea Război Mondial să se clatine. Politicienii din aceste țări și-au împărțit opțiunile și și-au impus candidații. Istoria de azi continuă însă pe alte coordonate și cu alți candidați, dar important pentru o națiune este să fie întotdeauna la masă și nu în meniul care se pune la dispoziția mesenilor care iau decizii, spunea, deunăzi, un politician polonez. Acele au evoluat pe baza înțelegerilor între state, dar și pe baza relațiilor personale ale liderilor politici (vezi tandemurile Merkel-Hollande, Putin-Merkel, Putin-Viktor Orban, Putin-Berlusconi, Schroder-Putin). Vom vedea, în continuare, care sunt cele mai importante.

În istoria contemporană, Germania a jucat întotdeauna un rol central în evoluția evenimentelor în estul Europei, prin alianțe sau pur și simplu prin cuceriri militare în timpul războaielor care au răvășit civilizația continentală. După 70 de ani de neimplicare (sau de implicare mai puțin relevantă) în politica europeană de securitate, Berlinul reunificat încearcă din nou o voce de lider. Ea începe să se facă auzită mai cu seamă odată cu crearea axei Schroder-Chirac-Putin, în 2003, și a refuzului administrației de la Berlin de a se alătura coaliției anti-Saddam. Criza economico-financiară și Pivotalul Asia au slăbit forța Americii și au detașat Washingtonul de

■ F-16 din dotarea armatei poloneze.

Abrams, Europa are 54 de tipuri, SUA are două tipuri de fregate, Europa are 18, SUA are o singură specificație de elicopter MEDEVAC, Europa are 18, pentru a nu mai vorbi de diversitatea echipamentelor de comunicații). Alianța Nord-Atlantăcă a anunțat, în ianuarie, constituirea a două cartiere generale regionale, în România și Polonia, și înființarea unor centre de comandă ale Forței de reacție rapidă în România, Polonia, Bulgaria, Lituania, Letonia și Estonia. Forța de reacție rapidă, creată pe fondul acțiunilor Rusiei în Ucraina, va avea o disponibilitate de intervenție de cel mult 48 de ore (e de sperat, totuși, ca mobilizarea forțelor să nu dureze 48 de ore, așa cum declara recent secretarul general al NATO). Puterea economică și rolul pe care îl joacă în administrarea UE (impunerea președintelui Comisiei Europene, Jean Claude Juncker, împotriva dorinței Londrei) face ca Germania să preia, astăzi, în Europa, rolul politic și economic pe care SUA l-au jucat în perioada Războiului Rece, mai puțin în privința laturii militare.

Criza ucraineană a devaluat câteva adevăruri importante despre Europa. Înaintea crizei, cancelariile din întreaga lume vedeau **tandemul Franța-Germania ca fiind, de fapt, însăși Europa**. În această versiune, creată după cel de Al Doilea Război Mondial, cele două mari rivale au fost aduse împreună și, astfel, centrul de gravitație al Europei s-a localizat în Vest, pe axa Berlin-Paris. Astăzi, acesta s-a mutat spre Est, pe axa Berlin-Moscova. Ucraina, care și-a dorit, prin cetățenii ei și nu prin foștii lideri, să

începute în vremea lui Andropov). Să ne amintim că, începând din 1989, trimiși ai lui Gorbaciov, îndeosebi șeful KGB, Vladimir Kriucikov, au trecut la scoaterea din conservare a unei rețele – până atunci pasive – de opoziții ai liderilor de partid și de stat, aflați la putere în țările socialiste central și est-europene. O parte sunt încă pe poziții, dar au venit noii lideri, manipulați de la Moscova, iar istoria continuă.

Ce axe are Rusia? Ea acționează, în primul rând, în fosta zonă de influență a Tratatului de la Varșovia, dar are și axe în UE. Una este Moscova-Budapesta-Belgrad și o alta Moscova-Atena-Sofia-Roma. Unde se situează România în acest ansamblu? După unii, pe o axă București-Londra-Washington sau, după alții, pe o axă București-Berlin-Washington. Care este cea bună din punct de vedere al evitării instabilității regionale? **În opinia mea, trebuie să știm ce să cerem Germaniei, rămânând alături de SUA, astfel încât asociații lui Vladimir Putin să nu încercuiască o Românie lipsită de sprijin.** O axă reală București-Varșovia, despre care mulți vorbesc, dar nu se întrevăd pași concreți în acest sens, s-ar putea dovedi extrem de importantă, cum la fel de importantă este o relație descrisă de conceptul polonez *Internarium*, cuprinzând țările de la Marea Baltică la Marea Neagră.

Atitudinea prietenoasă a premierului Viktor Orban față de Vladimir Putin nu este neobișnuită în UE, el fiind doar mult mai vizibil mediatic spre deosebire de omologii săi, slovac și ceh, de altfel la fel de prietenoși cu Administrația de la Kremlin. Li se alătură Grecia, condusă astăzi de un partid de stânga cu simpatii pro-Putin, dar și Turcia, unde se va construi o nouă magistrală care va redirecționa aproximativ 40% din gazul rusesc care tranzitează Ucraina, cu destinație finală Italia. Șeful Gazprom, Aleksei Miller, a anunțat că, până în 2019, conductele care trec astăzi prin Ucraina vor deveni inutile. Pentru asta, rușii sunt dispuși să facă reduceri consistente de preț turcilor, așa cum apare în raportul European Policy Center despre relația rusoturcă. Serbia este alături de Rusia. Primele exerciții comune între forțele armate sârbe și cele ruse au avut loc la 14 noiembrie 2014, la Nikinci, iar anul acesta, conform unor surse din Ministerul Apărării din Serbia, vor avea loc altele. Rusia și Italia au o axă a prieteniei dintre Vladimir Putin și liderul politic italian Berlusconi, relație preluată de actualul prim-ministru Matteo Renzi, care se bucură de simpatia și de stima lui Silvio Berlusconi. Rusia și Italia au convenit înființarea unui fond de investiții, în valoare de un miliard de dolari, și cooperarea în privința crizei din Libia (să fie trimise forțe sub mandat ONU în statul nord-african), în urma discuțiilor de la Kremlin dintre președintele Vladimir Putin și premierul italian.

Germania folosește diplomația pentru a rezolva orice diferend, din această cauză se opune transferului de arme letale defensive către Ucraina. Ministrul german de Externe, Frantz Walter Stainmayer, spunea, la Conferința pentru Securitate de la München: *Mesajul nostru către Rusia este foarte clar: oricine schimbă în mod arbitrar granițele și violează legile internaționale trebuie să se aștepte la un răspuns clar și comun al Europei. Aplicarea presiunilor politice, pe de o parte, inclusiv decizia UE de a impune sancțiuni, dar și deciziile luate de summitul NATO din Anglia, rămânând deschise ușa dialogului și diverse alte canale de comunicație, pe de altă parte, sunt parte dintr-un pachet de politici responsabile.* Rezistența Berlinului la aplicarea sancțiunilor împotriva Moscovei este mai degrabă o legendă. Este adevărat însă că unitatea UE este în declin în privința sancțiunilor aplicate Rusiei. Interesul național al Ungariei și Bulgariei este peste cerințele UE. Berlinul, în schimb, își îndeplinește responsabilitățile de securitate pe două paliere: dezvoltarea de inițiative și acțiuni, fiind și avocatul consensului și al unității în UE și NATO. ■

AXE STRATEGICE EUROPENE

GENERAL-LOCOTENENT (R) DR. ALEXANDRU GRUMAZ

Europa, pentru moment. Cu toate acestea, relațiile militare ale Americii și în special Parteneriatul pentru Pace, creat pentru aderarea estului la NATO, au susținut puntea transatlantică, dovadă ușurința cu care acum au loc manevre militare de tipul celor din Marea Neagră, unde participă gruparea navală NATO Standing Maritime Group-2/SNMG-2 (un distrugător și patru fregate din SUA, Turcia, Italia, Bulgaria și România), sau exercițiile din Ucraina (vor fi 11 exerciții în 2015) precum Rapid Trident 2014 sau Saber Guardian, exercițiile din Țările Baltice, codificate Steadfast Jazz sau exercițiul anual de management al crizei, *Annual Crisis Management Exercise*, unde, alături de Alianți, vor mai participa Australia, Japonia, Finlanda, Suedia și Ucraina. De asemenea, Coreea de Sud, Noua Zeelandă și Georgia vor fi observatori.

Pe fondul crizei ucrainene, NATO a suplimentat prezența militară în statele membre est-europene, trimițând trupe, avioane suplimentare și mai multe nave militare în Marea Baltică și în Marea Neagră, unde efectuează diverse exerciții pentru antrenarea forțelor, dar și pentru a obține interoperabilitatea necesară operațiilor comune (SUA au un singur tip de tanc

scape de trecutul sovietic, a făcut o încercare, deșeură de vecinul de la est, Federația Rusă, de a se smulge din zona rusească de influență. De fapt, nu plecarea lui Ianukovici și nici dorința de a semna actele de asociere la UE au fost elementele de inițiere ale crizei. Dorința Moscovei de a-și impune strategia neoimperialistă de refacere a fostului teritoriu al URSS sau cel puțin de creare a unui cordon de protecție de-a lungul granițelor a fost elementul care a dus la activarea unui alt tip de război în acea zonă, numit **război hibrid**.

În acest context, un nou actor regional s-a profilat, Polonia (Varșovia a negociat între Victor Ianukovici și opoziție, la începutul crizei ucrainene), de care Berlinul va fi nevoit să țină cont. Polonia a dezvoltat axe strategice cu Germania și Franța (Grupul de la Weimar), dar și cu SUA. Polonia are o axă de nord, care include Țările Baltice, dar și una cu țările Europei Centrale (Cehia, Ungaria și Slovacia, grupul de la Vișegrad). Varșovia pregătește, împreună cu Washington, o nouă axă, al cărei concept, menit să unifice Marea Baltică și Marea Neagră, își are sorgintea în gândirea mareșalului polonez Jozef Pilsudski. Acest concept are deja o derulare militară, urmează doar legalizarea lui politică. Varșovia a avut o evoluție economică remarcabilă și a știut să-și acopere nevoile de securitate națională prin echiparea armatei cu tehnică modernă. Planul de dotare al armatei poloneze se întinde pe zece ani și are o valoare de 30 de miliarde de euro.

Criza din Ucraina a dezvăluit că, în Europa, există o altă alianță/axă care conduce, Rusia-Germania, și care decide cine este înăuntru și cine afară, impunând condițiile. Ea există de pe vremea lui Kohl, când s-a făcut reunificarea Germaniei și are ramificații în toate domeniile, de la cel economico-politic până la spionaj (vezi scandalul Snowden și relațiile între serviciile de informații sovietice și cele nemțești,

CHELTUIELILE PENTRU APĂRARE ÎN POLONIA

În contextul conflictului sângeros din estul Ucrainei, Polonia a demarat un program de înarmare fără precedent, având în vedere că Varșovia este convinsă că pacea în Europa nu este un dat, conform AFP.

Rusia a testat capacitatea de apărare aeriană a vecinilor săi, NATO interceptând bombardiere strategice și alte aeronave de luptă care au efectuat peste 100 de incursiuni în spațiul aerian european. Oficialii polonezi consideră că, în ciuda acordului de la Minsk, riscul extinderii conflictului din estul Ucrainei există încă. Polonia a alocat 33,6 miliarde de euro pentru modernizarea armatei în următorii zece ani, suma incluzând realizarea unui scut propriu pentru apărarea antirachetă și antiaeriană, dar și achiziția de vehicule blindate, submarine și drone. Acest plan aduce Polonia la un nivel al cheltuielilor de apărare de 2% din PIB, în conformitate cu solicitările NATO. Lista de achiziții este lungă și plină de produse scumpe, cum ar fi elicoptere multirol și de luptă, sisteme antirachetă sau rachete de croazieră pentru submarine și drone.

Polonezii doresc cumpărarea a 70 de elicoptere multirol care au o valoare de 2,5 miliarde de euro. Ministerul polonez al apărării urmează să anunțe compania selectată pentru acest contract în curând. Companii aeronautice de pe ambele maluri ale Atlanticului s-au înscris în competiție (*Sikorsky, Airbus Helicopters, AgustaWestland*). Alianțele strategice ale Poloniei vor juca, de asemenea, un rol în opțiunile pe care aceasta le va face. Din această perspectivă, companiile americane par a fi favorizate, dar și competitorii europeni luptă oferind parteneriate de afaceri

Poloniei. Un exemplu în acest sens este deschiderea de către compania *Airbus* a unui centru de cercetare-dezvoltare în orașul polonez Lodz.

La fel de bogată și complicată este și paleta opțiunilor pentru atribuirea contractului estimat la 10 miliarde de euro, privind

achiziția de sisteme de apărare. La începutul lunii februarie, zece companii din industria de apărare poloneză s-au unit și au format consorțiul *PGZ (Polish Arms Group)* cu scopul de a deveni subcontractor pentru un viitor partener străin. Din nou, o companie americană, producătoare a sistemelor de rachete sol-aer *Patriot*, pare a fi favorizată. Dar au apărut îndoieli după ce SUA a anunțat un proces de revizuire a sistemelor sale antiavion și antirachetă. Această situație crește șansele companiilor europene, ale căror sisteme de apărare antiaeriană au, totodată, și caracteristici tehnice superioare celor americane. ■

COLABORARE RUSO-IRANIANĂ

Moscova și Teheranul au semnat un contract de cooperare militară care implică activități de instruire a personalului și de combatere a terorismului. De asemenea, acordul ar putea rezolva și problema livrării către Iran a rachetelor S300, potrivit RIA Novosti.

Ministrul rus al apărării, Serghei Șoigu, și omologul său iranian, generalul Hossein Dehghan, au semnat acordul cu ocazia unei vizite efectuate recent de ministrul rus la Teheran. Documentul mai prevede

și posibilități sporite pentru Forțele Navale ale celor două state de a-și utiliza reciproc porturile. Presa iraniană susține că a fost rezolvată livrarea de rachete S300, dar partea rusă nu a făcut nici un anunț oficial în acest sens. Contractul care viza livrarea rachetelor, în valoare de 800 de milioane de dolari, a fost anulat în 2010 de președintele rus din acel moment, Dmitri Medvedev, pentru a respecta sancțiunile impuse de ONU Iranului din cauza problemelor cu programul său nuclear.

La rândul său, Iranul a deschis în această speță un proces la curtea de arbitraj

de la Geneva, cerând despăgubiri de patru miliarde de dolari. Conform declarației ministrului iranian al apărării, cele două state au decis să rezolve problema acestui contract, fără a oferi însă detalii suplimentare. Posibila reînnoire a contractului privind livrarea de rachete a fost confirmată și de un fost șef al departamentului de cooperare internațională din Ministerul rus al Apărării.

Partea iraniană consideră că noul acord de cooperare dintre Rusia și Iran poate avea implicații durabile asupra păcii și securității în regiune, pentru că cele două state au puncte de vedere comune asupra problemelor politice, regionale și globale. La rândul său, ministrul rus al apărării a ținut să sublinieze că acordul vizează crearea unei relații bilaterale pe termen lung cu Iranul, insistând asupra faptului că în acest fel au fost puse bazele teoretice pentru cooperare și în domeniul militar între cele două state.

Moscova a menținut de multă vreme legături strânse cu Iranul, în special în domeniul energiei nucleare. Prima centrală nucleară, cea de la Bushehr, a devenit operațională și a fost predată specialiștilor iranieni în septembrie 2013. Anul trecut, cele două state au semnat un alt contract pentru construirea de noi reactoare. ■

MOZAIC

BAZĂ MILITARĂ AMERICANĂ ÎN SPANIA

Spania a început negocierile cu Washingtonul privind găzduirea unei baze militare permanente pentru o forță de intervenție a infanteriei marine americane care va desfășura misiuni în Africa. În acest scop, guvernul spaniol a aprobat, la solicitarea părții americane, începerea negocierilor pentru amendarea acordului bilateral cu SUA, care datează din 1988.

În aprilie 2013, forțele americane au fost staționate pentru prima dată la Moron, lângă Sevilla, în sudul Spaniei, după atacarea consulatului american din Benghazi, Libia, din septembrie 2012, iar statutul temporar al acestei baze a fost reînnoit anul trecut. Misiunile forței de intervenție americane includ protejarea ambasadelor, salvarea personalului militar, evacuarea civililor sau intervenția în conflicte sau crize umanitare. Forța este compusă din 800 de militari și sprijin aerian, asigurat inclusiv cu aeronave *MV-22 Osprey* cu decolare verticală.

Publicația spaniolă *El País* menționează că noul acord ar putea prevedea și sporirea efectivelor de militari americani la 3.000, dacă va fi nevoie. Această forță va opera la ordinul Comandamentului Armatei SUA pentru Africa, care este dislocat în Germania. ■

O NOUĂ AGENȚIE DE APĂRARE CIBERNETICĂ

Administrația Obama a dezvăluit recent planurile pentru un nou centru de informații care va integra date privitoare la atacurile cibernetice, în scopul de a atinge un nivel de coordonare similar cu cel utilizat în lupta împotriva terorismului.

The Cyber Threat Intelligence Integration Center va fi condus de directorul serviciilor de informații naționale și va analiza informații colectate de alte entități existente, conform celor declarate de consilierul președintelui american în domeniul securității interne și antiterorismului, Lisa Monaco. Ea a mai subliniat, în cadrul unei dezbateri organizate la Washington, că reacția guvernului la atacurile cibernetice trebuie să urmeze același model ca și reacția generată împotriva terorismului după atacurile din 11 septembrie 2001.

Experții apreciază că nimeni nu este la adăpost de atacurile cibernetice, de la instituții din domeniul sănătății, al învățământului, industriei sau infrastructurii critice. În fiecare zi, actori statali sau non-statali testează securitatea sistemelor informatice cu scopul de a fura, spiona, manipula sau distruge date și informații. Misiunea noului centru va fi similară cu cea a Centrului Național pentru contracararea terorismului (*National Counterterrorism Center*) și anume de a integra datele privind atacurile cibernetice pentru a asigura o informare și o reacție adecvată a entităților guvernamentale la aceste agresiuni. ■

PRIMA AERONAVĂ A400M PENTRU AVIAȚIA BRITANICĂ

Forțele Aeriene Regale ale Marii Britanii au ținut să recunoască rolul determinant pe care industria din orașul Bristol l-a jucat în livrarea primei aeronave *A400M* și au decis să o boteze *City of Bristol*. Aripile acestei aeronave de transport au fost proiectate și fabricate de industria locală care și-a demonstrat, astfel, abilitățile în domeniul aerospațial.

Botezarea aeronavei este un privilegiu special, având în vedere că, în mod obișnuit, Forțele Aeriene britanice nu au astfel de tradiții. În mod reciproc, programul de producție al acestui avion a asigurat 900 de locuri de muncă în industria locală. Ministerul Apărării din Marea Britanie a comandat în total 22 de astfel de aparate ce vor înlocui flota de avioane de transport actuală formată din avioane *C-130 Hercules*. Noile aeronave sunt capabile să se deplaseze cu viteze mai mari, au o autonomie sporită și pot transporta de două ori mai multe materiale decât *C-130*. ■

ARMAMENT PENTRU LIBAN

Armata libaneză a primit recent un transport de armament din Statele Unite, ca sprijin în lupta împotriva jihadiștilor care fac incursiuni în Liban dinspre granița cu Siria, potrivit unui oficial american citat de *AFP*. Au fost livrate 72 de obuziere și peste 25 de milioane de proiectile de artilerie, bombe de aruncător și cartușe pentru armament ușor în valoare de 25 de milioane de dolari. Conform unor date oferite de ambasada americană, Libanul a fost în anul 2014 a cincea țară în topul statelor beneficiare de ajutor militar american.

În ultimele luni, armata libaneză a luptat cu militanții Statului Islamic care au intrat pe teritoriul Libanului, iar cea mai sângeroasă confruntare a avut loc în august anul trecut, în orașul Aarsal. Militanții s-au retras apoi în urma unui acord înlesnit de lideri religioși sunniți din Liban, dar au luat cu ei peste 20 de ostatici din rândul forțelor armate și de poliție libaneze. De atunci, patru dintre ostatici au fost executați, iar eforturile pentru eliberarea celor rămași în viață par a fi inutile.

Libanul este divizat în poziția față de conflictul din Siria. Astfel, membrii comunității šiite susțin regimul președintelui Bashar al-Assad, în timp ce sunniții sprijină forțele de opoziție din Siria. În luna aprilie vor începe și livrările de armament francez către Liban. Acest contract este finanțat de Arabia Saudită cu fonduri în valoare totală de aproximativ trei miliarde de dolari și vizează cumpărarea de elicoptere, nave, transportoare blindate, artilerie grea și drone de monitorizare. Livrările franceze de armamente se vor derula pe durata a trei ani, începând cu anul acesta. ■

LAWRENCE CHUKWUDI NWABUDIKE, MEDIC SPECIALIST ÎN DERMATOLOGIE:

BOALA SAU DEZECHILIBRUL APARE ATUNCI CÂND OMUL EXISTĂ DOAR PENTRU EL ÎNSUȘI

Venit din Nigeria, medic specialist în dermatologie, doctor în medicină, expert în alte două terapii complementare, Lawrence Chukwudi Nwabudike practică medicina, în România, de peste 20 de ani. Dincolo de studii, diplome și doctorate, există o minte curioasă și neobosită, o credință puternică în Dumnezeu, dar, mai ales, convingerea că vindecarea vine doar făptuind binele.

Ce v-a determinat să alegeți România pentru a studia?

Cred că așa a fost menit. Am primit o bursă și am venit. În prima perioadă, am vrut, de foarte multe ori, să părăsesc România. Era foarte greu, mai ales din punct de vedere psihologic, și de aceea îmi doream să mă întorc, dar de fiecare dată ceva se întâmpla și decizia era amânată. Personal, consider că legătura între mine și România este una profundă, care se va încheia abia atunci când ceea ce trebuie făcut este finalizat. Prefer să nu forțez lucrurile, le las să decurgă așa cum sunt ele sorocite.

Am simțit că aveam ceva de făcut, de construit, spre binele semenilor. Cât de bine am putut gestiona ceea ce mi-a fost dat să fac rămâne de apreciat, însă nu de mine. Consider că mai am de învățat unele lecții, probabil mai sunt de făcut unele lucruri, de deschis noi uși, de urmat o nouă direcție, care se va contura de la sine.

Sunteți un paradox, un medic care provine din Africa și care profesează în România, unde a găsit în terapiile complementare ajutoare importante în lupta cu bolile.

Probabil că în acel altceva pe care-l sugerați în întrebarea dumneavoastră stau foarte multe – un instrument spre ajutorare, spre deschiderea ochilor minții, spre indicarea unei noi direcții. Singura abordare corectă pentru tratamentul bolilor este ca omul să fie privit ca o entitate spirituală, având trupul fizic drept înveliș. Boala – tulburarea – este în om, nu în înveliș. Ceea ce vedem fizic este doar ecoul acestei tulburări spirituale.

Bunica mea se ocupa de medicina neconvențională. Știam de atunci că această metodă dă rezultate. Fiind convins de eficacitatea acesteia, am explorat-o cu satisfacția că pot să îmbunătățesc actul medical. Experiența, în timp, mi-a demonstrat că aceasta este calea de viitor pentru medicină. Consider că orice medic cu viziune va îmbrățișa și domeniile acestea. Minusul medicinei convenționale este faptul că nu recunoaște suflul ca entitate și de aceea adevărul se limitează. Cea care completează acest lucru este medicina complementară. Ea ne arată mai clar că un dezechilibru interior însuflă boala. Iar noi, ca medici, acolo trebuie să intervenim.

În terapia pe care o practicați, atrageți întotdeauna atenția asupra stării emoționale în lupta cu boala. Cât de important este acest aspect în procesul îmbolnăvirii și al vindecării?

Suntem obișnuiți să privim existența umană petrecându-se doar în plan fizic, dar adevărul este altul. Planul material în care includem Universul nostru este consecința unor alte planuri, deci este efectul și nu cauza. Personal, recunosc faptul că există o singură Sursă, dar și că ființa umană are acces la liberul arbitru, lucru definitoriu pentru ea. De aici și individualitatea fiecăruia dintre noi, unicitatea, care este de fapt rezultatul exprimării de voință. Sarcina noastră este să ajungem

să trăim în așa manieră încât fiecare om să aducă, prin felul său de a fi, un plus de valoare Întregului.

Boala sau dezechilibrul apare atunci când omul există doar pentru el însuși. Și un renumit om de știință poate greși. Chiar dacă a făcut ceva special pentru omenire și a făcut-o cu gândul la gloria sa, gestul său nu aduce nicio îmbunătățire Întregului, ci mai degrabă o vibrație care tulbură Întregul. Trebuie să gândim și să acționăm întotdeauna pentru binele Întregului. De aici trebuie plecat în depistarea cauzei bolii, de la acel Eu, care este concentrat pe posesiuni materiale, pe bani, putere, faimă, glorie... și tot de aici începe corecția.

Traversăm o perioadă mai mult decât delicată pe toate planurile existențiale. Cea mai răspândită afecțiune asortată acestor vremuri este depresia. Dumneavoastră cum abordați acest palier?

Depresia este o manifestare a faptului că Eu-l se focalizează doar asupra propriei persoane. Trebuie plecat de la faptul că lumea din jurul nostru e minunată; faptul că pot să mă trezesc dimineața, să privesc soarele, să respir, toate sunt deja un plus față de alții, destul de mulți, care nu o pot face. Ca o paranteză, am citit și am văzut undeva, când cineva a fotografiat apa dintr-o toaletă, iar comentariul era: această apă este de mii de ori mai pură decât cea la care are acces un mare procent din populația globului.

Și atunci, de unde tristețea? Doar din faptul că nu te vezi decât pe tine, dintr-un egoism exacerbant.

În măsura în care extinzi viziunea către lume, gândindu-te cum poți și tu să aduci un plus de valoare vieții, să fii util și pentru alții și chiar reușești, la un moment dat, să o faci, spațiul destinat depresiei de până atunci dispare. Din păcate, în lumea noastră este foarte greu de spus asta, deoarece depresia este tratată ca o patologie, iar când spui că omul trebuie să fie responsabil pentru viața sa, deoarece altfel este deprimat, sună aiurea.

Oamenii sunt deprimați pentru că nu trec dincolo de ei. Dacă tu crezi, cu adevărat, în Creatorul tău, față de El tu ești dator să fii bun. Iar bun înseamnă să fii util pentru ceilalți.

Dacă privim procesele naturii, vedem o ordine plină de serenitate. Natura dăruiește mereu. Cum am putea să trăim fără dăruire și să așteptăm să nu avem probleme? Suntem ca acela care vrea să înoate în direcția opusă curentilor puternici ai unui fluviu mare. O osteneală zadarnică. Toate problemele omului vin din dorința lui de a acumula în locul celeia de a dăru. Doar acela care se uită sincer, fără menajamente, în oglindă și se întreabă *Cine sunt eu? Ce rol am de jucat?* va putea găsi răspunsul ce îl poate scuti de problemele de azi. Își va da seama că voința majorității nu duce astăzi decât la pieire și că doar aceia care pot fi oameni cu adevărat, aliniați cu acei curenți care se regăsesc și în natură, vor putea trăi fericiți în vremurile noastre.

DAVID ELENA
david.elena@presamil.ro

cât de înălțătoare pentru Întreg este fiecare dintre faptele sale. Dacă ne lăsăm călăuziți astfel, atunci viața noastră va fi aliniată cu Voința care stă în spatele proceselor naturii și vom avea tot ceea ce ne trebuie, vom putea fi sănătoși și, dacă nu fericiți, atunci sigur măcar mulțumiți.

V-ați implicat și în proiecte de dezvoltare personală. Ce este răspunderea și Dacă există Dumnezeu, de ce atâta suferință? Sunt doar două teme abordate de dumneavoastră în conferințele pe care le susțineți gratuit. Detaliați.

Organizarea și susținerea acestor conferințe au trecut în alte mâini acum. Totuși, temele pomenite de dumneavoastră sunt printre cele pe care le-am abordat, căci le-am perceput ca fiind întrebările la care oamenii doreau răspunsuri. Omul de astăzi nu mai este pregătit să răspundă pentru faptele sale. Dorește ca altcineva – politicienii, vecinii, prietenii, vrăjitorii, eventual Creatorul său – să fie responsabil pentru problemele lui. Această lipsă de responsabilitate înseamnă negarea liberului arbitru și este dovada unei slăbiciuni umane. Nu poți să dai frâu liber pasiunilor și să nu te aștepti la consecințe, inclusiv asupra sănătății. Iar suferința care vine nu poate fi privită altfel decât ca un dar, căci ne îndeamnă la introspecție, ceea ce ar putea duce la un mod mai bun de a trăi.

Sunteți un specialist care crede în ceea ce face și care și-a făcut din muncă un stil de viață. Aveți și satisfacții? Ce vă face să mergeți mai departe?

Munca mea aduce satisfacții, căci văd cum oamenii se fac mai bine și pot fi recunoscători pentru calea profesională aleasă. Trebuie să-ți iubești semenii, altfel nu poți fi un medic adevărat.

Cu asemenea crez, oamenii care au nevoie de ceea ce pot eu să le ofer, ceea ce am primit și eu la rândul meu, vor fi atrași de aceste terapii. Astfel, le pot transmite cunoașterea și curajul să trăiască în așa fel încât să poată fi, cu adevărat, impliniți. Tristețea vine și din faptul că nu-i poți ajuta pe toți, câteodată chiar pe cei foarte dragi ție. Uneori, nu poți face altceva decât să sper. Fiecare trebuie să decidă pentru sine, iar unii vor decide altfel decât este spre beneficiul lor, fiecare își urmează drumul său. Ca specialist, trebuie doar să indici drumul și să sper... În fond, nici tu nu ești fără lipsuri..., iar această din urmă recunoaștere îți dă suficientă smerenie să îți înțelegi și să-ți iubești aproapele, așa cum este el.

Un caz special rezolvat?

Da, eram la începuturi în domeniul homeopatiei, când a venit o pacientă cu o boală infecțioasă, alergică la orice fel de medicament. Am tratat-o homeopatic și s-a însănătoșit. Pentru mine, acesta a constituit și imboldul de a practica homeopatia cu convingere. Un stimul care m-a ajutat să merg mai departe. Un cadou, un dar, o lecție de viață.

Sunteți dedicat și mai ales pasionat de ceea ce faceți. Nu aveți familie, dezaprobați acumulările materiale de orice fel, v-ați creat o filozofie de viață proprie. Ce vă motivează, ce vă doriți pentru viitor?

Tot ce-mi doresc astăzi este să fiu un om mai bun decât cel de ieri. Să fiu mai bun, în sensul ca fiecare clipă, fiecare gând, vorbă sau faptă să o folosesc mai bine decât ultima dată, să pot fi din ce în ce mai folositor celor care au nevoie de mine. ■

Concret, ce ar trebui să facem?

Mai întâi, să ne întrebăm de ce existăm. Omul, prin spiritul său, poate ajuta la modelarea existenței lui pentru a ajunge, fiecare dintre noi, la un anumit fel de bine. Cel care caută astfel de lucruri se eliberează de foarte multe, nu-l mai posedă acele preocupări colaterale. Zbaterile noastre de aici vin: posedăm prea multe lucruri, titluri, onoruri, funcții, case, mașini, așa-zisă iubire...

Fericirea vine numai atunci când omul posedă doar cunoașterea. Adevărata cunoaștere este cea care îi dă puțința de a fi fericit. Este sarcina celor care sunt cu adevărat medici, îndrumători, formatori, să poseze și ei cunoașterea pentru a o putea mijloci și celor care au atâta nevoie de ea. Fără cunoaștere, vom trăi în ignoranță, veșnic nefericiți, doar cu gândul de a acumula și niciodată de a dăru cu adevărat.

În ce diagnostice au avut succes tratamentele dumneavoastră?

Am văzut că alergiile, eczelemele, dermatita atopică, rinitele, unele boli autoimune, intoleranța la gluten, psoriazisul, melasma, rosacea, acneea, astmul, nevralgiile, neuropatiile, hipertensiunea, insomnia, tulburările menstruale sunt printre principalele boli care răspund la aceste terapii.

Sunteți un om religios. Cât de mult ne poate ajuta apropierea de Dumnezeu?

Nu sunt religios, căci nu aparțin nici unei religii. Am fost botezat catolic, însă practic credința în Dumnezeu într-un mod foarte personal. Legătura omului cu Creatorul său poate fi doar personală, căci, prin liberul arbitru, omul este proiectat să fie un individ de sine stătător. Voința liberă a omului îl obligă să fie responsabil pentru toate faptele sale. Ca atare, în sensul real, nu ne putem apropia de El. O putem face spiritual, prin recunoașterea corectă a voinței Sale, care se manifestă în legile și mecanismele naturii. Aceasta ne face să rezonăm din ce în ce mai mult în acord cu energia care penetrează întreaga Creație, ca expresie a Voinței Sale.

Unul dintre lucrurile pe care le vedem în natură este că nimic nu este irosit, nu există nimic fără un scop, iar toate procesele naturii tind să aducă un plus de valoare Întregului. Acest lucru se întâmplă deoarece Dumnezeu este Dragoste, care se manifestă și în procesele naturale, lucrând spre ridicarea neconținută a întregii Creații. Prin urmare, acela care dorește să se apropie de Dumnezeu trebuie să se clarifice în sine

RECURS LA INTEGRITATE

La 15 martie, se împlineste un an de la trecerea la cele veșnice a generalului Sorin Ioan, unul dintre comandanții care s-au bucurat de o autentică prețuire printre militarii români. Rândurile de mai jos, inedite, aparțin fostului șef al Statului Major al Forțelor Terestre și au fost pregătite pentru publicare în ultima parte a vieții sale, dar nu au văzut până acum lumina tiparului. Am însoțit textul semnat de generalul Sorin Ioan, de o scurtă evocare a colonelului (r) prof. univ. dr. Gheorghe Colban, care l-a cunoscut îndeaproape pe distinsul general.

Exigențele restructurării forțelor armate au pus în fața multor ofițeri cel mai important test de integritate din întreaga lor carieră. Această reducere a fost și rămâne o sarcină dificilă pentru toate statele, indiferent de nivelul de dezvoltare economică și standardele condițiilor de viață.

Paradoxul (la prima vedere) apărut prin *amenințările* pe care pacea le generează la adresa războinicilor poate fi încă descris prin *Legenda regelui Arthur. Atunci Arthur a aflat ceea ce toți conducătorii află cu uimire și anume că pacea este aceea care nimicește oamenii, nu războiul; că liniștea, mai curând decât pericolul, este sursa fricii și că, deși nu pare, pacea aduce din belșug neliniște și incertitudine.*

Ambiția, loialitatea oarbă și egocentrismul pun la încercare integritatea ofițerilor din ziua de azi, la fel cum s-a întâmplat și în trecut, în situații asemănătoare. În primul rând, ambiția îi conduce pe oameni să facă lucruri pe care nu le-ar accepta din partea superiorilor, egalilor și subordonaților. Nevoia de a face carieră depășește uneori dorința de a fi corect.

Apoi, loialitatea oarbă este confundată, uneori, cu responsabilitatea de a contesta ceea ce este greșit și de a apăra ce este bun, iar grija pentru imagine plasează interesul personal și profesional înaintea integrității.

Deși se poate argumenta că ambiția și loialitatea sunt calități necesare serviciului militar, atunci când li se permite să scape de sub control, fiecare din ele devine o amenințare la adresa integrității profesionale.

O cultivare a imaginii profesionale și personale, în detrimentul comportamentului etic, nu trebuie să își găsească locul în serviciul militar. Semnificația fiecărei amenințări la adresa eticii, în contextul serviciului militar, trebuie analizată în particular pentru a evita compromiterea propriei integrități.

De ce este nevoie de integritate?

Valoarea motivului de corectitudine pare de la sine evidentă, dar integritatea este deseori deformată de acei care confundă ceea ce este corect cu ceea ce este potrivit sau dorit să se întâmple. Indiferent dacă opiniile privind tendința sunt agreate sau nu, un lucru este clar: integritatea trebuie să fie piatra de temelie a serviciului militar.

În mod egal, în timp de pace sau război, factorii de decizie de la fiecare eșalon al organizației militare depind de informațiile care le parvin. De asemenea, este esențial ca informațiile furnizate superiorilor,

subordonaților sau egalilor să fie corecte și complete influențând covârșitor hotărârile. Iată cum integritatea, cea mai importantă responsabilitate în actul de comandă, este esențială pentru elaborarea corectă a unei hotărâri.

Ambiția

Ofițerii care devin comandanți sunt numiți pentru că întrunesc calitățile cerute de conducător și pentru că și-au exprimat dorința de a conduce.

Ambiția reprezintă un element important al conducerii. Ambiția necontrolată, însă, poate, deseori, să intre în conflict cu o altă calitate importantă a conducerii și anume integritatea.

Diminuarea numărului de funcții de comandă a fost o amenințare deosebită atât pentru ofițerii care sunt înclinați să facă orice pentru a obține o funcție de comandă, cât și pentru instituție.

Ofițerii obsedați de succes sunt adesea vulnerabili, dacă nu coruptibili, în fața ideii de carierism. Goana după grade și putere distruge înțelegerea a ceea ce este corect.

Interesul personal se află în centrul ambiției necontrolate. Cei care urmăresc puterea adoptă adeseori concepte etice de conjunctură, care aduc un succes mai important decât cel obținut printr-o conduită normală. Vina aparține, în egală măsură, și șefilor care încurajează sau nu sesizează acest fel de atitudine și avizează promovarea acestora.

Atitudinea conform căreia *orice îmi servește scopul este corect*, reprezintă, adesea, primul semn ce indică persoana care pune interesul personal înaintea integrității. Persoanele înclinate să facă orice pentru a parveni ar trebui să se bucure de încrederea șefilor, egalilor sau a subordonaților. Chiar și cea

mai mică fisură produsă în integritate pentru un folos personal este semnificativă în ceea ce privește caracterul persoanei.

Competiția acerbă pentru puținele funcții de comandă plasează integritatea mai presus de orice. Pentru acei orbiți de ambiție, șansa de a conduce ar putea fi mult prea tentantă.

Loialitatea

Analiza trebuie centrată asupra modului în care loialitatea amenință integritatea. Aceasta devine o problemă etică atunci când degenerază într-o obediență stupidă și oarbă, atât de distructivă ca și urmărirea propriului interes sau indiferența egoistă față de ceilalți. Cum aperi loialitatea în cazul celor care sunt trimiși de instituție, cu cheltuieli și sacrificii, pentru studii de lungă durată în străinătate și apoi părăsesc instituția fără să mulțumească măcar?

Pe de altă parte, există loialitatea oarbă, o stare în care subordonații sunt loiali superiorilor, până în punctul tănuirii defectelor acestora. În acest caz, loialitatea este pervertită

dar daunele pe care le pot produce unei organizații militare se observă cu ușurință.

Imaginea

Aceasta este probabil cea mai periculoasă dintre toate tentațiile, incitând la compromiterea integrității în favoarea interesului personal. Spre deosebire de ambiția firească și de loialitatea autentică, preocuparea pentru imagine nu-și are locul în cadrul militar al instituției apărării naționale.

Această preocupare conduce oamenii să încalce regulile pe care le consideră neoperante în cazul lor, să cosmetizeze adevărul, când acesta nu confirmă viziunea lor, și să-i blameze pe alții pentru propriile defecte. Toate acestea sunt făcute pentru apărarea imaginii, care și-ar putea pierde strălucirea din cauza evenimentelor din jurul lor.

Agitația din cadrul forțelor aflate în proces de schimbare va fi suportată cu greu de ofițerii preocupați de propria imagine. O atenție excesivă acordată imaginii încurajează ideea că succesul depinde mai mult de *imaginea perfecțiunii* decât de performanțele actuale. În această situație, pare mult mai rău să admiti o greșeală decât să o faci. Ascunderea unor rezultate slabe devine o regulă, nu o excepție. Efectuarea unor astfel de abateri de la reguli nu previne performanța slabă, ci pur și simplu o ascunde, până când situația devine destul de critică pentru a o aduce la lumină. O astfel de atitudine ar trebui să fie inacceptabilă.

Când intră în discuție imaginea publică, tendința este de a nu *șifona*, de a ascunde greșelile. Aceasta apare mai ales atunci când trebuie raportate rezultatele concrete pe linia pregătirii pentru luptă. În condiții *extreme*, comandanții unităților fără efective, tehnică, materiale, fonduri etc. trebuie să fie capabili să vorbească deschis despre capacitatea de a-și îndeplini misiunile încredințate.

Rolul unei imagini false nu este o noutate. B. H. Liddell Hart îi dă o descriere corespunzătoare: *O imagine falsă, la fel ca și istoria falsificată, nu numai că disimulează greșelile și deficiențele, care altfel ar putea fi remediate, ci încurajează o încredere întemeiată, care stă la baza celor mai multe eșecuri pe care le înregistrează istoria militară.*

În sfârșit, protejarea imaginii profesionale sau personale în detrimentul adevărului este adesea mult mai nocivă decât recunoașterea, de la început, a adevărului.

Concluzia ar fi că toți ofițerii ar trebui să-și reexamineze disponibilitatea personală față de standardul profesional al integrității absolute. Ce se întâmplă cu cei nevoiți să părăsească sistemul? Este punctul în care trebuie analizat cât de pregăuți sunt ofițerii pentru a se integra în societatea civilă. Au ei conștiința valorii lor? Este aptă societatea civilă să integreze oameni cu calitățile ofițerului de carieră (onestitate, disciplină necondiționată, aptitudini organizatorice, disponibilitate la efort, responsabilitate pentru lucrul de calitate etc.)?

Discuția, inevitabil, se redeschide din acest moment către un alt domeniu de interes. ■

GENERAL SORIN IOAN

Am început să scriu această evocare acum mai bine de un an. Mi-o imaginam ca fiind o contribuție personală cu privire la elite și lideri. Mi-am propus să exemplific prin câteva personalități și, îndeosebi, cu elemente cunoscute de mine privind activitatea celui care a fost generalul Sorin Ioan. Intenția mea, de fapt, era aceea de a scrie despre liderii și elitele din Armata României. Iar gândul m-a purtat instantaneu spre acest iubit și apreciat militar.

Generalul Sorin Ioan s-a stins prematur. O veste deosebit de tristă pentru toți cei care l-au apreciat, venită la mijlocul lunii martie a anului trecut.

L-am cunoscut la sfârșitul anilor '80, în garnizoana *Mihai Bravu*, când el era căpitan iar eu locotenent-major, fiind trimis de comandantul Armatei 1 să fac recepția mai multor lucrări de

GENERALUL SORIN IOAN, LIDER MILITAR

COLONEL (R) PROF. UNIV. DR. GHEORGHE COLBAN

investiții în acea garnizoană. Am colaborat cu mare plăcere la rezolvarea tuturor problemelor ivite pe parcursul misiunii mele. Am intuit, încă din acea perioadă, că va ajunge între militarii cu funcții înalte în armată (în aceeași perioadă, am avut privilegiul să colaborez cu mai mulți ofițeri, căpitani proaspăt absolvenți ai Academiei de Înalte Studii Militare, numiți șefi de stat major sau comandanți de regimente, care, ulterior, aveau să ajungă lideri militari în elita armatei române).

L-am reîntâlnit pe omul și comandantul Sorin Ioan în zilele fierbinți ale lui Decembrie 1989, înarmat până-n dinți, venit cu un detașament de la regimentul pe care îl comanda să apere comandamentul Diviziei 1 Mecanizate. După o lungă perioadă, în care fiecare și-a urmat cursul carierei militare (Domnia Sa ocupând numeroase funcții de înaltă răspundere în Ministerul Apărării Naționale, fiind și primul militar român care a călcat pe pământ afgan, în anul 2002, din poziția de șef al Direcției Operații), la sfârșitul anului 2006 am ajuns în subordinea sa, când fusese numit locțiitor al șefului Statului Major General.

Totdeauna sobru, deosebit de serios, cu un sfat sau un ordin bine argumentat, care nu lăsa loc de alte comentarii. Comandant experimentat, generalul Sorin Ioan era un adevărat model pentru subordonați. Sper ca în următorii ani să mai apară lideri militari de anvergura sa! ■

Cartea de alinați

INSTRUIREA
CELOR DOTAȚI

Dar dacă cei subnormali trebuie tratați aparte, tot astfel trebuie instruiți și cei dotați. Organizați în plutoane separate, aceștia formează grupul din care selecționăm subofițerii, caporalii, comandanți ai diferitelor subîmpărțiri. Pentru a le valorifica inteligența cu care i-a înzestrat natura, acestora trebuie să li se dea o educație și o instrucție aparte, superioară, dându-le comandanți dintre cei mai buni instructori. Procedând astfel, se va putea micșora stagiul cerut pentru avansarea diferitelor grade inferioare, astfel că îi vom întrebuința ca instructori și comandanți în ultimul grad, mai mult timp. Astăzi, abia reușim a-i forma pentru gradul de sergent, atunci când trebuie să se elibereze sau când trebuie să plece în concediu. Și cum în concediu nelimitat (sau bugetar), în

ION F. BURICESCU,
căpitan ION STOKA,
*Elemente de
psihologie
și pedagogie
militară, București,
1932, p. 142*

general, sergenții și caporalii nu pot pleca, soldații se feresc să mai urmeze școala de cadre pentru a deveni gradați. Această dificultate se rezolvă ușor și practic prin ajutorul selecționării. Recrutarea reangajaților ar fi mult mai ușoară și nu am mai avea subofițeri reangajați, care au fost ordonați, magazioneri, secretari etc. (cum sunt nenumărate cazuri, astăzi), care parvin să cunoască, în urma rutinei, administrația companiei, dar nu sunt în stare să comande o grupă. Or, ei sunt meniți a comanda plutoane la război, înlocuind pe ofițeri. ■

LOCOTENENT NARCIS RĂDUKU

Comandorul (r) lect. univ. dr. Ioan Damaschin s-a născut la 4 martie 1949 în comuna Roșiori, din județul Bacău. După ce a absolvit Liceul Militar Ștefan cel Mare, a urmat cursurile Școlii Militare Superioare de Ofițeri de Marină și Academia de Înalte Studii Militare. În anul 1990 a pus bazele revistei *Marina Română*, pe care a condus-o, din postura de redactor-șef, până în anul 2001 când a trecut în rezervă.

A publicat mai multe volume ce au tratat îndeosebi istoria Marinei Române, printre care *Confruntări Navale*, apărută în anul 1988, în două volume, scrisă alături de comandorul (r) Ilie Manole, *Marina Română*, în 1996, *Marina Română în al II-lea Război Mondial. Romanian Navy in the Second World War* – ediție bilingvă (română-engleză), la editura *Modelism*, împreună cu istoricul militar comandorul (r) prof. dr. Jipa Rotaru și dr. Cristian Crăciunoiu, fondator al revistei *Modelism, Glorie și Dramă. Marina Regală Română 1940-1945*, editura Ion Cristoiu, 2000, *S.O.S. pe Drumul Speranței. Salvarea evreilor pe mare și pe fluviul Dunărea între anii 1938-1944*, 2009, editura Ștefan. De asemenea, a scris și un roman de călătorie și povești marinărești, în stilul consacrat, apărut la editura *Capitel*, în anul 2006, și intitulat *Cu Mircea pe Drumul lui Columb*.

Ultima carte ieșită de sub tipar, *Lupta aeronavală de la Constanța din 26 iunie 1941. Cine a scufundat distrugătorul lider Moskva?*, la Editura Militară, tratează, în detaliu, toate momentele luptei și prezintă toți actorii care au participat. Apariția editorială aduce informații utile pentru toți cei interesați de această temă și descrie modul în care s-a desfășurat cea mai mare luptă aeronavală, la care a participat Marina Regală Română în Al Doilea Război Mondial. Confruntarea a avut loc chiar în fața portului Constanța și prezintă interes atât pentru militari, dar și pentru alte categorii de public cititor.

CERCUL MILITAR NAȚIONAL

CULTURAL

Joi, 12 martie 2015, ora
17.15, Sala Ștefan cel Mare:
Interferențe culturale

Expunerea cu tema *Ispita, o ușă spre păcat* din cadrul programului cultural *Gânduri duhovnicești*, susținută de preotul Nicolae Constantin.

Intrarea este liberă.

EXPOZIȚII
Galeria Artelor.

Drumul spre centru - cronică de Octavian Mihalcea, Biblioteca Militară Națională.

În perioada 23 februarie-12 martie, la Galeria Artelor din cadrul Cercului Militar Național, am putut vizita expoziția de pictură a lui Petru Damir, cu o incitantă intitulare: *Focul din mine. Inorogul*. Aflată sub protecția atât de virtuosului semn al Inorogului, această manifestare estetică aderă la un profund filon spiritualizat, amplu joc al identificărilor esențiale. Tablourile expoziției sunt etape în drumul către mult dorita metamorfoză interioară. Astfel, sublimările picturale ating cuprinzătoare teritorii caracteristice evaziunilor onirice, acolo unde eul creator își poate căuta neîngrădit drumul spre centru. O *Idilă sentimentală*, în siyah expresionist, se axează asupra aceluia inefabil mister al sufletelor ce se caută, cu toate frământările inerente acestui demers inițiat. Tușe groase dau la iveală o aparte reprezentare florală cu valoare de simbol. Aici, abstractizarea adâncește problematica *verticală* atât de caracteristică lui Petru Damir. Scena florală poate reprezenta dezirabila propensiune spre valori solare. Ca în orice demers spiritual, meandrele sunt numeroase. Zone clar-

obscure pot constitui semnificative borne pe o cale revelatorie. Tabloul *Vânzătorul de măști* etalează un deosebit fior al ocultării.

Morganaticile personaje edifică scena ieșită din contingență și integrată gestualității funambulești, ascultând de atipice consemne suprarealiste. Inorogul patrulează cu asiduitate în lumea viselor. Petru Damir imaginează plastic un somn vegheat de astrul nopții. La nivel simbolic, selenara prezență fluidă comportă incommensurabile accepțiuni din sfera *eliberărilor oceanice*. O temă foarte atractivă a expoziției este reprezentată de eclectismul subiectelor. Pe lângă complexitatea întinderilor *aquatice* proprii viselor, întâlnim și ingenioase naturi statice aflate sub semnul fertilei introspectării imaginare. Suntem integrați unui copleșitor *Dans ritualic* reliefând natura eminent eterică a problematizantelor căutări. Cromatica lui Petru Damir e deosebit de atașantă, ceea ce contribuie din plin la formarea unei adecvate comuniuni între privitori și tablouri. Impresionează sinteza valorilor sensibile, înfățișate sub apolinic stîndard, cu incandescența idealului, constantă ontologică. De asemenea, esoterismul estetizant conferă multiple fațete întru ardere și purificare fiecărei *piese* din expoziția lui Petru Damir.

Expozițiile pot fi vizitate zilnic, între orele 11.00-19.00. Intrarea liberă. ■

PETRU DAMIR

MORMÂNTUL
DIN ADÂNCURILE
MĂRII

COMANDOR (R) DR.
IOAN DAMASCHIN,
*Lupta aeronavală de la Constanța
din 26 iunie 1941. Cine a scufundat
distrugătorul lider Moskva?*
Editura Militară, București, 2014

Această carte face parte din ciclul *Război la Marea Neagră* și se dorește a fi de referință și deschizătoare de noi perspective. Printr-un studiu amănunțit al documentelor de arhivă și al cărților consacrate acestui subiect, românești, germane și rusești, a reușit să stabilească, cu exactitate, prin calcule, locul în care a fost scufundat liderul *Moskva*. Conține, de asemenea, și concluziile unor experți în domeniu, ofițeri de marină cu o bogată experiență în materie de construcții navale, exploziile sub apă și efectele lor, care aduc argumente solide asupra cauzelor ce au determinat ca o navă atât de puternică, precum *Moskva*, să se scufunde în doar câteva minute.

Există patru ipoteze ale cauzelor scufundării: a) artileria de la bordul navelor românești; b) artileria germană de mare calibru de la litoral; c) o torpilă lansată de submarinul sovietic *SCI-206*, aflat în zonă; d) explozia unei mine marine din baraj. Fiecare ipoteză are multe argumente, mai mult sau mai puțin subiective pentru a fi susținută, dar și destule contraargumente.

După terminarea luptei au existat controverse privind cauzele scufundării liderului *Moskva*, dar stabilirea cu exactitate a cauzelor scufundării navei a fost posibilă abia după 70 de ani, când a fost descoperită epava.

La finalul lucrării veți descoperi răspunsul la întrebarea pe care și-au pus-o istoricii militari de mai bine de 70 de ani, *Cine a scufundat distrugătorul lider Moskva?* Și o frumoasă poveste a victoriei obținută de Marina Regală Română în cea mai importantă confruntare pe Marea Neagră din Al Doilea Război Mondial. ■

AURELIANĂSTASE

aurelianastase@yahoo.fr

Limba română este patria mea.

NICHITA STĂNESCU

Cerința exprimării limpezi, fără înconjur, a fost formulată, de nenumărate ori, în aproape orice epocă, în fiecare limbă. Iată-o formulată în presa americană de la începutul secolului al XIX-lea: „honest, candid, [...] men, who always tell the truth, and tell it in a plain manner”/„oameni sinceri, curați, care spun adevărul mereu și-l spun în mod limpede” („Edenton Gazette”, North Carolina, February 24, 1831, newspapers.com). Presa britanică actuală se exprimă astfel: „tell it like it is - Councils should cut verbosity and use simple, clear language to communicate with people”/„să se spună clar - consiliile să renunțe la flecăreală și să folosească un limbaj simplu, limpede pentru a discuta cu lumea” (theguardian.com). În presa franceză de azi se cere: „Il faut dire ce qui est et appeler un chat un chat. les entreprises [...] ont des soucis de rentabilité”/„să li se spună clar lucrurilor pe nume, întreprinderile au nevoie de rentabilitate” (lefigaro.fr). Dar și în paginile literaturii clasice franceze întâlnim o formulă cu același sens: „Vos ordres sans détour pouvaient se faire entendre”/„Vi se vor putea face auzite poruncile fără-nconjur” (Jean Racine, „Iphigénie”, Acte IV, Scène 4, Larousse, Paris, 1933).

Pentru a reda în limba română expresiile din engleză sau franceză menționate – „in a plain manner”, „tell it like it is”, „il faut dire ce qui est et appeler un chat un chat”, „sans détour” – se poate recurge la locuțiunea „pe șleau”. Aceasta are înțelesurile „deschis”, „fără înconjur” și se asociază cu verbul „a vorbi” sau cu sinonime

cum ar fi „a răspunde”, „a spune”, „a zice” (v. „Dicționarul explicativ al limbii române”, ediția a II-a revizuită și adăugită, Academia Română, Institutul de Lingvistică „Iorgu Iordan - Al. Rosetti”, Editura Univers Enciclopedic Gold, București, 2012/DEX): „vorbesc pe șleau despre demisia lui” (obiectivbr.ro); „înțeleptul i-a răspuns pe șleau” (oglinდანet.ro); „acum totul se spune pe șleau și nimeni nu face nimic” (adevarul.ro); „Pe șleau, despre tradiții” (dilemaveche.ro).

„PE ȘLEAU”

„Șleaul” este „drumul de țară natural, neamenajat, bătătorit de căruțe”, uneori „pe firul unei ape curgătoare”, adică „făgașul” sau, în funcție de context, cu înțeles mai larg, fie „drumul” în general, fie „itinerarul”, „parcursul”, „ruta”, „șoseaua”, „traiectul”, „traietoria”, „traseul” (v. DEX și *Mircea Seche și Luiza Seche*, „Dicționar de sinonime”, Litera Internațional, București, 2002): „am prins un rider [moto/ciclist] blocate într-un șleau”; „din cauza ploilor [...] și a căruțelor care au umblat prin pădure [...] s-au format [...] șleauri (freerider.ro); „baterii de obuziere, baterii de tunuri de câmp se înșiră de-a lungul șleaului nisipos” (Sven Hassel, „Batalion în marș”, în românește de Pavel Popescu, Nemira,

București, 2014); „șleaurile adânci ale sângelui scurs îl aruncaseră pe Sultan într-un straniu extaz politic” (Sorin Dumitrescu, „Mucenicia europeană a ultimului Constantin”, în *Convorbiri literare*, 28 aprilie 2014).

Substantivul comun neutru „șleau”, preluat probabil din limba polonă („szlak”) sau din ucraineană („ślaj”), apare și în alocuțiunea „pe șleau”.

Vocabularul limbii române dispune de două omonime cu acest „șleau”.

Unul, tot substantiv neutru, este preluarea ucraineanului „ślaj” și se referă la „fiecare dintre cele două curele groase, funii sau lanțuri care se prind de pieptarul hamului și se leagă de crucea căruței ori a trăsorii trase de un animal”: „Caii, simțind dihanțiile cum se apropie [...] s-au și speriat [...] au nechezat și-au început să sară [...] și, rupând șleaurile, au pierit prin pădure, târând cu ei vizitiul ce ținea încă bine hățurile în mâini” (Alexandru Mitru, „În țara legendelor”, Editura pentru turism, București, 1973).

Celălalt „șleau” este preluarea germanului „schlehe” și se referă la „pădurea cu arbori de specii diferite” (DEX): „Vegetația forestieră [...] dominantă de [...] arborete pure sau în amestec [...] mai ales cu alte specii de foioase sub forma șleaurilor: cu fag, carpen, tei, ulm, paltin, cireș, frasin, plop, mesteacăn” (sibiu.rosilva.ro). ■

LOCOTENENT-COLONEL FLORIN ȘPERLEA
florin.sperlea@presamil.ro

ISTORIE MILITARĂ LA SUPERLATIV

Institutul pentru Studii Politice de Apărare și Istorie Militară (ISPAIM) s-a decis să ofere, săptămâna trecută, în ambianța plăcută a Palatului Cercului Militar Național, sub pretextul unei multiple lansări de volume semnate, cele mai multe, de istorici militari, un adevărat spectacol al inteligenței și efortului consistent pe tărâmul cercetării științifice.

De ISPAIM mă leagă frumoase și trainice amintiri, dar și o lungă „excomunicare”. Student încă, la Facultatea de Istorie a Universității din București, la începutul anilor '90, am descoperit minunatul colectiv al „Revistei de istorie militară”, compus din comandorii Ilie Manole și Gheorghe Vartic (lor li se adăugau mai tinerii, pe atunci, Mihai Macuc și Mircea Soreanu, un osmanist desăvârșit), și doi dintre colaboratorii apropiați ai publicației, comandorul Aurel Pentelescu, un excelent cunosător al epopeii aviației române în anii celui de Al Doilea Război Mondial și maiorul (pe atunci) Constantin Hlihor, împătimit cercetător al istoriei Basarabiei și profesor asociat la Facultatea de Istorie a Universității din București. Alături de aceștia, am participat la primele simpozioane științifice și devenisem, credeam, ca jurnalist militar, un apropiat al Institutului.

Însă „îndrăzneala” de a arunca într-un nevinovat *post-scriptum* al unui articol despre un eveniment organizat de ISPAIM referiri la cărțile editate de institut – jerpelite, imposibil de achiziționat și plimbate pe mese festive de prezentare ca sfințele moaște – mi-a atras „excomunicarea” de pe toate listele de invitați pe care le cenzura cu atenție de cerber colonelul (pe atunci) Uscoi, șeful instituției. Colonelul Eugen Burghilea, la vremea aceea redactor-șef la

Repiciu, Sergiu Iosipescu, Alexandru Madgearu, pe mai tinerii Șerban Pavelescu și Șerban Cioculescu, iar la multipla lansare organizată de actualul director al ISPAIM, generalul-maior (r) dr. Mihail E. Ionescu, un amfitrion ludic, un bun manager, dar și istoric militar de calitate, le-am regăsit numele celor mai mulți specialiști ai ISPAIM pe cele mai importante contribuții livrate la cunoașterea istoriei noastre militare. În ediții impecabil tipărite,

„Nu am încetat niciodată să-i apreciez pe adevărații profesioniști ai ISPAIM, pentru studiile și cercetările lor, pentru lucrările care se străduiau, în bună măsură, să umple un gol istoriografic.”

„Observatorul militar”, s-a conformat rapid când a primit un telefon în care i se anunța cazon, pe un ton ferm, că nu mai am ce căuta la evenimentele ISPAIM. Și nu m-am mai dus. S-a încheiat, atunci, și colaborarea cu „Revista de Istorie Militară”.

Dar nu am încetat niciodată să-i apreciez pe adevărații profesioniști ai ISPAIM, pentru studiile și cercetările lor, pentru lucrările care se străduiau, în bună măsură, să umple un gol istoriografic, generat de ani de interdicții sau de rescrieri partizane ale trecutului nostru în timpul regimului comunist. I-am admirat și continui să-i prețuiesc în mod deosebit pe Maria Georgescu, Constantin Botoran (plecat, din nefericire, mult prea devreme dintre noi!), Mihai Retegan, Alesandru Duțu, Petre Otu, Teodor

cu coperte inspirate, atrăgătoare, grație unui înțelept și pragmatic parteneriat cu Editura militară, care are privilegiul de a avea în fruntea sa un istoric militar, dar și un bun cunosător al celor mai sofisticate programe de editare și ilustrare, Adrian Pandea.

P.S.-ul nărăvaș care mi-a garantat altădată „excomunicarea” este doar o amintire. ISPAIM demonstrează că beneficiază nu doar de un colectiv de cercetători de autentică dăruire profesională, minți iscoditoare și perfect ancorate în domeniile care le-au consacrat, dar și de un management de calitate care are capacitatea de a oferi o producție de carte impresionantă, disponibilă la prețuri accesibile, cu care armata română se poate mândri. ■

CĂPITAN CONSTANTIN PIȘTEA
constantin.pistea@presamil.ro

CU AGENDA DESCHISĂ

Interviul merge cumva, înaintează când înglodat, când sprintar, dar tot se termină și vine momentul culminant al fotografiei. Suntem în biroul dumnealui și trebuie să găsim un cadru.

Dacă eram afară, se așeza în fața unui boschet, și gata poza. Fără complicații, fără grija că se prinde ceva în fundal, vreun neclasificat, vreun ștampilă, vreun însemn onorific mai special, vreun cadru cu domnul la pescuit, în vacanță, sau alte chestiuni din acestea, de la care se poate înroși (de rușine, de ce altceva?) telefonul.

Așadar, încheiem. Facem cu drapelul? Varianta pică repede. Ar părea că se laudă. Să vină cineva să-i întindă o hârtie? Ar merge, dar de ce să apară și altcineva pe pagină cu dumnealui? Nu... Hmm, haideți că stau la birou, zice brusc dumnealui. E mai bine așa, să vadă lumea că muncim. Și se așază, își trage tastatura lângă brațul stâng, mouse-ul în față, telefoanele, cele trei, puțin în stânga, dar nu mult, că după aceea nu le mai prinde aparatul, după care își deschide agenda la o pagină scrisă și ia stiloul.

Acela este momentul în care îmi amintesc de un copil de grădiniță. Cu cravată de șoim al patriei, frizură în bordură, creion în mână și privirea semeață. Pe masă, un abecedar sau ceva de genul acesta, iar pe perete, harta României. Cu câteva clipe înainte ca aparatul să-l surprindă atât de studios, domnul fotograf i-a aranjat gulerul, iar doamna educatoare și-a trecut palma prin

părul copilului. Totul pentru bucuria unei mame, care-și va vedea „șoimul” pe o felicitare de Mărțișor.

În schimb, dumnealui are în spate câteva rame de la diverse activități, din care răzbate logo-ul NATO. Dă bine. Însă are gulerul ridicat. Nu îndrăznesc. Și-l aranjează singur, își trece palmele prin păr și ia postura. E zâmbitor și cuminte. Se gândește oare că o să-l vadă șefii? Poate. Privirea sa pare un mesaj pentru fiecare, după eșalon. De altfel, disting în ea „aleasa considerație”,

„Decidem la o cafea, off the record, când îmi spune partea de adevăr pe care a uitat-o mai devreme.”

pe care, probabil cu același stilou, o va așeza pe câteva faxuri după ce ne despărțim.

Încercăm cu și fără bliț, cu și fără stilou, cu și fără receptor la ureche. Când zâmbitor, când cu gura deschisă, când cu privirea-n jos, preocupat. Ne sfătuim. Dincolo de grade, suntem prieteni. Ne privim scurt și avem intuiția unui moment de înțelegere deplină.

Pe cele în ceață convenim să le ștergem de pe-acum și rămâne să alegem între una cu palmele încrucișate (fără accesorii) și cea cu agenda deschisă. Decidem la o cafea, off the record, când îmi spune partea de adevăr pe care a uitat-o mai devreme. După care își închide agenda. ■

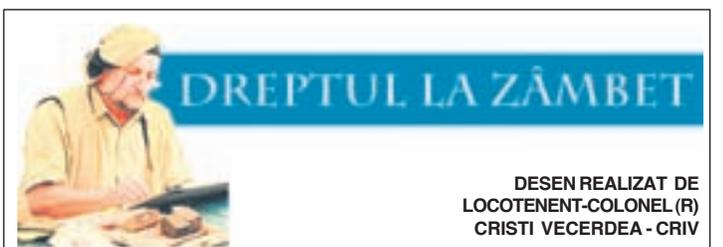
PE LOC, REPAUS!

„Uneori, este foarte greu când nu cunoști destule lucruri. Alteori, însă, poate fi și mai greu când cunoști foarte multe lucruri...”

GENERAL-MAIOR (R)
MARICEL D. POPA

Omul, trăiește-ți viața plinar, în prezentul clipei, cu capul pe umeri și cu picioarele pe pământ! Pentru că tu ești singurul răspunzător dacă viața ta este OK sau KO. • Dacă ai fi pus în situația de a alege doar un singur țel, un singur obiectiv în viață, gândește-te dacă n-ar fi bine să te oprești la acela de a fi apreciat de oamenii inteligenți. • Prostia? De exemplu, a investi bani într-o afacere pe care a propus-o și a susținut-o un sărac. • Într-o galerie de artă pot fi întâlnite și specimene care au ajuns acolo ca să admire ramele, nu tablourile... • De la începuturile sale și până în prezent, dragostea a dat dovadă de mare înțelepciune și diplomatie, împăcându-i și pe îngeri și pe diavoli. • Regula spune că ceea ce nu este interzis are căutare. Dar sunt destul de mulți, însă, cei care trăiesc foarte bine pe seama excepției de la această regulă... • Dacă lucrurile tale merg prost, înarmează-te cu o explicație, cu o justificare de rezervă. Va veni o clipă când te vei folosi de ea. • Să fim sinceri: sunt unele persoane – femei sau bărbați – care se accesoriează cu mult aur, cu convingerea că le crește, astfel, valoarea... • Există o cale sigură de a descifra lumea, cu adevărat: a privi, cunoscând și înțelegând, dincolo de aparența lucrurilor. O mențiune: esențial nu este a privi, ci a cunoaște și a înțelege. • Legea inegalității corecte induse: *Indiferent de spațiu și de timp, se taie un măr, o pâine, o portocală... în două părți egale. Ele nu vor fi egale.* • Într-o ierarhie accentuat birocratizată, lucrurile care au fost deja realizate vor fi apreciate ca fiind mai puțin importante decât cele care mai sunt de realizat. • Din punct de vedere militar, realitatea poate prezenta, de foarte multe ori, cea mai grozavă variantă de scenariu, care poate fi luată în calcul, în scopul pregătirii specifice. • Bani au o putere ieșită din comun: ei îți aduc prieteni, ei te lasă fără prieteni; ei te îmbracă, ei te dezbracă; ei te fac să vorbești, ei te aduc la tăcere; ei te fac să ai ochi, ei te orbesc... • Să nu uitați, niciodată, că gura și limba voastră produc și ele... aripi. Pentru că, nu-i așa, vorbește... zboară. Și nu oricum. • Printre noi se află și unele persoane care se pot lăuda, din plin, că singurele concursuri selectiv-competitive pe care le-au câștigat în viață, cu adevărat, au fost concursurile de împjurări... • Certitudinile trebuie luate ca atare. Să fim realști: o altă abordare – fals intelectuală – ar însemna pierdere de timp, de nervi, de bani, de oportunități... • În lumea asta, lucrurile vor merge bine doar atunci când cei cărora nu le place inteligența sau care fac alergie la ea, ar lăsa-o, totuși, în pace... • Uneori, este foarte greu când nu cunoști destule lucruri. Alteori, însă, poate fi și mai greu când cunoști foarte multe lucruri... • Sunt două categorii de oameni care nu pot să-și numere banii: cei care au foarte mulți și cei care n-au deloc. • Cunoașterea este dată de lucrurile aflate, învățate. Înțelepciunea – de lucrurile care mai sunt de învățat. • Ce vremuri trăim! Banul vorbește. Uneori, chiar împotriva evidenței. • Vinul le tulbură, unora, inteligența. Altor, nu are ce. • După atâtea epoci de evoluție a condiției umane, războaiele și banii au început, fără prea multe eforturi, să consolideze panta descendentă a acestei condiții: dezumanizarea. La capătul unui astfel de drum se află apocalipsa... • Legea de aur a resurselor: oricât de multe resurse ai avea la dispoziție, ele nu ajung scopurilor tale. • Cea mai scurtă distanță dintre două puncte nu se află, încă, în orașul tău. • Un om care are metodă, un mentor, nu te așteaptă doar la finiș, ci te învață ce ai de făcut ca să ajungi acolo. • Trăim cu toții sub soare. Dar puțini sunt cei care văd, cu adevărat, lumina. • Dacă de la un om nu poți învăța ceva și atunci când tace, înseamnă că el nu este un om mare. ■

DESEN REALIZAT DE
LOCOTENENT-COLONEL (R)
CRISTI VECERDEA - CRIV

ANUNȚURI UMANITARE

● Pentru abonamente la săptămânalul **Observatorul militar** puteți achita la orice oficiu poștal sau direct la sediul Trustului de Presă al Ministerului Apărării Naționale în contul RO56TREZ 70320360 150XXX, deschis la Trezoreria Sectorului 3, CUI 4266812, valoarea abonamentului, după cum urmează: • 3 luni – 18 lei; • 6 luni – 37,50 lei; 12 luni – 75 lei. Vă rugăm să trimiteți dovada plății și datele de livrare (nume, prenume, destinatar, adresa completă) la tel./fax 021.322.82.87/int. 160.

● Soția căpitanului Leonard Vergu din UM 02110, de la Bistrița, a rămas paralizată într-un scaun cu rotile la doar 21 de ani, în urma unui accident de circulație petrecut în luna mai a anului 2013. Singurul tratament medical care a dat rezultate până acum se poate face la o clinică din Franța, cheltuielile anuale fiind de 32.000 de euro. Orice donație se poate face la numărul de SMS 8832. Numărul este valabil în perioada 13 februarie-13 martie 2015. Suma alocată cauzei este de 2 euro. Nu se percepe TVA.

Numărul este oferit gratuit cu sprijinul Asociației M.A.M.E. Puteți dona și în contul: RO49CARP027200876171 RO01.

● Împreună putem reda speranța la viața unui suflet nevinovat! Fetița camaradului nostru, plutonier-major Ionel Parfene, are nevoie de noi! Andreea are 15 ani și, de mai bine de 12 luni, se luptă să trăiască și să scape de o tumoră la ochiul stâng, pentru care medicii români nu au soluție. Deși a fost operată de trei ori în România, tumora s-a extins. Între operații, Andreea a avut voință și a luat

examenul de capacitate, visul ei fiind de a ajunge avocat, pentru a lupta pentru drepturile copiilor. Acum, ea trebuie să plece de urgență în Israel, la Tel Aviv. Acolo, o echipă de șapte medici vor încerca să îi redea șansa la viață. Intervenția chirurgicală costă 40.000 de dolari. Persoanele care doresc să ofere sprijin financiar, o pot face în contul:

RO69BRDE441SV58741464410, BRD Groupe Unirea, Sucursala Unirea, cont deschis pe numele Ionel Parfene. Vă mulțumim în numele Andreei!

FUNȚII SCOASE LA CONCURS

● Spitalul Clinic de Urgență Militar Dr. Ștefan Odobleja Craiova organizează în zilele de 29 și 30.04.2015, la sediul unității din strada Caracal nr. 150, Craiova, concurs pentru ocuparea postului de director financiar-contabil gradul II, personal civil contractual. La concurs se pot înscrie candidații care îndeplinesc, cumulativ, criteriile generale și specifice, astfel: ● Criterii generale: au domiciliul stabil în România; cunosc limba română, scris și vorbit; nu sunt condamnați penal sau în curs de urmărire penală; sunt apti din punct de vedere medical (fizic și neuropsihic); nu au vârsta de pensionare, conform prevederilor Legii 263/2010 privind sistemul unitar de pensii. ● Criterii specifice: sunt absolvenți de învățământ universitar de lungă durată, cu diplomă de licență în profil economic; au cel puțin 2 ani vechime în specialitatea studiilor absolvite; dețin Certificat de atestare a cunoștințelor dobândite în domeniul Sistemului European de Conturi – emis de către Ministerul Finanțelor Publice în baza art. 19, lit. b)2 și b)3 din Legea nr. 500/2002, cu modificările și completările ulterioare; nivel de acces la informații clasificate Secret; cunoștințe de operare PC, utilizare pachet Microsoft Office, utilizare Internet; bun organizator, flexibilitate în gândire, abilități de comunicare, capacitate de analiză și sinteză, capacitate de lucru în condiții de stres, acceptarea verificării pentru eliberarea autorizației de acces la informații clasificate; cursul de management spitalicesc pentru directorii financiar-contabili constituie un avantaj. Dosarul de înscriere trebuie să conțină următoarele documente: cerere de înscriere; copie după actul de identitate; copie legalizată după diploma de licență; curriculum vitae; adeverință care atestă vechimea în specialitatea studiilor; cazier judiciar; copii după alte documente de pregătire (masterat, cursuri postuniversitare etc.); declarația pe propria răspundere că nu este urmărit penal și nu are cunoștințe că a început urmărirea penală asupra sa; declarația pe propria răspundere privind coloborarea cu securitatea înainte de anul 1989; adeverință din care să rezulte că este apt medical, fizic și neuropsihic; proiectul/lucrarea de specialitate din cele stabilite de comisia de concurs pe o temă de activitate a postului; chitanța de plată a taxei de concurs. Taxa de concurs este de 1.000 de lei. Dosarul de înscriere se va depune la secretariatul comisiei de concurs cu cel puțin cinci zile lucrătoare înainte de data susținerii concursului. Temele pentru lucrarea de specialitate, bibliografia și tematica se pot ridica de la sediul spitalului din Craiova, str. Caracal nr. 150. Persoană de contact: locotenent-colonel Mircea Lăcraru, tel. 0251 581 081, 0251 581 035, int. 114.

ANIVERSĂRI

● Consiliul directoral ANCMRRATIRE urează multă sănătate, viață lungă și multe satisfacții alături de familie și cei dragi următorilor membri ai asociației care în luna martie împlinesc frumoase vârste după cum urmează: generalul-maior dr. (r) Dumitru Cristea, generalul-maior (r) Constantin Mincu, colonel (r) ing. Dragoș Fodor și Marin Petrescu, colonelul dr. (r) Dumitru Lungu, colonel (r) Dragomir Olariu, Gheorghe Bușilă, Haralambie Dincă, Grigoroaia, Vasile Mihăilă, Petre Petre, Edmond Milea și plutonierul-adjutant (r) Alexandru Ilie. La mulți ani!

● Consiliul Director al Asociației Casei de Ajutor Reciproc a Cadrelor Militare din municipiul București urează tuturor membrilor asociației care, în cursul lunii martie 2015 își aniversează Ziua de Naștere, multă sănătate, viață lungă și satisfacții alături de familie și cei dragi. Menționăm pe colegii noștri după cum urmează: colonel (r) ec. Vetu Bourceanu, la împlinirea frumoasei vârste de 76 de ani și colonel (r) Petre Rapcea, la împlinirea frumoasei vârste 74 de ani. Tuturor le dorim fericire, bucurii, împlinirea tuturor dorințelor și *La mulți ani!*

● Cu prilejul Zilei de 8 Martie, Comitetul de Conducere al Filialei ANCMRR Sector 6 transmite tuturor membrilor săi, cadre militare femei, în rezervă, soții și urmașele cadrelor militare, cele mai calde urări de sănătate, fericire, bucurii și împlinirea tuturor dorințelor.

● Filiala ANCMRR Sector 6 transmite tuturor membrilor săi care își aniversează, în luna martie, ziua de naștere multă sănătate, fericire, viață lungă și împliniri alături de cei dragi.

PROMOȚII

● Promoția 1965 a Liceului Militar Ștefan cel Mare anunță întâlnirea semicentenară a absolvenților, în perioada 21-23 august, la Câmpulung Moldovenesc. Așteptăm primirea oricăror sugestii cu privire la organizarea acestui emoționant eveniment. Persoane de contact: colonel (ret) prof. univ. dr. ing. Ștefan Burlacu, tel. 0723 661 152, 0269 233778, email: steburlacu4747@gmail.com; colonel (ret) dr. ing. Ion Joldea, tel. 0722 647 810, e-mail: ion_joldea@yahoo.com; colonel (ret) ing. Ioan Cornea, tel. 0722 348 587, e-mail: ioan_cornea@yahoo.com; comandor (ret) Gheorghe Vartic, tel. 0723 437 120, e-mail: geluivartic@gmail.com.

● Promoția 30 Decembrie 1970 a Școlii Militare de Ofițeri Activi Nicolae Bălcescu, armele infanterie și grăniceri, organizează în perioada 21-24 august, sărbătorirea a 45 de ani de la terminarea studiilor, la Academia Forțelor Terestre din Sibiu. Mulțumiri respectuoase conducerii instituției pentru sprijin. Invităm cu multă plăcere pe colegii noștri, împreună cu soțiile, pentru a ne împărtăși amintirile și a întări

prietenia care ne leagă. Comitetul de inițiativă este format din: Vasile Băețelu, tel. 0722 380 157, Nicu Apostu, tel. 0722 345 934, Mircea Buteanu, tel. 0745 353 542, Cornel Vaida, tel. 0729 499 434, Grigore Stamate, tel. 0722 776 630. Reprezentantii plutoanelor în grupul de organizare: Nicolae Bălceanu, tel. 0723 668 046, Octavian Dumitrescu, tel. 0744 359 451, Romulus Barb, tel. 0740 805 786, Nicolae Iosub, tel. 0724 590 438, Zoltan Vizauer, tel. 0724 065 082, Marian Dulă, tel. 0726 319 030, Ion Bărbulescu, tel. 0729 012 470, Georgică Vornicescu, tel. 0729 041 564, Ion Dușa, tel. 0746 174 343, Gheorghe Stancu, tel. 0740 505 801. Comunicarea se va realiza, în principal, prin intermediul colegiului nostru Petru Doboseru, tel. 0722 671 567, email: doboseru_petru@yahoo.com. Vă mulțumim încă de pe acum pentru participare și vă rugăm să primiți gândurile noastre de prietenie, sănătate și respect.

● Promoția decembrie 1970 a Școlii Militare de Ofițeri Activi de Artilerie organizează întâlnirea festivă la 45 de ani de la absolvire la Sibiu în perioada 3-5 septembrie. Relații la: Toma Valeriu, tel. 0740 774 005, și Maer Octavian, tel. 0723 675 281. Vă așteptăm!

● Promoția 1975 a Școlii Militare de Ofițeri Activi de Artilerie Antiaeriană și Radiolocație organizează întâlnirea festivă dedicată împlinirii a 40 de ani de la absolvire, în perioada 20-23 august, la sediul Academiei Forțelor Aeriene Henri Coandă din Brașov. Rugăm confirmați participarea, până la 15 mai, la următoarele numere de telefon: 0723 924 513 – Ion Georgescu, 0724 692 706 – Gheorghe Iancu, 0721 243 224 – Alexandru Ghindea, 0736 721 706 – Vasile Popescu. Contribuția financiară se va depune, până la 30 iunie, în contul bancar RO62BTRL00801201U59037XX, deschis de Mihai Cojocaru (tel. 0744 339 204) la Banca Transilvania.

● Promoția 1975 a Școlii Militare de Ofițeri Activi Nicolae Bălcescu – Secția Intendență – organizează, în perioada 26-28 iunie, activități dedicate sărbătoririi a 40 de ani de la absolvire. Evenimentele prilejuite de această sărbătoare se vor desfășura în localitatea Brașov și împrejurimi. Absolvenții sunt invitați să participe la activitățile organizate cu acest prilej în număr cât mai mare. Pentru relații suplimentare și detalii vă rugăm să ne contactați astfel: Timofi Tudorel, tel. 0722 681 551, Drăgan Petru, tel. 0722 454 402. Până la 15 mai să ne contactați pentru a confirma participarea.

● Promoția 1975 a Școlii militare de ofițeri activi de transmisiuni din Sibiu organizează, în perioada 20-23 august, întâlnirea la 40 de ani de la absolvire, la sediul instituției cu denumirea actuală Centrul de Instruire pentru Comunicații și Informatică Decebal. Persoane de contact: colonel (r) Nicolae Rancea, tel. 0744 359 479, și colonel (r)

Gheorghe Buiciuc, tel. 0749 845 277 sau 0722 380 050.

● Promoția 1980 a Liceului Militar Ștefan cel Mare organizează, în perioada 4-6 septembrie, întâlnirea de 35 de ani de la absolvire în garnizoana Câmpulung Moldovenesc. Coordonatori din partea celor două subunități de elevi și persoane de contact au fost desemnați colonel Dorel Bejan, tel. 0724 222 326, și colonel Mihail Somăcică, tel. 0744 775 054, iar din partea colegiului domnii Dan Dănilă, tel. 0743 154 663, și Viorel Oniciuc, tel. 0740 530 059. Comitetul de organizare adresează tuturor colegilor rugămintea de a confirma posibilitatea participării la activitate până la data de 31.03.2015.

● Promoția 1985 a Școlii militare de ofițeri activi de artilerie și rachete AA Leontin Sălăjan organizează întâlnirea de 30 de ani la Brașov, la sediul instituției, în perioada 7-9.08.2015. Puncte de contact: Enache Gheorghe, tel. 0724 099 937, Ioniță Valentin, tel. 0732 531 653 și Facebook – Brașov 1985.

● Promoția de ofițeri 1985 a Școlii de Ofițeri Activi de Geniu, Construcții și Căi Ferate Râmnicu Vâlcea va sărbători împlinirea a 30 de ani de la absolvire, la 8 august, la sediul Centrului de Instruire pentru Geniu, EOD și Apărare CBRN Panait Domici, din aceeași localitate. Pentru toți ofițerii din armele geniu, construcții și căi ferate, promoția 1985, care doresc să participe la această aniversare, comitetul de organizare adresează rugămintea de a confirma participarea, prin contactarea organizatorilor: Dan Marin, tel. 0740.153 723, STAR 5049/110, Adrian Săvulescu, tel. 0745.642 290, STAR 5049/173, Ion Bălașa, tel. 0746. 630 012.

● Promoția 1990 a Școlii militare de ofițeri de aviație Aurel Vlaicu sărbătorește împlinirea a 25 de ani de la absolvire. Activitățile legate de acest eveniment se vor organiza în zilele de 29 și 30 mai 2015, la Școala de aplicație pentru forțele aeriene Aurel Vlaicu, Boboc. Punct de contact: căpitan-comandor Mihai Albu, 0722 734 412.

● Promoția 1990 a Academiei Militare Generale, arma transmisiuni, organizează la 24.04.2015 sărbătorirea a 25 de ani de la terminarea studiilor la Universitatea Națională de Apărare. Mulțumiri respectuoase conducerii instituției pentru sprijin. Invităm cu multă plăcere pe colegii noștri, împreună cu soțiile, pentru a ne împărtăși amintirile și a întări prietenia care ne leagă. Comitetul de inițiativă este format din colonel dr. (r) Dan Tilich, tel. 0745 691 176 și colonel Ionel Ciobanu, tel. 0728 885 380.

● Promoția 1995 a Institutului Militar de Infanterie și Chimie Nicolae Bălcescu Sibiu organizează, în perioada 19-21 iunie, întâlnirea de 20 de ani de la absolvire, la sediul Academiei Forțelor Terestre din aceeași localitate. Persoană de contact: locotenent-colonel Lucian Ispas, tel. 0745 167 017, e-mail: ispaslucian04@yahoo.com.

DECESE

● Personalul Brigăzii 8 Larom Alexandru Ioan Cuza își exprimă profundul regret față de trecerea la cele veșnice a mamei colonelului Constantin Dobre și este alături de familia sa în acest moment dificil al vieții. Dumnezeu să o odihnească în pace!

● Cu profund regret, colectivul Direcției pentru relația cu Parlamentul și asistență juridică din Ministerul Apărării Naționale își exprimă întreaga compasiune și este alături de colonelul Răducu Scantei în momentele de grea încercare și suferință, pricinuite de trecerea în neființă a mamei sale. Transmitem sincere condoleanțe familiei îndoliată. Dumnezeu să-l odihnească în pace!

● Colectivul Bazei 2 Logistică Valahia își exprimă regretul pentru trecerea în neființă a plutonierului-adjutant principal FICĂ ADRIAN. Adresăm cu această ocazie sincere condoleanțe familiei greu încercate. Dumnezeu să-l odihnească în pace! În mormântarea a avut loc duminică, 8 martie, la Piatra Neamț, cu sprijinul Batalionului 634 Infanterie din localitate.

● Suntem alături de familia generalului-colonel (r) Gheorghe Cetină în aceste momente grele pricinuite de pierderea, după o lungă și grea suferință, a soției sale, prof. univ. dr. CETINĂ ELENA. Sincere condoleanțe familiei îndoliată. Dumnezeu să o odihnească în pace!

GENERAL DE BRIGADĂ MIHAI COCĂRLAN ÎMPREUNĂ CU FAMILIA

● Biroul Executiv al Asociației Naționale a Veteranilor de Război este alături de generalul-maior (ret) Mircea Vlaicu, președintele filialei județului Brașov, în greaua pierdere suferită prin trecerea la cele veșnice a distinsii sale soții, ELENA. Transmitem îndoliatăe familiei sincerele noastre condoleanțe. Dumnezeu so ierte!

● Cu profund regret, colectivul Direcției pentru relația cu Parlamentul și asistență juridică din Ministerul Apărării Naționale își exprimă întreaga compasiune și este alături de doamna Maria Tivdă în momentele de grea încercare și suferință, pricinuite de trecerea în neființă a tatălui său. Transmitem sincere condoleanțe familiei îndoliată. Dumnezeu să-l odihnească în pace!

● Biroul Permanent Central al ANCMRR Alexandru Ioan Cuza anunță cu profundă întristare trecerea în neființă, pe 6 martie, a celui care a fost timp de 16 ani (1991-2007) președintele ANCMRR, generalul-locotenent (ret.) prof. univ. dr. TOPLICEANU IULIAN. Om de o aleeasă cultură, înzestrat cu reale calități de conducător militar, a ocupat funcții deosebit de importante în întreaga sa carieră sub arme și a contribuit la formarea și educarea unor generații întregi de lideri militari, prin prestanța și erudiția sa universitară. În aceste momente dureroase exprimăm întreaga noastră compasiune și suntem alături de familia îndoliată. Dumnezeu să-l odihnească în pace!

● Sa dus la cele veșnice, la 6 martie, un mare general al Armatei României, TOPLICEANU IULIAN. Dumnezeu să-l odihnească în pace!

GENERAL-MAIOR (R) IOAN GRECU

● La 6 martie a trecut în eternitate cel care a fost generalul-locotenent (ret) prof. univ. dr. TOPLICEANU IULIAN, personalitate de seamă a Armatei României, care prin calitățile de comandant (11 ani comandantul Armatei a 4-a), stat majorist, teoretician și pedagog a contribuit, din plin, la întărirea continuă a capacității de apărare a țării și la dezvoltarea gândirii militare românești. Acum, în aceste momente triste, suntem alături de familia îndoliată. Sincere condoleanțe! Dumnezeu să-l odihnească în pace!

FAMILIA GENERAL DE BRIGADĂ (R) DR. GHEORGHE CREȚU

● Doamna învățătoare Trandafira Pleșan anunță cu profundă durere că, la 9 martie, a trecut în neființă soțul său, colonelul (r) PLEȘAN DUMITRU, om de o aleeasă noblete sufletească, un partener de viață minunat și un tată desăvârșit pentru cele două fiice, Alina și Violeta, pe care le-a îndrumat și educat cu toată dragostea și afecțiunea. Familia transmite cu înțrînire rudelor și prietenilor, foștilor colegi din Direcția contrainformații și securitate militară, unde ofițerul a lucrat în ultima parte a carierei, că în mormântarea va avea loc în localitatea natală, din județul Argeș. Dumnezeu să-l odihnească în pace!

● Personalul Direcției contrainformații și securitate militară și cel al Trustului de presă al MAPN își exprimă întreaga compasiune și este alături de doamna învățătoare Trandafira Pleșan în aceste momente de grea încercare și suferință, pricinuite de trecerea în neființă a soțului său, colonelul (r) PLEȘAN DUMITRU, un ofițer de o probitate morală și profesională deosebită de la care au putut învăța generații întregi de militari. Transmitem sincere condoleanțe familiei îndoliată. Dumnezeu să-l odihnească în pace!

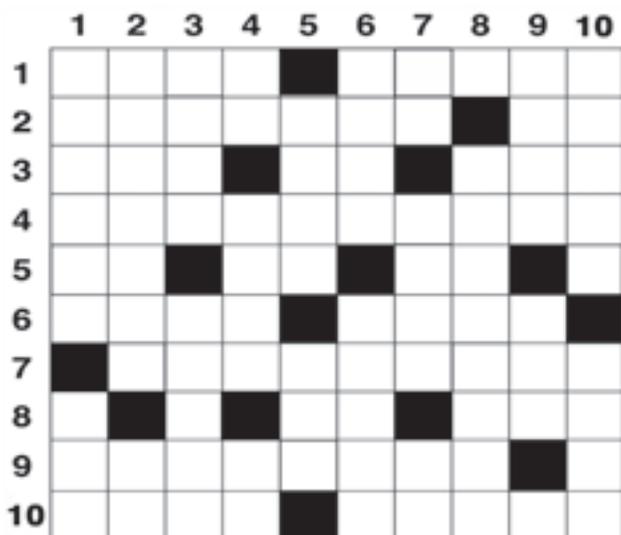
● Personalul Trustului de presă al MAPN își exprimă întreaga compasiune și este alături de Cătălin Ovreiu în aceste momente de grea încercare și suferință, pricinuite de trecerea la cele veșnice a bunicii sale NAE NASTASIA, care l-a crescut și ocrotit cu multă dragoste. Dumnezeu să o odihnească în pace!

COMEMORĂRI

● Camarazi din Baza 95 Aeriană au comemorat vineri, 7 martie, doi ani de la tragicul accident în care și-au pierdut viața maistrul militar clasa a III-a CHIRU LAURENȚIU și plutonierul MANOLACHE VASILE. Colegii le-au prezentat onorul, sa oficiat o slujbă de comemorare și s-au depus coroane de flori la monumentul ridicat în cinstea celor căzuți la datorie. Dumnezeu să-i odihnească în pace!

● La 7 martie 2008, colonelul ing. PLEȘEA CONSTANTIN, fostul comandant al Centrului de Operații Psihologice, a trecut la cele veșnice. La șapte ani de la această tristă despărțire, întregul colectiv de cadre militare și personal civil din Centrul de Operații Psihologice continuă să-i păstreze vie în memorie amintirea și este alături de familia îndurerată.

NOSTALGIA CAMPANIEI... AGRICOLE

COLONEL NICOLAE LAURENȚIU POPA

ORIZONTAL: 1) Pământ roditor – Tip de exploatare agricolă. 2) Pregătirea pământului după însămânțare – Primele pe tarla! 3) Operație făcută cu lama – Vreme însorită – Merge în urma boilor. 4) Muncă grea. 5) Formulă acceptabilă – Partea centrală! – Culme! 6) Aruncate în foc – Mâncarea puștilor. 7) Verificați la grade. 8) Ogorul la început! – Pătură protectoare de iarnă. 9) Legați de glie. 10) Sol pregătit...după ureche – Indicatoare de sens.

VERTICAL: 1) Curte boierească – Sectorul agricol. 2) Mari producătoare de cereale – În ogor! 3) Bune de aruncat la câini – Primul în cursă. 4) Corpul în partea dreaptă! – A-și pune o dorință – Începe iarna! 5) Folosit ca îngrășământ mineral – Bucată de pământ. 6) Cântecul hol-delor – Jumătate de hectar. 7) Nota terenului! – Rod al pământului rumenit în cuptor – În bloc! 8) Mobilizări la locul de muncă și pentru agricultori. 9) Garnitură de transport rutier – Cuțite pentru mămăligă. 10) Evidențiat în câmpul muncii – Perechea de cai. ■

Dezlegare la careul

DESCURCĂ-TE

din Observatorul
militar

nr. 8/2015:

TOTAL, CURA,
URATURA, EP,
RIMATE, ALA, NUP,
EPOLET, N, PRE,
BUI, UDA, ATEU,
E, REGINA, TR, M,
EMIRI, ES, AURA,
EDUCA, SPINI, EPIC.

COGITO

Un dialog nu duce la
nimic dacă planurile
de gândire nu coincid.

GEORGE CĂLINESCU

CRİPTOGRAFIE

COLONEL (R) TEODOR AMZOI

CĂLĂTORIE (1,6,4,4,2,6)

Dezlegare la criptografia **SURPRINDERE (2,8,1,6,10,1,4,7)**
din Observatorul militar nr. 8/2015:

Pe flancuri a reușit înaintarea o mare unitate.

ȘTIAȚI CĂ...

...Biblioteca Vaticanului are rafturi cu cărți în lungime totală de 230 de kilometri?

...Strada Sforii din Brașov (foto) este considerată cea mai îngustă stradă din Europa?

...Ardeul iute este originar din America Centrală și de Sud? Primele consemnări ale acestei plante apar într-un document din 1493, odată cu călătoriile lui Columb. ■

ILARION BARBU

REMEDII DE LA BUNICI

Printre problemele de sănătate care ne ocolesc se numără și durerile articulare, indiferent de vârstă. De știut că nu doar medicamentele împotriva durerii aduc beneficii, ci și remediile la care apelau bunicii.

De nelipsit din bucătărie, **ceapa** nu este doar ingredientul ce dă gust aparte mâncărilor, ci și un ajutor împotriva durerilor articulare. Acestea se pot ameliora cu ajutorul cataplasmelor cu ceapă. Tocăm leguma, o punem între două bucăți de tifon, apoi aplicăm pe locul dureros și-l ținem câteva ore. Un bun calmant pentru durerile articulare este și decoctul din ceapă. Tăiem patru cepe necurăte, apoi le fierbem într-un litru de apă, timp de 15 minute. Consumăm câte un pahar de decoct de două ori pe zi, dimineața și seara, înainte de culcare.

Un alt remediu este **măcrișul** (foto), cunoscut sub numele de trifoi acru; preparatele obținute din rădăcini și din planta proaspătă ajută nu numai la reducerea inflamației articulare, ci și la calmarea durerilor. Preparăm infuzia din 10 grame de plantă la jumătate de litru de apă clocotită. Lăsăm vasul acoperit 8-10 minute, apoi strecurăm și bem cantitatea pe tot parcursul zilei. Un bun aliat împotriva durerilor de articulații este și decoctul de măcriș. Fierbem 30 grame de plantă într-un litru de apă până când mai rămâne jumătate din cantitate. Bem câte două trei-căni de decoct pe zi, până la ameliorare.

Un bun calmant natural este și baia cu infuzie de **frasin**. Punem 500 de grame de frunze de frasin la cinci litri apă fierbinte, lăsăm vasul acoperit 20 de minute, apoi strecurăm și turnăm infuzia în apa de baie. ■

COLONEL (R) ING. PETRE G. NICOLAE

ÎN LUMINA ASTRELOR

PLUTONIER ELENA-IRINA SPILCĂ
irina.spilca@presamil.ro

Rac, al doilea decan (3 iulie-12 iulie):
Acest nativ este curajos și poartă în viață o credință, care adesea îl ajută să iasă cu capul sus din împrejurări dificile. Știe să își păstreze întotdeauna modestia și simțul dreptății. Îi place să fie autodidact și perfecționist, iar aceste lucruri îl pun în valoare, ajutându-l să fie el cel căutat pentru a ajuta și nu cel care are nevoie să fie sprijinit. Se căsătorește târziu sau niciodată.

Berbec (21 martie-20 aprilie): Prindeți curaj pentru a vă perfecționa în ceva care vă place. Dați frâu liber dorințelor care țin de creativitate. Faceți tot posibilul să vă ascultați semnalele corpului și să vă acordați timp și răbdare pentru a finaliza un proiect mai vechi.

Taur (21 aprilie-20 mai): Sesizați cu ușurință dacă sunteți ironizat ori îndepărtat din context, la locul de muncă, iar asta vă scoate din sărite. Alocați mai mult timp relației de cuplu pentru a îndrepta anumite neînțelegeri.

Gemeni (21 mai-21 iunie): Vă bucurați de o săptămână în care străluciți la propriu. Știți să jonglați cu atuurile și informațiile pe care le dețineți în plus față de concurența dumneavoastră. În plan sentimental doriți să amânați discuțiile legate de bani sau investiții.

Rac (22 iunie-22 iulie): Trebuie să vă lăsați răgaz pentru a rezolva câteva din proiectele deja începute anul trecut. Încercați să amânați întâlnirile cu persoane care ar putea să vă îndepărteze de la scopurile dumneavoastră. Lăsați mai multă libertate de exprimare persoanei iubite.

Leu (23 iulie-22 august): Reacțiile exagerate pe care le aveți față de persoanele dragi vă pot crea suferințe inutile, care se pot manifesta pe termen lung. Aveți nevoie să dați importanță nou-tăților sau reactualizărilor, care vin pe plan profesional.

Fecioară (23 august-22 septembrie): Lipsiți prea mult timp din sfera socială, care vă poate aduce în față și în care vă faceți cunoscute ideile. Lucrați cu îndârjire la o idee, care pare să prindă contur cu dificultate. Sunteți susținut de familie în tot ce întreprindeți.

Balanță (23 septembrie-22 octombrie): Încăpățănarea cu care abordați anumite subiecte nu vă încadrează într-o imagine bună. Mai mult decât atât, puteți crea disconfort celor care vă simpatizează, dar nu au curajul de a vă contrazice.

Scorpion (23 octombrie-21 noiembrie): Traversați o perioadă în care vi se deschid uși care vă pun în față tot felul de oportunități. Problema este că trebuie să raționați că orice ofertă are la bază un interes fătis sau ascuns. Înainte de a da curs e bine să cântăriți cu grijă ceea ce primiți.

Săgetător (22 noiembrie-20 decembrie): Dacă până de curând grija dumneavoastră era aceea că nu aveți de unde alege, acum se pare că s-a schimbat totul. Sunteți căutat, cunoștințele dumneavoastră sunt exploatate și pe baza lor sunteți ales de o serie de cunoscuți pentru a vă ocupa de proiectele lor.

Capricorn (21 decembrie-19 ianuarie): Conjuncturile actuale par a vă ajuta să ieșiți dintr-o problemă gravă, dar trebuie să știți că va mai dura ceva timp până ce viața dumneavoastră va intra pe un făgaș normal. Sunteți predispus alegerilor pripite, care vă pot aduce rezultate nedorite.

Vărsător (20 ianuarie-18 februarie): Vă luptați din greu să vă susțineți punctul de vedere și să vă păstrați integritatea. Sunteți înconjurat de câteva persoane, care vă prețuiesc și vă sprijină necondiționat. Pe plan sentimental vă păstrați calmul perseverând în ceea ce doriți să dezvoltați în relația cu partenerul.

Pești (19 februarie-20 martie): Îmbinați plăcut aspectele vieții. Știți să atrageți de partea dumneavoastră oameni care să vă sprijine în lucrurile mărunte în curs de derulare. Atenția vă este focusată asupra unor scopuri majore referitoare la o tranzacție. ■

MODIFICĂRI ALE PROGRAMULUI PRIMA CASĂ

Cei care au beneficiat de avantajele oferite de Prima Casă își vor putea achiziționa, în anumite condiții, o nouă locuință în cadrul acestui program, potrivit unui proiect de ordonanță de urgență aprobat recent de Executiv.

În primul rând, este necesar ca noua casă să aibă suprafața utilă mai mare decât a locuinței cumpărate sau construite inițial în cadrul programului sau valoarea acesteia (conform raportului de evaluare) să fie mai mare decât în cazul primei achiziții. O altă prevedere stipulează că locuința cumpărată sau construită inițial trebuie să fie înstrăinată prin vânzare-cumpărare cel târziu până la data încheierii contractului de vânzare-cumpărare a noii case. Totodată, este nevoie ca împrumutul contractat de beneficiarul programului *Prima Casă*, în prima fază, să fie lichidat până la data încheierii contractului de vânzare-cumpărare a noii locuințe sau să fie refinanțat prin acordarea celui de-al doilea credit. O a patra și ultimă condiție se referă la faptul că, la data solicitării celui de-al doilea împrumut, beneficiarul programului persoană fizică trebuie să declare pe propria răspundere fie că deține în proprietate exclusivă sau împreună cu soțul ori soția cel mult o locuință (respectiv cea achiziționată sau construită în cadrul programului), fie că este proprietar, el sau împreună cu soția, al unei case în suprafață utilă mai mică de 50 mp (dobândită în

afara programului) și unei locuințe (ce face obiectul programului) pe care o va înstrăina cel târziu până la data încheierii contractului de vânzare-cumpărare a noii locuințe.

Proiectul de ordonanță mai prevede ca, la data lichidării sau refinanțării creditului acordat inițial în cadrul programului, se radiază ipoteca în favoarea statului și a finanțatorului, privilegiul finanțatorului, precum și interdicțiile de înstrăinare și grevare cu sarcini instituite asupra imobilului achiziționat sau construit inițial în cadrul programului. Pe de altă parte, în baza contractului de garantare aferent celui de al doilea credit asupra noii locuințe se instituie în favoarea statului, reprezentat de Ministerul Finanțelor Publice (MFP), precum și în beneficiul finanțatorilor, proporțional cu procentul de garantare, un drept de ipotecă legală de rangul I până la finalizarea procedurii de executare silită asupra imobilului care face obiectul garanției, potrivit legii, cu interdicțiile de înstrăinare a locuinței pe o perioadă de cinci ani și de grevare cu sarcini a acesteia pe toată durata garanției. Condiția referitoare la rangul dreptului de ipotecă trebuie să fie îndeplinită până la momentul formulării cererii de plată a noii garanții de

finanțator. În cazul respingerii cererii de plată a noii garanții de la Fondul Național de Garantare a Creditelor pentru Întreprinderile Mici și Mijlocii, în temeiul contractului de garantare, finanțatorul are dreptul să înscrie în cartea funciară ipoteca legală conform dispozițiilor Codului civil, concomitent cu radierea din cartea funciară a ipotecii legale instituite în favoarea statului român.

Pentru cei care beneficiază de al doilea credit prin *Prima Casă*, finanțatorul, cu acordul MFP, aprobă vânzarea locuinței achiziționate sau construite inițial în cadrul Programului, precum și ridicarea temporară a interdicției de grevare, chiar și înainte de expirarea perioadei de cinci ani în care operează interdicția de înstrăinare a locuinței, cu condiția lichidării sau refinanțării creditului inițial. ■

Săptămâna trecută, Guvernul a adoptat un act normativ prin care se asigură protecția personalului și, implicit, a societăților comerciale din industria de apărare, în perioadele neacoperite cu comenzi sau contracte. Potrivit documentului aprobat, operatorii economici au posibilitatea păstrării personalului specializat în realizarea produselor specifice sectorului de apărare. Reglementările se aplică pentru 1.472 de salariați. Sumele necesare asigurării plăților salariale, în cuantum de 39,328 milioane de lei, sunt prevăzute în bugetul de stat pe anul 2015, prin bugetul Ministerului Economiei, Comerțului și Turismului.

La stabilirea numărului mediu maxim de personal de 1.472 salariați s-a avut în vedere

REGLEMENTĂRI PRIVIND PERSONALUL DIN INDUSTRIA DE APĂRARE

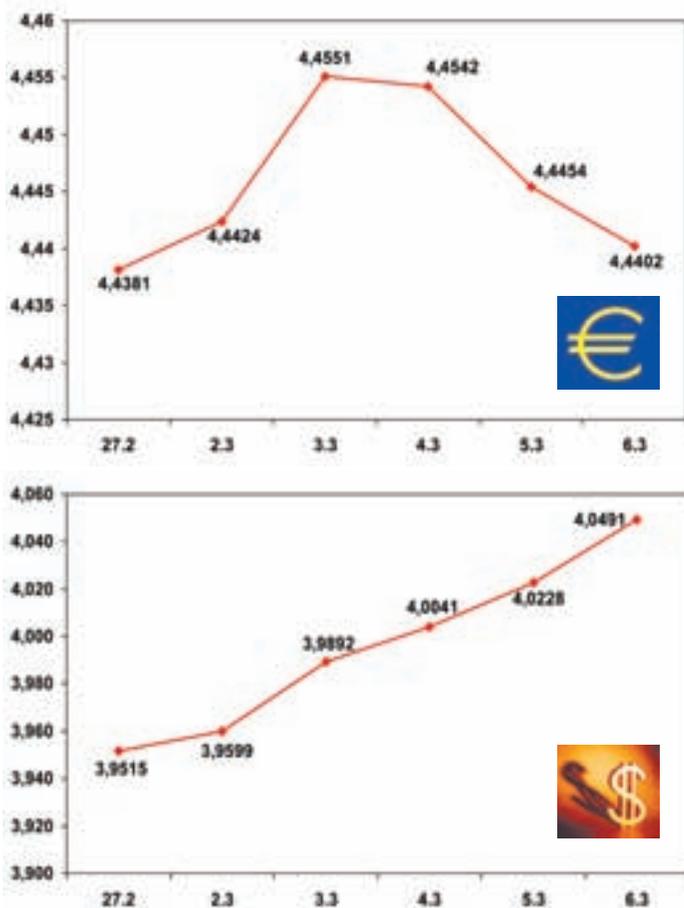
strict necesar pentru desfășurarea activităților de întreținere, revizii mijloace fixe, reparații, conservare, securizare și administrare a capacităților de producție pentru apărare, indisolubile legate de producția ori comerțul cu armament, muniție și material de război stabilite în condițiile prevederilor art. 10 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 95/2002.

Din punct de vedere macroeconomic, se păstrează în circuitul economic operatorii economici din industria de apărare la care se vor menține capacități de producție pentru apărare care realizează produse militare necesare la mobilizarea sau în caz de război. Pentru anul 2014, a fost aprobată suma de 38,5 milioane de lei pentru asigurarea plăților salariale, pentru un număr de 1.455 persoane. ■

PAGINĂ REALIZATĂ DE LOCOTENENT-COLONEL GHEORGHE VIȘAN

MONEDA EURO, ÎN DIFICULTATE

Moneda unică europeană a coborât, săptămâna trecută, la cel mai scăzut nivel în raport cu dolarul american din ultimii 11 ani, pe fondul anunțului făcut de Banca Centrală Europeană (BCE) privind începerea programului de achiziții de obligațiuni.

Vinerea trecută, pe piețele valutare internaționale, paritatea euro/dolar se tranzacționa sub paritatea de 1,1, investitorii așteptând demararea programului de relaxare cantitativă al BCE, care presupune cumpărarea de obligațiuni, inclusiv titluri guvernamentale, în valoare totală de 1.080 de miliarde de euro, începând de luni, 9 martie. Euro s-a depreciat și în fața lirei sterline, la 72,26 pence pe unitate, cel mai redus nivel de după decembrie 2007. De fapt, lira sterlină s-a întărit și pe plan local, cu 0,96%, până la 6,1460 lei, în timp ce francul elvețian era cotelat de BNR, la sfârșitul primei săptămâni din martie, în scădere cu 0,5%, respectiv 4,1457 lei. ■

Radar economic

◆ Comerțul cu amănuntul, în creștere.

În ianuarie, comparativ cu aceeași perioadă a anului trecut, volumul cifrei de afaceri pentru comerțul cu amănuntul (cu excepția comerțului cu autovehicule și motocicletele) a avansat atât ca serie brută, cu 6,3%, cât și ca serie ajustată în funcție de numărul de zile lucrătoare și de sezonabilitate, cu 6,8%, se arată într-un comunicat al Institutului Național de Statistică (INS). Cele mai mari vânzări (10,3%, pe seria brută) au fost înregistrate la produsele alimentare, băuturi și tutun.

◆ **Sprrijin financiar pentru fermierii din sectorul zootehnic.** Guvernul a aprobat, săptămâna trecută, alocarea de sprijin financiar de peste 955 de milioane de lei crescătorilor de animale. Astfel, 680,023 milioane de lei vor fi destinați sprijinirii crescătorilor de bovine, iar 275,651 milioane de lei ajutorării crescătorilor de ovine/caprine, pentru cererile de finanțare depuse în cursul anului 2014. Sumele reprezintă valoarea totală pentru ajutoarele naționale tranzitorii în sectorul zootehnic pentru speciile bovine, respective ovine/caprine.

◆ **Despăgubiri.** Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților (ANRP) a anunțat, săptămâna trecută, începerea transmiterii titlurilor de plată pentru prima tranșă a despăgubirilor acordate titularilor de dosare soluționate, constituite în baza Legii nr. 9/1998 (Cadrilater) și Legii nr. 290/2003 (Basarabia, Bucovina de Nord și Ținutul Herța). Titlurile de plată vor fi onorate, în cel mult 180 de zile de la emiterea acestora, de Ministerul Finanțelor Publice, prin unitățile CEC Bank. Deciziile de plată emise de ANRP se efectuează în ordinea cronologică a emiterii acestora, în tranșe anuale egale, eșalonat, pe o perioadă de cinci ani, începând cu 2015. Cuantumul unei tranșe nu poate fi mai mic de 20.000 de lei.

◆ **Insolvențele au scăzut cu peste 50%.** Numărul firmelor care au intrat în

insolvență în prima lună a anului, față de ianuarie 2014, s-a redus la mai mult de jumătate, de la 2.054 la 930, în București înregistrându-se cele mai multe intrări în incapacitate de plată, aproape un sfert

din total, potrivit datelor Oficiului Național al Registrului Comerțului (ONRC). Datele Uniunii Naționale a Practicienilor în Insolvență arată că, anul trecut, reducerea numărului de insolvențe a fost de 23%, însă în ultimele șase luni, când a fost în vigoare noua lege a insolvenței, scăderea a fost de 50%, de la 15.000 în semestrul doi din 2013 la 7.500 în a doua jumătate a anului anterior.

◆ **Un nou tunel pe sub strâmtoarea Bosfor.** Premierul turc Ahmet Davutoglu a anunțat, recent, că Turcia va construi cel de-al treilea tunel rutier și feroviar pe sub strâmtoarea Bosfor, ce va facilita legătura între partea europeană și cea asiatică a orașului Istanbul, scrie *Agerpres*. Construit pe trei nivele, două destinate circulației automobilelor și cel de-al treilea pentru trenuri și metrou, tunelul va avea o lungime de 6,5

kilometri. Valoarea estimată a proiectului este de 3,5 miliarde de dolari, iar finalizarea lucrărilor este prevăzută pentru 2020. Un tunel feroviar pe sub Bosfor, primul din lume care face legătura între două continente, a fost inaugurat în octombrie 2013, iar un al doilea tunel feroviar este în construcție și este prevăzută să devină operațional în 2016. ■

IONUȚ GEORGESCU, HANDBALIST... DE GRĂDINIȚĂ

Căpitanul echipei de handbal CSA Steaua Alexandrion București, Ionuț Georgescu, a fost profesor de sport pentru 25 de copii de la Grădinița Mărțișor din Capitală. După ce i-a echipat pe cei mici cu tricouri Steaua Alexandrion, handbalistul i-a pus la treabă. Au făcut încălzirea, exerciții de educație fizică, apoi i-a învățat și câteva mișcări de handbal. Copiii au fost încântați de ora specială de sport și mai ales de profesor. La rândul lui, Ionuț Georgescu a mărturisit că a fost o experiență inedită.

Având în vedere că am făcut pentru prima dată acest lucru, eu zic că m-am descurcat chiar bine. Nu e ușor să captezi atenția tuturor copiilor, să-i faci să te asculte, mai ales că vorbim de copii de 5-6 ani. La vârsta aceasta totul este o joacă, iar dacă vrei să fie receptivi, trebuie să te pui puțin la mîntea lor. Am antrenament din punctul acesta de vedere, pentru că fiul meu are patru ani și

jumătate. Recunosc că o oră de sport cu 25 de copii echivalează cu multe ore de antrenament în compania colegilor mei de la CSA Steaua Alexandrion București. Însă, în același timp, m-am bucurat și eu de fiecare moment și ar fi extraordinar să mai organizăm asemenea acțiuni în școli și grădinițe, pentru că toți avem de câștigat: copiii învață cât de important este sportul, iar noi... ne încărcăm bateriile cu energia lor pozitivă.

Căpitanul echipei CSA Steaua Alexandrion București a dezvăluit, după această experiență, că ar fi tentantă meseria de profesor de educație fizică, dar deocamdată se concentrează pe cariera sportivă.

Ionuț Georgescu este căpitanul echipei CSA Steaua Alexandrion București de două sezoane competiționale, joacă pentru echipa roș-albastră de cinci ani și are 82 convocări la echipa națională. ■

CĂPITAN EMILIA BECIU

WEEKEND SENZAȚIONAL PENTRU FLORETISTELE STELISTE

Mălina Călugăreanu a câștigat etapa de Cupă Mondială la floretă juniori. Stelista a urcat pe cea mai înaltă treaptă a podiumului la competiția desfășurată la Belgrad, după un parcurs excelent. Ea a trecut cu 15-13 de Maria Aru (Italia), apoi cu 15-7 de o altă italiancă, Alessandra Pisano. Mălina s-a calificat în semifinale după ce a învins-o pe Aikaterini-Maria Kontochristopoulou (Grecia), cu 15-4, apoi a dispus cu 15-13 de Anna Szymczak (Polonia). Sportiva noastră a câștigat finala Cupei Mondiale, învingând-o pe poloneza Julia Walczyk, cu 15-12.

Și în proba pe echipe, stelistele au urcat pe cea mai înaltă treaptă a podiumului. Echipa României, cu Mălina Călugăreanu, Maria Boldor și Corina Damaschin în componență, a învins în semifinale Egiptul, cu 45-21, iar în ultimul act a dispus de Polonia, cu 45-44. ■

ROXANA GHIOROAIE

Săptămăna trecută a fost un moment important în istoria recentă a Clubului Sportiv al Armatei Steaua București. Echipa noastră de polo și-a jucat șansa în manșa retur a semifinalei cupei LEN, în fața puternicei echipe italiene Posillipo Napoli.

După un prim meci la București, într-o atmosferă incendiară, cu tribunele pline de suporteri pătimași și loiali culorilor roș-albastre, poloștii steliști aveau de întors un rezultat care nu a fost pe măsura așteptărilor. La sfârșitul partidei încrâncenate, pe muchie de cuțit,

adversarii s-au impus cu 8-6, mult mai greu decât arăta scorul. O rază de speranță se întrezărea în perspectiva meciului retur de la Napoli. Diferența nu părea de nesurmontat, având în vedere echilibrul ce a dominat prima întâlnire dintre cele două echipe.

În cea de-a doua manșă, italienii se așteptau la o replică puternică din partea Stelei și, parțial, echipa noastră s-a ridicat la nivelul așteptărilor. Dragostea pentru culorile roș-albastre s-a făcut simțită și la Napoli, poloștii noștri fiind susținuți de câțiva suporteri steliști, unii dintre ei stabiliți în Italia de ani buni. De cealaltă parte, napoletanii nu au acordat o atenție majoră acestei partide. Spectatorii au fost prezenți în număr redus, comparativ cu galeria roș-albastră din meciul tur, și nu au reușit să umple decât parțial tribunele piscinei Scandone.

Partida în sine nu are un istoric memorabil, echipa italiană dominând jocul la adăpostul avantajului de două goluri din primul meci. Scorul final de 8-5 în favoarea celor de la Posillipo Napoli reflectă o diferență care vine mai ales din experiența competițională la nivel european a poloștilor napoletani.

RESPECT, STEAUA! LUPTA CONTINUĂ

Însă, Steaua a demonstrat că este o echipă cu un potențial mare, de viitor, cu o omogenitate în creștere, care poate pune probleme marilor forțe ale poloului european. În acest sezon, Posillipo continuă lupta pentru EURO CUP și va disputa finala împotriva concitadinei Aquachiara Napoli.

Aceste raportări la vârful ierarhiei europene confirmă ascensiunea de netăgăduit a echipei noastre și ne fac să sperăm

că pasul spre următorul nivel valoric este posibil în curând. În campionatul intern, evoluția poate fi reprezentată prin cucerirea, după opt ani, a titlului național și detronarea echipei dominante CSM Digi Oradea.

La nivel internațional accederea într-o semifinală europeană spune mult despre valoarea lotului, despre dorința de performanță și afirmare în cele mai importante competiții. Optimismul

jucătorilor și antrenorilor ne fac să așteptăm un final de sezon încununat de cucerirea titlului de campioni naționali. Suntem convinși că echipa noastră ne va confirma așteptările, iar numele Steaua va străluci din nou pe firmamentul poloului atât național, cât și internațional.

Vă mulțumim pentru performanța realizată, suntem mândri de voi, băieți! Hai Steaua! ■

HORIA ZAMFIR

MARIA PLOAE, ACTRIȚĂ:

ACEASTA ESTE MENIREA SOLDATULUI, SĂ FIE STĂPÂNIT DE DRAGOSTEA DE ȚARĂ!

Binecuvântată fii, închisoare este un film pe care orice român ar trebui să-l vadă, măcar o dată în viața sa. Iar, în această perioadă, care ne pregătește pentru primirea sfintei lumini pascale, este cum nu se poate mai nimerit. Motivarea acestei invitații este detaliată mai jos, în interviul nostru. Pentru rolul principal interpretat în acest film, realizat de regizorul Nicolae Mărgineanu, Maria Ploae a obținut Premiul pentru interpretare feminină, acordat de Uniunea Cineaștilor din România. De la experiența acestui rol tulburător a pornit și discuția noastră.

Nu cred să existe om care a vizionat filmul, al cărui personaj central sunteți, Binecuvântată fii, închisoare și să nu-l recomande cu cea mai mare căldură. Subiectul, real și dureros.

Dureros, pe de-o parte. Pe de altă parte, fascinant.

De la bun început, frapează titlul: Binecuvântată fii, închisoare. Cum poți, oare, după ce că abia ai reușit să-i supraviețuiești, să mai și mulțumești torturii, durerii teribile, răului care a însemnat temnița comunistă. Dar nu răului îi mulțumești. Ci leacului care te-a ținut în viață. Și care nu numai că nu te lasă să mori, dar îți revelează iubirea totală, în cel mai profund sens creștin. Cred că este un film tare prețios, tocmai pentru că răstoarnă totul. Ca un pedagog care îți dă soluția, spre cădire sufletească sănătoasă, refuzând să se plângă, să te dărâme.

Toate cărțile care au apărut după Revoluție, ale celor care au rezistat în închisoare, sunt cel mai mare sprijin, după părerea mea, pentru orice om, de oriunde. Pentru că, de fapt, te învață cum să treci prin încercări. Și încercări au fost, sunt și vor fi mereu, pentru că lumea este într-o continuă schimbare, este neliniștită. Nu știm ce ne așteaptă. Și este foarte important să știi să treci prin momentele groaznice, prin situațiile limită ale vieții cu bunătate, cu demnitate. Așa cum a făcut-o neamul nostru, în condiții de-astea, nimicitoare. Sunt foarte multe cărți, în afară de *Binecuvântată fii, închisoare!* - memoriile scrise de Valery Grossu -, care descriu relația omului cu Dumnezeu în situația aceasta, în care nu știi cum să rezisti. Din ce punct de vedere o găsec eu tocmai pe aceasta cu deosebire fascinantă? Pentru că ea este ca un... abecedar. Parcă te învață credința pas cu pas, de la început. Femeia aceasta ajunsă în închisoare, Nicole Valery Grossu, era nepoata lui Iuliu Maniu. Pe vremea aceea, te închideau pentru nimic, fie și pentru o vorbă, doar. Chiar și pentru o pără venită din partea unui anonim puteai să fi închis. Pe când, ea era nepoata lui Maniu. Împrăștiate niște manifeste, adică făcuse, practic, ceva pentru care, să spunem, închisoarea nu fusese venită, chiar așa, din senin. Dar, vă dați seama cum este să te trezești scoasă brutal din lumea ta, singură, într-un adevărat infern, undeva între patru pereți, unde nu ai de ce și de cine să te agăți... Norocul a fost că mama sa o învățase psalmii! Și, atunci, ca să nu moară de disperare, de frică, a început să se roage. Ce forță trebuie să ai, ca dintr-un om înspăimântat, la sfârșitul celor patru ani de închisoare, să ajungi să poți spune: *Doamne, dacă*

este mai multă nevoie de mine aici, mai ține-mă în închisoare! Moral, sufletește, își ajută colegile de celulă așa de mult, încât se simțea utilă acolo.

Îi învățați pe nepoții dumneavoastră rugăciuni?

Da, îi învăț. Și pe ea o învăț (se înșeninează și arată spre Maria, în vârstă de trei ani, care ne-a ținut companie). Și sunt tare drăguți.

Lângă patul meu sunt foarte multe iconițe și cruciulițe și atât ea, cât și Elena (verișoara mai mică a Mariei) se apropie și le sărută pe toate. Apoi, se închină, așa, stângace, cum pot ele. Trecând și prin experiența acestui film, îmi dau seama cât de important este ca primii pași spre credință să fie făcuți din fragedă pruncie. Cei șapte ani de-acasă nu este o vorbă-n vânt. Nu se mai desprinde de tine ceea ce ai învățat în primii șapte ani de viață. Nu știi niciodată ce se poate întâmpla și este bine să nu pierdem vremea în legătură cu educația copiilor, care este foarte importantă. Este spre binele lor să aibă gândul că avem un Tată și acela este Dumnezeu, Creatorul nostru. Să deprindă acest gând, în felul lor. Iată, de pildă, soțul meu spunea o rugăciune, într-o dimineață. El se roagă foarte mult. Maria s-a dus și s-a așezat în genunchi lângă el și Nicolai i-a spus: *Hai, roagă-te și tu!* Ea a început să cânte: *Lalele, lalele, frumoasele mele lalele...* Iar eu mă gândeam: *Doamne, dar Iisus Hristos ce fericit e să audă din gura unui copil rostindu-I aceste cuvinte - lalele, lalele!*

Revenind la Binecuvântată fii, închisoare, de ce nu l-am găsit în cinematografe?

A fost mai bine primit de românii de peste hotare. Pe de altă parte, la noi cinematografe nu prea mai sunt. Iar cele din mall-uri dau un anumit gen de filme, pentru un altfel de public. Acesta este un film de suflet, cel mai mult apreciat de oamenii care au avut tangență cu istoria recentă a neamului nostru și, din informațiile pe care le avem, știm că este văzut, în mod special, de Crăciun și de Paști. Pentru că este, acolo, o secvență cu sărbătoarea Paștelui, învierea lui Iisus Hristos. Toate femeile au fost luate din celule și puse cu fața la zid, trăind spaime ca aceea poate fi ultima seară din viața lor. Reîntoarse în celule, găsec totul devastat și înțeleg că a fost o făcătură. Ele aveau ascunsă Biblia, adusă de Nicole și desfăcută în foi, pentru a o putea citi fiecare dintre ele, căci erau vreo 32 de femei. Înțeleg că, de fapt, controlul acela, toată isteria care fusese în acea noapte, a fost special creat pentru a nu fi simțită ca o noapte a Învierii. Era chiar noaptea de Paști. Una dintre ele, o măicuță catolică, spunea: *Da, dar nu or să reușească!* Atunci, ei îi vine ideea să ne aprindem mănunchiuri de paie scoase din saltelele răvășite, în chip de lumânări, și să începem să cântăm: *Hristos a înviat din*

morți, cu moartea pe moarte călcând... Sigur că era interzis lucrul acesta, dar nu a contat. Gardienii băteau în uși și ne strigau să facem liniște, dar cântecul mergea mai departe. Apoi se auzea și din alte celule. A fost o solidaritate întru Iisus Hristos. Înțeleg că, pentru momentul acesta, mulți văd filmul, în mod deosebit, de sărbători.

Este un film plin de speranță. Dar și de durere. Nu-mi iese din minte glasul femeii, de la începutul filmului, care implora gardienii: Nu mai pot, nu mai rezist. Vă rog, măcar pe copilul meu să-l lase în pace.

Anchetele erau cumplit. Îți căutau punctele slabe și nu ezitau să se folosească de ele. De multe ori nici nu era, cu adevărat, plânsul copilului tău cel pe care-l auzai. Era o făcătură, o voce oarecare de copil. Nu puteau fi evitate momentele de tortură din film, pentru că durerea și suferința te fac să-ți îndrepti gândurile spre cineva care te poate ajuta. Și acolo nu era cu tine decât Dumnezeu. Nu știi de ce, dar de-a lungul istoriei s-a văzut că oamenii, mai mult în momente de deznădejde, l-au căutat pe Dumnezeu. De aceea era necesar să se vadă și partea aceasta. Nicole era fericită că-și putea petrece timpul scrijelind pe perete psalmii, cu gândul că-i va urma altcineva în celulă și-l va ajuta, astfel, să reziste. Căci asta era dorința, să-i salveze pe cei care erau în aceeași situație. Și a reușit. Iată că, în închisoare, în suferință, mulți ateii au devenit credincioși.

Dorința de a dăru, până la jertfa de sine, a fost o altă experiență covârșitoare. Mă gândesc la momentul în care eroina minte că o doare o măsea, îi este scoasă, pe viu și forțat, de dentistul închisorii, doar pentru a reuși, astfel, să ajungă la infirmerie și să o îmbrățișeze pe prietena ei, regăsită în detenție.

Este uimitor cum încercau și reușeau să găsească soluții pentru orice. Pentru a scrie o poezie, de pildă. Asta i-a ținut în viață! Își lucrau mintea, învățând poezii și rugăciuni, și dăruiau ceva. Și asta era mai important decât o bucățică de pâine. Sufereau de foame și de frig, dar copleșitor era că nu știau ce se întâmpla cu cei de acasă. De exemplu, Aspazia Oțel Petrescu, care a suferit 14 ani de detenție, subliniază foarte bine acest lucru. Ea spune că doar învățând să ierți puteai să te păstrezi, inclusiv fizic, sănătos. Era o necesitate să nu urăști pe nimeni, să nu vrei să te răzbuni. Și chiar putem ierta, de-adevăratelea, pentru că este în natura noastră să fim buni. De aceea cred că citirea acestor cărți este benefică pentru oricine. Mai ales acum, când vedem bine cât de mult a decăzut ființa umană.

Nici nu-ți vine să crezi că omul contra omului, fratele lui, poate face un rău atât de mare. Deci suntem, cumva, denaturați din lipsa de credință.

(Maria se satură de desenat și deviază discuția spre cozonacii și prăjiturile preparate în parc, împreună cu bunica. Schimbăm subiectul.) Într-o piesă de teatru nu v-am mai văzut demult jucând.

Pentru că am ieșit la pensie și... (râd) Da, și actorii sunt scoși la pensie. Nici eu nu aș fi crezut. Dar, uite, fac ceea ce-mi place. De exemplu, Iuliana Mateescu a făcut un film documentar despre Maria Brâncoveanu, în rolul căreia m-a distribuit. Mi-a făcut mare plăcerea să fac ceva din suflet, să trec prin viața ei, să înțeleg cum poate o femeie a neamului nostru să primească jertfa pe care soțul și copiii ei au făcut-o în numele credinței. Este un lucru pe care, cum să spun, îl înțelegi, așa, teoretic, dar sufletește trebuie să te apropii mai mult. Și un actor se apropie pentru că el trebuie chiar să trăiască starea de atunci. Este foarte frumos tot drumul acesta, de la neputința Mariei Brâncoveanu de a înțelege: *Unde este mila Ta, Doamne? De ce mi-ai luat pe toți? Pentru multele noastre păcate? Așa mari păcate?* Adică, totuși, păcatele mele sunt așa de mari, încât a trebuit să plătesc cu soțul meu și copiii mei? Și până la a înțelege că, de fapt, Dumnezeu i-a dus la cer ca sfinți, pentru ca neamul nostru să câștige, până la acceptarea ei: *Ia-i, Doamne, sunt ai tăi!* În condițiile în care, ca mamă, îți este de neînțeles că poți plăti un preț așa de mare.

Vorbind de jertfa pentru neamul românesc, îmi aduc gândul în prezent și îl îndrept spre armată, spre militari...

Militarii merită, într-adevăr, toată încrederea noastră, cum, de altfel, înțeleg că o au. Acum, mai mult decât oricând, pentru că lucrurile sunt așa de alunecoase și ne putem aștepta la orice. Tare aș vrea să nu se întâmple nimic rău, să fie pace. Mama mea, care are 87 de ani și este ținută la pat, ne urează tot timpul: *Pace! Să fie pace!* Și-i zic: *Mamă, nici nu-ți dai seama ce urare grozavă ne faci!* Pentru că, dintre absolut toate întâmplările de pe pământ, nimic nu este mai nociv decât răul pe care-l face omul contra om. Războiul, din păcate, nu rezolvă absolut nimic. Adică, se distrug vieți, pământul, orașe... Și, totuși, de-a lungul istoriei, omenirea face acest mare rău. De curând, fata mea mai mică, Oana Maria Mărgineanu, a jucat rolul Ecaterinei Toderoiu, în piesa de teatru radiofonică, în două părți, *Cătălina Toderoiu - Viteaza de la Jiu*, scrisă de Ion Manoliu. M-a impresionat foarte mult acest eroism pe care-l avea soldatul român. Pleca de la coarnele plugului și, din patriotisme față de țară, își dorea, din tot sufletul, să meargă să-și apere patria. Neuitând să ceară tot ajutorul de la Dumnezeu. Cât de înălțător poate să fie sentimentul acesta, de puternic patriotism! Să vrei să-ți aperi țara. Să fie o mare fericire să mori pe câmpul de luptă, apărându-ți țara! Ei, acum, acest sentiment nu mai este așa cum era. Aceasta este menirea soldatului, să fie stăpânit de dragostea de țară! ■

INTERVIU REALIZAT DE
CĂPITAN CORNELIA MIHĂILĂ

Trustul de Presă al Ministerului Apărării Naționale

DIRECTOR: COLONEL ION CIONTEA

www.presamil.ro
tpa@presamil.ro

www.facebook.com/OBSERVATORUL MILITAR
observatorul.militar@presamil.ro

Observatorul militar

REDACTOR-ȘEF

Locotenent-colonel Florin Șperlea
tel. 021/322.66.34, e-mail: florin.sperlea@presamil.ro

ADRESA REDACȚIEI:
București, Bulevardul Unirii nr. 57, bloc E4, sector 3,
O.P. 4, C.P. 4-159, Cod 741382.
Tel./fax 021/322.83.88

Tiparul executat la GRUPUL DE PRESĂ ROMÂN

● REDACTOR-ȘEF ADJUNCT:

locotenent-colonel Gheorghe Vișan, tel. 021/322.82.87, int. 120.

● REDACTOR-ȘEF ADJUNCT PERIODICE:

locotenent-colonel George Cosmin Luminăroiu, tel. 021/322.82.87, int. 108.

● SECRETAR DE REDACȚIE: maior Viorel Amzărescu,
tel. 021/322.82.87 int. 124.

● REDACTORI: căpitan Constantin Piștea, căpitan Bogdan Oproiu,
plutonier-adjutant Lucian Irimia, Irina-Mihaela Nedelcu,
Silvia Mircea, Elena David.

Responsabil de număr: Irina-Mihaela Nedelcu

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:

Maria-Ioana Gal, Cătălin Ovreiu, Corneliu Popa.

CORECTURĂ: Oprina Melcioiu.

FOTOREPORTAJ: plutonier-adjutant Eugen Mihai,

Petrică Mihalache.

DIFUZARE: plutonier-adjutant Rodica Dincă, Ionel Tudor,

Costel Bălan, Anelia Pricop, tel. 021/322.82.87 int. 160.

Taxe postale - achitate conform
aprobării D.G.P.T.C nr.137/8598-1980.

ABONAMENTE la tel.: 021.322.82.87 int. 160
Cont: RO56TREZ70320360150XXXXX

Închiderea
ediției - luni,
ora 16.00

ISSN1223-3641
145
C.380/2015

© Ministerul Apărării Naționale
„Reproducerea de scurte extrase
este permisă în condițiile
prevăzute de art. 33 din Legea
nr. 8/1996 privind dreptul de
autor și drepturile conexe.”